

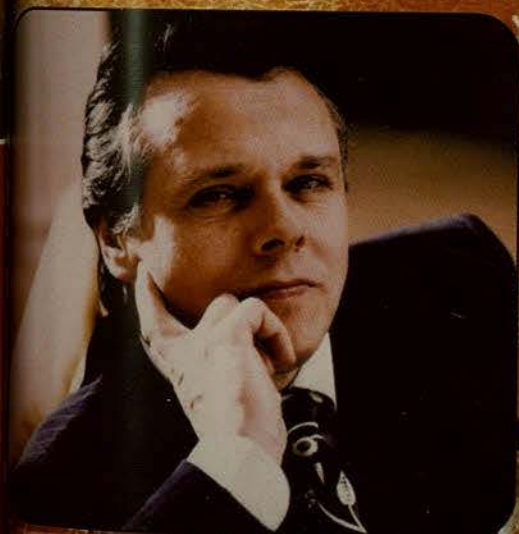
Catalunya música

revista musical catalana

MAIG 2003
NÚMERO 223
3 EUROS

Liceu
*Temporada al límit
de la saturació*

Grec
*La Perritxola
obre el Festival*

Mariss
Jansons,
amb la Filharmònica
de Berlín al Palau

Tu pots fer possible que l'orgue del Palau soni de nou.

Amb només 50 €, apadrinaràs un dels 3.772 tubs de l'orgue del Palau.

AVANTATGES

- El teu nom estarà gravat en un panell al Palau.
- Lliurament d'un diploma nominatiu amb la nota musical apadrinada.
- Invitació a un dels concerts del cicle inaugural de la restauració de l'orgue.

Fer possible que l'orgue torni a omplir el Palau de vida és una tasca de tots. Entra a www.palaumusica.org o truca al 93 295 72 00 i fes-ho possible.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
BARCELONA

Restauració de l'orgue amb el patrocini de:

FUNDACIÓ
ORFEO CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA

BANCAJA

Caja de Ahorros de Valencia, Castellón y Alicante

catalunya música 223

revista musical catalana

3a ÈPOCA ANY XX
MAIG 2003

Consell Editorial: Fèlix Millet (President), Montserrat Albet, Josep M. Bricall, Josep M. Busquets, Eugeni Cabanes, Josep Caminal, Salvador Cardús, Jordi Casas, Gregori Estrada, Gabriel Ferrer, Joaquim Garrigosa, Joan Guinjoan, Carles Guinovart, Teresa Lloret, Joan Matabosch, Jordi Montull, Ramon Muntaner, Ramon Pla i Jordi Rueda.

Consell de Direcció: Pere Artís (editor), Pere Burés (coordinació amb Catalunya Música), Jaume Comellas (direcció periodística) i Lluís Millet (direcció musical)

Disseny: Ferran Sendra

Secretaria de Redacció: Teresa Martínez

Publicitat: Megmar 2001, S.L.
Diputació, 279, 1r 7a
Tel.: 93 487 76 26
08007 Barcelona

Preimpresió: Ormograf, S.A.
Impressió: Agpograf, S.A.
Distribució: Distribarna, S.A.
Dipòsit legal: B-34.432/83
ISSN: 1136-7458

Col·laboren en aquest número:

PERE ARTÍS, ROBERT BENITO, CESC, JAUME COMELLAS, VÍCTOR ESTAPÉ, JORDI IBÁÑEZ FARNÉS, JORDI MALUQUER, JORDI MARTÍNEZ CATALÁN, MÓNICA PAGÈS I SANTACANA, EDUARD V. PATSI, MONTSERRAT PUIG, JESÚS RODRÍGUEZ PICÓ, JORDI SALAZAR ROY, ALBERT SUÑÉ, FRANCESC TAVERNA-BECH, LLUÍS TRULLÉN I ESTER VENDRELL.

catalunya música/revista musical catalana

Sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel.: 93 295 72 00
Fax: 93 295 72 10
www.palaumusica.org
A/e: revista@palaumusica.org

Es articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors. "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció.
© de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 2003.

Portada: Orquestra Filharmònica de Berlín (foto: Antoni Bofill). Foto petita: Mariss Jansons.

EDITORIAL

PANORAMA

Miquel Pujadó

TEMA

MUSICALIA

Mario Katona

SCHERZANDO CONCERTS

- 5** A l'ombra del Fòrum 2004
- 7** Liceu 2003-04. Temporada al límit de la saturació d recursos
per Jaume Comellas
- 9** La Perritxola obrirà el Festival Grec 2003
per RRM C
- 12** L'estabilitat precària de Miquel Pujadó... i de la Cançó
per J.C.C.
- 14** Mikrokosmos: Prosa sardanista
per Pere Artís
- 15** Tangents: Belbel
per Jordi Maluquer
- 16** Del seu affm.: Àlex Rigola
per Jaume Comellas
- 17** Crítiques
per J. Comellas, Lluís Trullén, Francesc Taverna-Bech, Jordi Salazar i Roy, Robert Benito, Ester Vendrell i Alber Suñé
- 25** La gravadora digital de DVD
per Jordi Martínez Catalán
- 27** L'obra magna wagneriana. Lectures de la Tetralogia
- 28** Consideracions sobre la música de la Tetralogia
per Víctor Estapé
- 30** L'Anell: un drama (polític) de família
per Jordi Ibáñez Farnés
- 33** Mario Katona. L'ofici d'escollir bé els cantants
per Mònica Pagès i Santacana
- 36** Filharmònica de Berlín i Mariss Jansons, Arcadi Volodos, Orquestra i Cors del Teatre Bolshoi, Pa Goodwin, Katia i Marielle Labèque, Il Gardellin Festival de Música Antiga
per Lluís Trullén
- 39** Nova incursió del Liceu en l'òpera infantil
per Jordi Salazar Roy
- 40** Oedipe, l'òpera d'Enesco
per Jesús Rodríguez Picó
- 42** La dansa al Festival Grec 2003. Fent equilibris
per Ester Vendrell
- 44** Discogràfiques a Catalunya. Edicions Albert Moraleda
per Montserrat Puig
- 45** Música encreuada
per Eduard V. Patsi
- 46** per Cesc
- 47**

EL PRIMER PALAU

Cicle de Joves Intèrprets

VIII Temporada 2003

La Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana organitza la VIII temporada El Primer Palau, amb la finalitat de donar una oportunitat als joves intèrprets de música clàssica de fer el debut al Palau de la Música Catalana.

Per això obre una

convocatòria

adreçada a instrumentistes de corda, teclat, vent o percussió, cantants, duos amb piano i grups de cambra constituïts de nivell superior o graduats, que no hagin complert els 28 anys el 31 de desembre de 2003 i als cantants que no hagin complert els 31 anys el 31 de desembre de 2003.

Els interessats a tenir més informació poden sol·licitar les bases completes d'aquesta Convocatòria al

Palau de la Música Catalana ☎ 93 295 72 00 (Srta. Adriana)

E-mail: fundacio_concerts@palaumusica.org o als Conservatoris i Escoles de Música
Els candidats hauran d'enviar la sol·licitud abans del 10 de juny proper.

patrocina i organitza:

FUNDACIÓ
ORFEÓ CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA

MITSUBISHI
ELECTRIC

A

quest esdeveniment que ens espera l'any vinent, el Fòrum Universal de les Cultures, fa temps que genera, d'una banda, grans expectatives i, de l'altra, inevitables dubtes. Aquelles per causa d'un aparell de sensibilització ciutadana que el fa present a l'actualitat de manera continuada. Aquests –els dubtes– perquè a menys d'un any vista de la inauguració, queda molt per concretar en diver-

sos aspectes.

En aquest sentit, en el de les concrecions no ja programàtiques, sinó en el terreny dels fets concrets, es constaten, de manera cada dia més palesa, unes actituds expectativistes –si se'm permet l'expressió–, segons les quals, manifestacions de realització regular i consolidades

frenen en part la seva volada i ambició habitual, en la prudència del que pugui suposar la irrupció definitiva de tot el que ha de moure el “macroesdeveniment”.

El tema és prou interessant, perquè les seves conseqüències,

L'ombra del Fòrum 2004

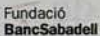
com l'ombra del famós xiprer literari, poden resultar allargades. I la reflexió històrica ens obliga a estar a l'aguait. No cal cridar el mal temps a l'avançada, però recordem que l'Olimpíada Cultural del 1992 també va comportar la seva ombra. Allò que sobre el paper havia de ser motor d'una nova època de les manifestacions culturals, va quedar reduït a la mínima expressió, i, sobretot, va precipitar algun cadàver il·lustre, com el Memorial Xavier Regàs de Teatre i el Festival Internacional de Música de Barcelona.

Per això hem d'esperar que amb l'experiència adquirida, el Fòrum Universal de les Cultures sigui, en el terreny que ens pertoca, una manifestació al més brillant possible, que tingui un relleu excepcional en manifestacions d'importància i una profunditat en sentit d'aquestes, a l'alçària de les ambicions posades globalment en el projecte. Però sense oblidar, tanmateix, que la vida continua i que després del 2004 ve el 2005 i el 2006, que, com sembla que ja passa amb el 2004, si han de ser influenciats pel que esdevingui aquest any, ho han de ser de manera positiva.

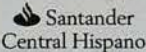

la Caixa

Telefonica

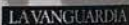

Fundació Banc Sabadell

CAIXA CATALUNYA

BBVA

Santander Central Hispano

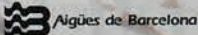

Freixenet

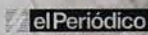

LA VANGUARDIA

CREDIT SUISSE FUNDACIÓ winterthur

ACESA

gasNatural

Aigües de Barcelona

el Periódico

El Corte Inglés

fecsa endesa

IBERIA

G&O

BANCAIXA
Caixa d'Estalvi de Tolosa, Castelló i Alacant

Círculo del Liceu

GRUP VINSA

Fundació Grup Set

CATALUNYA RÀDIO

SIEMENS

rtve GRUPO

Grupo Planeta

CANAL+

WURTH

MRW

MPG
MEDIA PLANNING GROUP

DRAGADOS

INMOBILIARIA Colonial

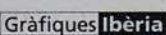

E.ON

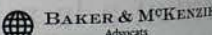

AGFA Agfa

ASTRALPOOL

GISA

Eurofirms

Gràfiques Ibèria

BAKER & MCKENZIE
Advocats

TRANSPORTS PADROSA

Santitas

ACCENTURE - AGROLIMEN - AGRUPACIÓ MÚTUA - ALMIRALL PRODESFARMA - ALTADIS - ASEPEYO - AUCAT, AUTOPISTES DE CATALUNYA - BAGUÉS - MASRIERA JOIERS
 BASF ESPAÑOLA - BTV, BARCELONA TELEVISIÓ - COBEGA - FUNDACIÓN COCA-COLA ESPAÑA - COPCISA - COTECSA - DAMM - DANONE - DOM PÉRIGNON - MOËT CHANDON
 EPSON IBÉRICA - ERCROS - ESPAIS D'OCI - EUROMADI - FCC, CONSTRUCCIÓN - FERRERO IBÉRICA - FERROVIAL INMOBILIARIA - FIATC, ASSEGURANCES - FRIGO - UNILEVER
 FUNDACIÓ PUIG - FUNDACIÓN EPSON IBÉRICA - GRAFOS - GRAN CASINO DE BARCELONA, GRUP PERALADA - GRUPO URIACH - GRUPO VITA - HYMSA, GRUPO EDITORIAL
 EDIPRESSE - INDRA - KONSAC - LABORATORIOS INIBSA - MICROSOFT IBÉRICA - MIELE - MITSUBISHI ELECTRIC EUROPE - MUSINI - PANRICO - PEUGEOT ESPAÑA
 PHILIPS IBÉRICA - PORT DE BARCELONA - PRICEWATERHOUSECOOPERS - RECOLETOS, GRUPO EDITORIAL - SARA LEE - SOLVAY IBÉRICA - UNICA - VISA ESPAÑA

són part del Liceu

Fundació Gran Teatre del Liceu

Generalitat de Catalunya, Ministerio de Educación, Cultura y Deporte,
 Ajuntament de Barcelona, Diputació de Barcelona,
 Societat del Gran Teatre del Liceu i Consell de Mecenatge

Per a informació sobre el programa
 de Mecenatge i de col·laboració empresarial,
 adreceu-vos al telèfon 93 485 99 25
 o a l'e-mail mecenas@liceubarcelona.com

Gran Teatre del Liceu 2003-04

Temporada al límit de la saturació de recursos

LA REPRESENTACIÓ INAUGURAL DE L'ÒPERA *Wintermärchen* DE PHILIPPE BOESMANS EL DIA 6 DE SETEMBRE D'enguany I L'ÚLTIMA REPRESENTACIÓ DE LA COMPAÑIA NACIONAL DE DANZA EL DIA 7 D'AGOST DE L'ANY VINENT COMPLETEN ONZE MESOS LLARGS D'ACTIVITAT PROMOGUDA PEL GRAN TEATRE DEL LICEU, AMB UN TOTAL DE 341 PROPOSTES. MÉS D'UNA PER DIA, GUARISME QUE COMPLETA LA IMATGE DE DENSITAT I, PER TANT, DE GAIREBÉ PLENA SATURACIÓ DELS RECURSOS DISPONIBLES. TOT AIXÒ EN EL SI D'UNA OFERTA ARTÍSTICA QUE, PEL QUE FA A LA CABDAL PARCEL·LA OPERÍSTICA, ES PRESENTA DE DIFÍCIL DEFINICIÓ.

per JAUME COMELLAS

La temporada vinent 107 vegades s'obrirà el teló del Liceu en onze títols, als quals s'ha d'afegir un dotze que s'oferirà a la Sala Puigserver del Teatre Lliure en col·laboració amb aquest centre. Es tracta d'una oferta sensiblement igual a la de la present temporada, en què s'hauran ofert 105 sessions, en dotze títols, dos en versió de concert, mentre que la temporada vinent només un –*Maria Stuarda*– correspon a aquest concepte.

Estructura d'oferta molt semblant, doncs, amb l'interès d'obrir-se al Lliure, i que tanmateix difereix en contingut. En aquest sentit, sorprèn que només sis títols dels que es representaran es puguin incloure dintre dels de gran repertori, i encara alguns –*Macbeth* o *Giulio Cesare*– una mica pels pèls. Així, només *Tosca*, *Così fan tutte* i la completió de la *Tetralogia wagneriana* –*Siegfried* i *El capvespre dels déus*– se situen en l'esmentat i atractiu concepte.

Cert que hi ha una mostra –unitària– d'alguns dels compositors més valorats pel públic fidel –Puccini, Mozart, Donizetti, Verdi– i també Wagner, en l'obligada partida doble preestablerta.

En aquests parcel·la destaquen dues gairebé maratons, significades en les disset representacions de *Tosca* en dues tongades –novembre i juny–, i de *Così fan tutte*, amb quinze representacions entre principi de desembre d'enguany i final de gener de 2004. Cal esmentar que hom gaudirà de la versió dramaturgica de Josep Maria Flotats estrenada al Teatro Real. *Macbeth*, els esmentats títols wagnerians, una visió

amb tota seguretat creativa de *Giulio Cesare* signada per Herbert Wernike i la donizettiana *Maria Stuarda* en l'al·ludida versió de concert completan aquesta parcel·la que podríem qualificar de normalitat programadora. *Hamlet* de Charles Louis Ambroise Thomas, estrenada el 1882, pertany a l'estètica "figurativa", però en tot cas no es tracta del que podríem anomenar títol de culte.

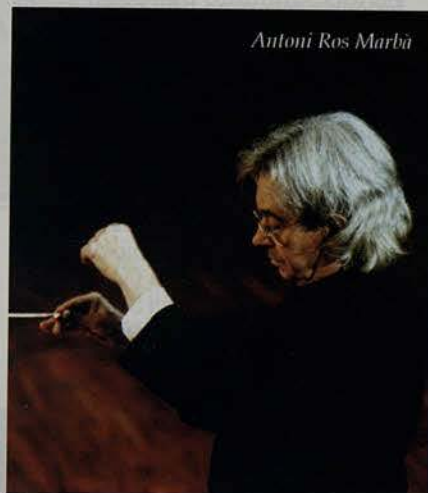
Al costat d'això hom ratifica l'aposta per la contemporaneïtat, fet que valorem en tot el que comporta de tasca d'oxigenació de repertoris. D'altra banda, cal tenir en compte que aquesta línia d'actuació ha fornit al Liceu bona part dels seus èxits més autèntics les darreres temporades –*El cas Makropulos*, *Billy Budd*, *Lady Macbeth de Msensk*, *Kàtia Kabànova*.

La contemporaneïtat, altra vegada es manifesta amb unes quantes estrenes al nostre teatre, i en algun cas a Espanya, començant per l'obra que inaugurarà la temporada en ple calorós 6 de setembre. Es tracta de *Wintermärchen*, obra de Philippe Boesmans inspirada en *El conte d'hivern* de William Shakespeare. Literat, per cert, present en *Macbeth* i *Hamlet*. Tindrem temps de valorar aquesta estrena, la qual, en

PONS I PASQUAL SIGNARAN UNA VERSIÓ DE *Peter Grimes* MOLT PROMETEDORA.

Josép Pons

Antoni Ros Marbà

tot cas, a l'avançada es mostra molt prometedora.

Peter Grimes, probablement l'òpera més coneguda de Benjamin Britten, arriba finalment al Liceu, en una proposta molt atractiva amb la batuta musical de Josep Pons i la dramaturgica de Lluís Pasqual, i amb un repartiment important. Moltes coses fan pensar que pot ser un espectacle referent de la temporada.

Una mica massa tard arriba l'estrena liceística de *Babel 46* de Xavier Montsalvatge; però a la fi benvinguda sia. Estrena que compartirà sessió amb aquesta joia raveliana que és *L'enfant et les sortilèges* en un doble programa també excel·lentment equipat: Antoni Ros Marbà i Jorge Lavelli com a màxims responsables del fossat i de l'es-cena.

Queda per esmentar, finalment, la

producció d'*Il mondo della luna* en co-producció, tal com s'ha apuntat, amb el Teatre Lliure. Es tracta d'una iniciativa de característiques especials, ja que a més d'oferir-se a la Sala Puigserver –set representacions–, el repartiment es concretarà entre participants de la darrera edició del Concurs Francesc Viñas i en audicions que tindran lloc aquest mes de juliol.

En aquesta aproximació general, una mica a vista d'ocell, hem de referir-nos a criteris dramàtics. Tot sembla indicar que la pròxima temporada tampoc no hi ha gaire marge per a la trencadissa i que, ben altrament, apareixen força artífexs reconeguts en l'àmbit dels treballs creatius i alhora inserits en el corrent de renovació del concepte de la dramàtica operística. Ens estem referint a Luc Bondy (*Wintermärchen*), Robert Carsen (*Tosca*), Pascual-Frigrío-Squaciapino (*Peter Grimes*), Harry Kupfer (*Tetralogia*).

Hom ja ha esmentat alguns dels protagonistes de la temporada a tall d'apunt. Pel que fa a les veus, s'acusa una concreta voluntat d'incorporar figures emergents de la lírica internacional de les quals encara no hem pogut gaudir a casa nostra. És el cas simptomàtic de Daniella Barcellona (*Giulio Cesare*) o Juan Diego Flórez (*Maria Stuarda*), que han de desvetllar una notable expectació, i que encapçalen amb una llista de cantants, en alguns casos de primer ordre ja coneguts –Pons, Álvarez, Gugleghina, Scanduzzi (*Macbeth*), Carol Vanes, Franco Farina, Fabio Armiliato (*Tosca*), Edita Gruberova (*Maria Stuarda*), Ofèlia Sala, Regina Schörg (*Così fan tutte*), Christopher Ventris (*Peter Grimes*), i els wagnerians Deborah Polaski, Falk Strückmann, John Treleaven, Matti Salminen, Eric Halfvarson, Elisabeth Matos.

Com a idea d'equip, és d'una notable envergadura, però amb les excepcions dites, els noms més plenament encimbellats de la indústria de la lírica internacional continuen absents. I no diem que sigui ni bo ni dolent. Només ho constatem.

En aquest sentit, per com resulta de transcendent la seva tasca, ens preocupa més el context de discreció del conjunt dels directors –amb l'excepció dels de casa, que sempre han ofert versions d'una gran envergadura– i d'algun altre. I aquí hem de destacar la incorporació al fossat liceístic del jove director barceloní Josep Caballé, que compartirà amb Bertrand de Billy la responsabilitat de *Così fan tutte* en cinc representacions. Es tracta d'un nom que cal seguir atentament.

Mentre la parcel·la concertística es redueix gairebé a la mínima expressió, es manté de manera sensible el nivell de recitals, amb un clar domini de veus

Deborah Polaski

EVA GUILLAMET

femenines –nou de deu recitals–, amb un estol de figures molt significades per la seva dedicació operística, entre les quals emergeix Waltraud Maier i José van Dam juntament amb Montserrat Caballé, Vesselina Kasarova, Violeta Urman, Ruth Ann Swenson, Deborah Voight, Ana María Sánchez, Angela Gheorghiu i Adriane Pieczonka.

S'incrementa de manera notable i circumstancialment l'oferta de ballet,

Juan Diego Flórez

amb vint-i-quatre representacions en quatre espectacles. Aquest increment és causat pel fet d'inserir-se una part de la programació en el Fòrum 2004. Hi intervindran l'English National Ballet, Leipziger Ballet, Ballet de l'Òpera de París i la Compañía Nacional de Danza. El Foyer acollirà onze sessions i la creixent programació infantil, amb un clar component pedagògic, oferirà quatre produccions.

El 2004 acaba el primer Pla director, quadriennal, que es va posar en marxa amb la recuperació del Teatre. Hom arriba a aquesta fi de termini en un context de satisfacció, atès que en paràmetres tan fonamentals com la resposta del públic (94% d'ocupació), increment d'activitat, disminució de l'aportació pública en el pressupost (s'ha passat del 64 al 47%) i explotació de recursos de tota índole, s'han superat fins i tot amb escreix les expectatives més falagueres.

Amb vista al futur, hom constata fets com la saturació de les possibilitats d'explotació del capítol patrocinadors, l'escàs marge de maniobra pressupostària per al capítol produccions pròpies i la necessitat de comptar amb més recursos institucionals, sense pertorbar, tanmateix, l'actual estructura pressupostària ja apuntada. Tot i que es reconeix que, comparativament, hom es troba a la banda baixa en aquest apartat respecte del que és habitual arreu.

Nous objectius i nous reptes esperen ara per a la pròxima etapa que començarà al final de la temporada que comentem. En el pla artístic sembla que s'imposa fer un salt qualitatiu en les estructures artístiques –orquestra i cor. En l'aspecte de projecció social, queden reptes com la incorporació de públic més jove, i en general fer més accessible l'oferta a nous segments d'espectadors i la presència en el món de les noves tecnologies i dels multimèdia, en el qual hom ja està incidint en una posició capdavantera. També, creiem, es manté obert el repte de la projecció internacional del Teatre. J.C.C.

La Perritxola obrirà el Festival Grec 2003

EL MUNTATGE DE L'OPERETA *La Perritxola* DE JACQUES OFFENBACH A CÀRREC DE LA COMPANYIA DAGOLL-DAGOM AMB DIRECCIÓ DE JOAN LLUÍS BOZZO SERÀ EL FET MÉS RELLEVANT EN LA PARCEL·LA DE MÚSICA CULTA QUE OFERIRÀ L'EDICIÓ DEL FESTIVAL GREC D'enguany. AQUEST ESPECTACLE, A MÉS, SERVIRÀ PER INAUGURAR AQUESTA MANIFESTACIÓ EL DIA 25 DE JUNY.

per RRM

Les característiques de l'obra esmentada encaixen en gran manera amb la idiosincràsia artística de la companyia barcelonina –recordem la seva versió de *La bella Helena*– i amb la del mateix Bozzo. L'obra té una específica relació amb el context històric barceloní, ja que es basa en els amors de l'actriu Micaela Villegas i el virrei del Perú, el barceloní virrei Amat, que justament va construir per a aquesta dama el palau anomenat de la Virreina, que curiosament allotja la gestió i direcció del Festival Grec. L'espectacle s'oferirà en versió catalana.

El Festival Grec d'enguany té un cert caràcter de transició, tot esperant el Fòrum de les Cultures, que ben segur exigirà un gran esforç en tots els sentits, i que en la part d'espectacles dirigeix Borja Sitjà, com és ben sabut, director del Grec. D'altra banda, es clou el primer cicle programàtic del mateix Borja Sitjà, establert en quatre anys, tot esperant igualment el pròxim, condicionat, naturalment, pel Fòrum.

Amb una aportació municipal lleument inferior a la de l'edició de l'any passat, que passa de 3 milions d'euros a 2,8, per bé que el pressupost global supera el de l'edició anterior, gràcies a l'increment d'altres fonts pressupostàries. Cal destacar una tímida col·laboració de l'altra costat de la plaça Sant Jaume, personificada en el Teatre Nacional de Catalunya. Hom manté una estructura semblant, amb un gran predomini de l'oferta teatral i també amb un important protagonisme del ballet.

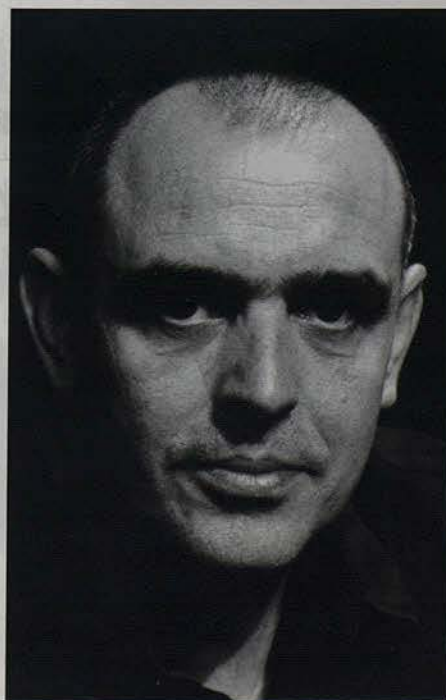
La programació teatral es caracteritza pel relleu que hi prenen autors contemporanis, com Edward Bond, Jessica Goldberg, Rodrigo García o el ja més clàssic –és un dir– Peter Handke i també la

presència de dramaturgs tan importants com Peter Brook en el que pot resultar l'espectacle estrella del Festival, *Je prends ta main dans la mienne*, text de Carol Rocamora basat en les cartes encreuades entre Txékhov i la seva muller. Aquest espectacle, a més, permetrà un duel actoral entre dues grans figures de l'escena europea: Michel Piccoli i Na-

tasha Parry. Matthias Langhoff serà un altre director d'escena foraster important; oferirà el muntatge *Borges* de Rodrigo García, i Marilú Marini dirigida pel deixeble d'Antoine Vitez, Arthur Nauzyciel en el clàssic de Beckett

¡Oh les beaux jours! i Antonio Latella, un jove realitzador italià, completen la presència de noms internacionals destacats amb la

La Perritxola TÉ RELACIÓ AMB LA FIGURA DEL VIRREI AMAT.

Joan Lluís Bozzo.
A sota, Jacques Offenbach

Reneix un estel a Barcelona!

GRAN HOTEL

LA FLORIDA

BARCELONA

El 1925, l'hotel La Florida va obrir les seves portes com un gran hotel que dominava la ciutat de Barcelona des del Tibidabo.

Després d'un llarg procés de reformes i 78 anys més tard, l'hotel tornarà a viure. El 25 d'abril, el Gran Hotel La Florida tornarà a brillar com un estel a més de tres-cents metres sobre de la ciutat.

Vistes impressionants, 74 habitacions espectaculars, suites amb jardí privat i jacuzzi. Inoblidables àpats al restaurant L'Orangerie, on es podrà assaborir una excel·lent cuina mediterrània amb la millor panoràmica. Club Privat, spa complet, piscina coberta i descoberta... Tot això i molt més a només quinze minuts de la ciutat.

The Stein Group

Member of The Stein Group
www.thesteingroup.com

25 d'abril 2003

L'actriu
Jane Birkin
protagonitzarà
l'espectacle
musical
Arabesque
al Teatre Grec
el 31 de juliol
(22 h)

dramatúrgia de *Querelle* de Jean Genet en versió del Teatre Garibaldi.

L'aportació catalana té en l'*Electra* de Sòfocles en versió de J. Sanchis Sinisterra, probablement la proposta més ambiciosa. El repartiment compta amb Vicky Peña, Pere Arquillué, Àngels Bassas, i la direcció és d'Antonio Simón. Un altre espectacle prometedori, de característiques d'altra banda insòlites, serà *L'hora que no sabem res els uns dels altres*, una de les dues obres de Handke programades, que dirigirà Joan Ollé i comptarà amb la col·laboració del músic de la Catalunya Nord Pascal Comelade. Es tracta d'una obra sense text amb trenta-cinc actors en escena que només s'ha representat dues vegades, l'una a París i l'altra a Berlín dirigida per Luc Bondy, creador que retrobarem en la temporada liceística. Jordi Coca dirigirà l'altre títol present al Grec d'aquest autor alemany, *Benvinguda al consell d'administració*, i Carme Portacelli s'encarregarà de dur a bon port *Lear* d'Edward Bond -un altre espectacle molt prometedori-, amb Lluís Homar com a gran re-

clam en el repartiment. Esmen-tem així mateix *El mestre i la Margarita* de Bulgàkov en versió dirigida i interpretada per Pep Tosar i Xicu Masó.

Hom continua la idea d'agermanar el Grec amb una ciutat estrangera; idea que en aquesta edició es concreta en el projecte titulat *Mira*, centrat en la ciutat de Tolosa de Llenguadoc. Aquest projecte ja es va iniciar l'any passat i ara es clou, tot comptant amb la participació d'artistes del teatre i la dansa de l'esmentada ciutat i de la resta de França, amb noms no concretats en la presentació avançada del Festival.

La parcel·la musical no culta, com sempre deixada a mans de promotors privats de manera exclusiva, aporta noms ben coneguts, com Ute Lemper, Miguel Poveda, Toti Soler, la veterana Olga Guillot, Mayte Martín, uns (en el seu temps) encimbellats King Crimson, la (d'altres temps) musa contestatària de Jane Birkin i també Agustí Fernández, tot encapçalant el seu quartet i el conjunt català de rock Gossos. La programació de dansa és comentada a part.

**IMPORANT
PRESÈNCIA IN-
TERNACIONAL
DE LA PROPOS-
TA TEATRAL.**

IX CURS INTERNACIONAL DE MÚSICA DE VILALLER

juliol 2003

ESPECIALITATS INSTRUMENTALS

PIANO del 25 de juliol
al 4 d'agost

David Westfall
Ludovica Mosca

VIOLÍ

Eva Graubin
Manuel Guillén

VIOLA

Emilio Mateu
Miriam del Castillo

VIOLONCEL

Iñaki Etxepare

MÚSICA DE CAMBRA

Manel Valdivieso

PIANISTES ACOMPANYANTS

Bridget de Moura Castro
Maria Jesús García

ESPECIALITAT CANT

del 28 de juliol
al 4 d'agost

TÈCNICA VOCAL

REPERTORI AMB PIANO

MÚSICA DE CAMBRA

Maria Dolors Aldea, cant
Manel Valdivieso, música de cambra
Bridget de Moura Castro, pianista

I ENCONTRES INTERNACIONALS DE MÚSICA BARCELONA CIUTAT

del 14 al 24 de juliol de 2003

Interpretació i Pedagogia
Nivell Superior i Professionals

PIANO

Luiz de Moura Castro, Ludovica Mosca,
Jun Kanno, Michiko Shoji, Niklas Sivelöv...

VIOLÍ

Manuel Guillén, Vartan Manoogian...

CLARINET

José Luis Estellés, Henri Bok...

GUIARRA

Alvaro Pierri, Jaume Torrent...

Classes d'instrument, pianistes
acompanyants, quartet en
residència per a la música
de cambra, concerts-conferència,
taules rodones, presentacions
editorials i discogràfiques, concerts
de professors i alumnes...

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Escola de Música Juan Pedro Carrero

Carme, 15-17 08001 BCN
Tempus_Mundi@rocketmail.com
Tel. 93 301 07 18
Fax. 93 412 05 82
www.juanpedrocarrero.com

L'estabilitat precària de Miquel Pujadó... i de la Cançó

per J.C.C.

Estabilitat precària és el TÍTOL DEL DARRER CD QUE HA CONFEGIT MIQUEL PUJADÓ. I, DE FET, HO ÉS GAIREBÉ PRECÀRIAMENT —PERDONEU LA INSISTÈNCIA EN EL MOT—, PERQUÈ HA DE SORTIR AL MERCAT EL QUE EL CONVERTIRÀ EN PENÚLTIM.

El cantant i poeta terrassenc manté, amb convicció irreductible, una lluita per imposar una línia de creació molt personal, feta d'una barreja de rigor intel·lectual, d'amor a la música, de vena poètica molt rica, de recerca de l'insòlit i de fe en la qualitat com a objectiu irrenunciable. I això es tradueix de manera molt explícita en cadascun dels seus treballs, per damunt del fet que aconseguixin fites de mercat més o menys falagueres.

Estabilitat precària és el novè en-

registrament i, com tots els anteriors, està format per material propi. En tot cas, no rebutja trencar aquesta línia en el futur.

-Tinc en projecte treballar en una cosa que fins ara no he fet mai. Musicar poemes d'altres. Això ho han fet molt altres, com Léo Ferré, musicant poemes amb els quals se sentia especialment identificat, com Aragon, Rimbaud, Verlaine o Baudelaire. I no cal dir Raimon amb els clàssics o amb Espriu, i Ovidi Montllor amb Estellés. Són casos d'una coherència absoluta.

-En tot cas, en quin o quins poemes penses...

-Voldria fer un treball monogràfic sobre el llibre d'Agustí Bartra que no es va publicar en vida seva. Es tracta d'El gall canta per tots dos. La major part són poemes escrits entre 1981 i 1982, quan estava hospitalitzat.

-¿Bartra no és un poeta hermètic, per musicar-lo?

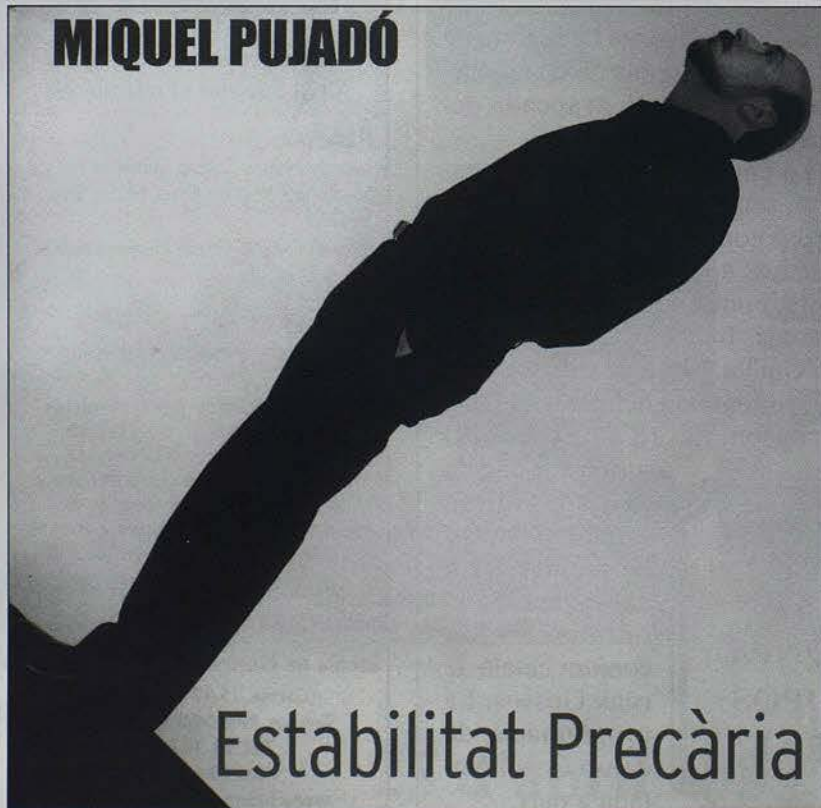
-Bé, sí, és així. Té fama de poeta hermètic. Una mica difícil, poc llegit, amb textos molt llargs, en principi molt poc musicals. En canvi, en aquest llibre hi ha un despullament de la seva poesia; continuen havent-hi les constants i les idees bàsiques seves, però al mateix temps són poemes que ja tenen forma de cançó. He fet la prova amb un músic, Joan Grimalt, i amb un poeta, Miquel DescLOT, i els dos per separat ho van confirmar.

Pujadó pensa alternar entre mig de dos CD de creació pròpia, un basat en textos d'altri, però sempre amb caràcter monogràfic. En tot cas, reconeix que a casa nostra el tipus de producte que crea té dificultats de finançament i de projecció.

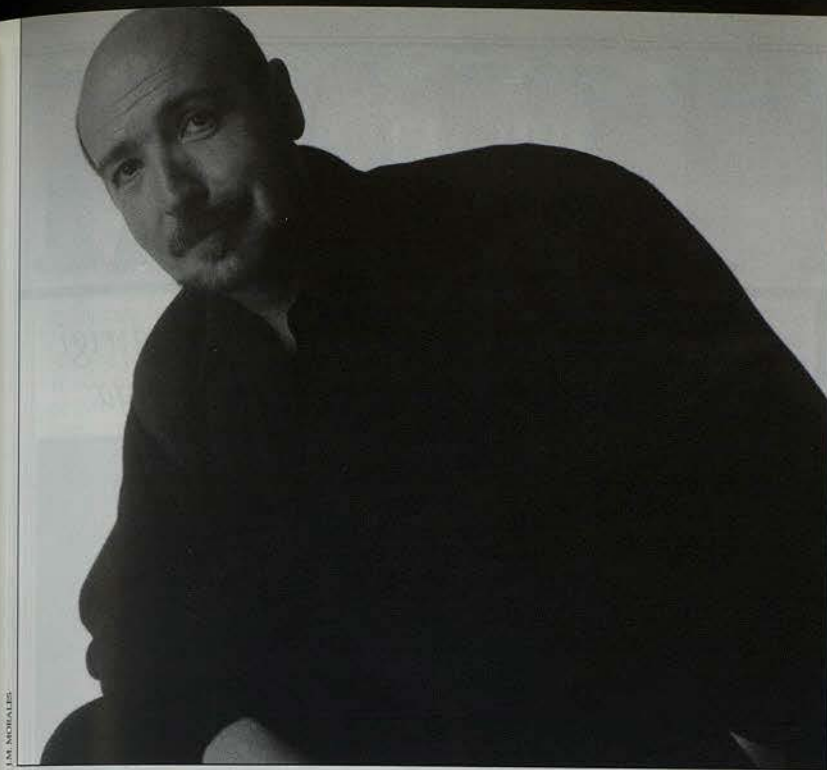
-Si no tens estètica pop-rock sempre has de lluitar a contracorrent. Pensa que jo vaig començar a gravar el 1982, quan les coses anaven més mal dades per a la Cançó, per a aquest tipus de cançó amb ambicions intel·lectuals. Aleshores és quan es va produir una mena de cerca i captura de la Cançó, i, per tant, quan se'ns va fer el buit.

Aleshores, haver fet nou discos més el que sortirà aquest mes d'abril inspirat en Brassens, és per força el fruit d'una tossuderia indòmita, contra els elements. Elements que es manifesten en forma de dificultat d'accés normalitzat als mit-

MIQUEL PUJADÓ

Estabilitat Precària

jans de comunicació i de manca d'estructures pel que fa, per exemple, a locals especialitzats. Pujadó ho exemplifica.

-Jo tinc el CD però no estic segur que tingui accés a TV3 i ja no parlem de TVE. És que no hi ha cap espai adequat. És més fàcil que en un programa tipus magazín convi-

"ÉS MÉS FÀCIL QUE EN UN PROGRAMA DE RÀDIO CATALÀ SURTIN LOQUILLO O ESTOPA QUE NO UN CANTANT CATALÀ."

din un Loquillo o els Estopa que no a un cantautor català. Aquest gènere no té accés normalitzat als mitjans de comunicació del país. A la ràdio, depèn del responsable de cada espai, no d'una política determinada o d'uns criteris específics.

Estabilitat precària és el fruit de dos anys de treball i tant des del punt de vista de la qualitat de les cançons com del treball de producció, és excel·lent. Alhora cal demanar què aporta de nou respecte els anteriors CD seus.

-Mira, Jaume, un CD mai no és un trencament radical en un procés. Jo tinc l'etiqueta de lletrista, quan, tanmateix, crec que en aquest i en els anteriors treballs hi ha una faceta musical molt cuidada. Crec

que aquest és un CD en el qual igualment com el pintor que agafa diversos colors i textures en funció dels temes que ha de treballar, he agafat referents musicals que formen part del meu bagatge que he portat al meu terreny. Van des del jazz clàssic ("Vagis on vagis") a la rumba ("Tot penja d'un fil"), música tradicional ("Pretèrit perfecte"), o el món clàssic que pot fer pensar en Satie ("Cinc anys per sempre"). En funció d'això he treballat amb uns músics que em coneixen i amb els quals en aquest CD he arribat a un grau de competència molt elevat. Em refereixo a Marcel Casellas, amb el qual he treballat els temes d'aire jazzístic i popular, i Conrad Setó, amb qui he fet temes més clàssics o d'un jazz complementari.

Pel que fa a temàtica, Pujadó ho explica així.

-Crec que he arribat a un llenguatge personal, que he aconseguit un cert perfeccionisme no renyit amb una aparent espontaneïtat. Crec que hi ha un fil conductor d'aquesta idea d'estabilitat precària a què es refereix el títol. Estabilitat precària entesa tant en l'àmbit individual com col·lectiu i que no ha de ser entesa en un sentit negatiu. Una estabilitat excessiva porta a la inacció, però a més és una fal·làcia. La inestabilitat és operativa, com diu Coluche. Algú ha dit que veu les meves cançons molt negres. Crec que el fet de somoure és positiu. La funció de l'art és somoure les certeses.

escola de pedagogia musical

MÈTODE IRENEU SEGARRA

ESCOLA D'ESTIU DE MÚSICA

del 7 al 12 de juliol de 2003

CURSOS DE FORMACIÓ per a MESTRES ESPECIALISTES i PROFESSORS DE MÚSICA

- Educació Infantil
- Educació Primària
- Educació Secundària
- Escoles de Música i Conservatoris
- Gestió d'Escoles de Música
- Informàtica musical
- Tallers monogràfics especialitzats

consulteu pàgina web
www.epmusical.com

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament

pla

Informació i matrícula:

C/ Mn. Àngel Rodamilans, 130
08222 Terrassa
Tel: 93 783 79 72
Fax: 93 786 06 02
[cursos@epmusical.com](mailto: cursos@epmusical.com)
www.epmusical.com

de dilluns a divendres de 9 a 13 del matí

NOTICIARI

MIKROKOSMOS

Prosa sardanista

Cap de setmana. Dissabte. Ronsejo al llit. Encara a les fosques moc el dial del transistor amb l'esperança de trobar un programa que em distregui de les cabòries. "Calla, aquí donen sardanes." Durant una llarga estona evoco la meua etapa de seguidor de les ballades que se'n feien. De cop, em sobten dos títols: a) *Desitjo que us agradi*. Home!... això és un desig molt lloable, apte per a una expressió col·loquial, però, al meu entendre, inadequada com a títol; b) *Energia sostenible*. Jo ja sé que un ha d'estar amatent als neguits de cada hora i un dels més acusats d'avui dia és la preocupació ecològica. Però d'aquí a donar el nom a una sardana, em sembla que hi ha un bon tros...

No sé si això és un fet aïllat, o és generalitzat... Em desplauria que fos així, perquè jo pertanyo a una generació per a la qual "el nom sí que fa la cosa" (llevat que l'autor d'*Energia sostenible* fes referència a l'energia que gasten els dansaires a l'hora de ballar...).

Els autors de sardanes, que han invocat la inspiració i han treballat per escriure-les, ¿no podrien fer el mateix a l'hora de buscar-hi un títol adient, i no dic més "poètic", sinó simplement normal?

Perquè els que he esmentat em semblen una prosa insípida i pedestre...

Tanmateix, que consti que musicalment les sardanes estan prou bé.

per PERE ARTÍS

El director cerverí Xavier Puig dirigeix l'Orquestra Nacional d'Espanya

Els passats dies 14 i 16 de març el jove director de Cervera Xavier Puig dirigí a l'Auditorio Nacional de Madrid l'Orquestra Nacional d'Espanya (ONE). Els concerts van formar part del cicle Conciertos Didácticos i van comptar amb la narració del conegut pedagog Fernando Palacios sobre les obres interpretades: *Moldava* d'Smètana, *Danses esclaves* de Dvorák i una polca del mateix autor. Ambdós concerts van captar un públic majoritàriament jove, que aplaudí calorosament les interpretacions de l'orquestra sota la direcció de Xavier Puig.

Xavier Puig, amb 29 anys, és actualment director assistent de la Jo-

ve Orquestra Nacional d'Espanya (JONDE) i director titular del Cor de Cambra de l'Auditori de Lleida, de la Companyia L'Òpera de Tres Rals i de la Coral Ginesta de Cervera.

D'altra banda, i després d'aquests concerts, Xavier Puig va ser convidat com a director de l'Orquestra Pablo Sarasate de Pamplona, amb què dirigí dos concerts els dies 20 i 21 de març. En el programa figuraven també *Danses esclaves* de Dvorák, a més de la primera suite orquestral de *Carmen* de Bizet i obres de Saint-Saëns i Sarasate per a violí i orquestra, amb Francisco Gabriel García com a solista.

S'ha celebrat el seminari "Paisatges Sonors. La confluència de l'audiovisual"

La Societat General d'Autors i Editors a Catalunya, en col·laboració amb la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), organitzà entre els dies 24 de març i 11 d'abril el seminari «Paisatges sonors. La confluència de l'audiovisual», tot apostant per la formació universitària en el marc d'un projecte. Aquest curs va voler demostrar que la relació de dependència del so respecte de la imatge és errònia i que, des de sempre, imatge i so han conviscut de manera còmplice.

«Paisatges sonors. La confluència audiovisual» constà de dues parts, una part pràctica i una altra teòrica. La primera prengué com a base la confluència audiovisual. Per això, els alumnes realitzaren un curs introductori al *Protools*, un dels programes més importants de tractament digital de so enfocats a la imatge.

La part teòrica va anar a càrrec de diversos experts, els quals tractaren dels aspectes històrics i teòrics que suscita la trobada de la imatge i el so. A partir d'aquest enfocament, es van afrontar temes com la realització de videoclips, el disseny i muntatge de la banda sonora d'una pel·lícula, les actuals relacions entre la indústria discogràfica i la indústria audiovisual (la formulació de les noves bandes sonores amb *single*, com es mouen els videoclips en el mercat, la comercialització de DVD musicals, el món dels videojòqueis, etc.), la composició per a bandes sonores i, per últim, es tractà d'un tema tan important com els drets d'autor i la legislació relacionada amb l'audiovisual a l'Estat espanyol.

CONVOCATÒRIES

PREMI ÒPERA-WEB. Premi Càtedra Telefònica de la Universitat Pompeu Fabra-Fundació Gran Teatre del Liceu. Aquest premi vol potenciar la creativitat i imaginació per facilitar l'accés al coneixement i gaudi d'una òpera per Internet mitjançant la creació d'un portal basat en la *Tetralogia* de Wagner, *L'anell del Nibelung*. Hi poden participar grups d'estudiants de qualsevol de les universitats que participen en el programa Digital Opera. Aquest premi és dotat amb 10.000 euros. Els treballs s'han de presentar abans de les 20 h del dia 30 de maig de 2003. Per a més informació, continguts i bases del premi, cal consultar per Internet: opera-web.liceubarcelona.com (o des de www.liceubarcelona.com, l'apartat "El Liceu a la universitat").

XXIII CURS INTERNACIONAL D'INTERPRETACIÓ L'ORGUE A LA PENÍNSULA IBÈRICA. Es realitzarà entre els dies 4 i 9 d'agost de 2003 a Montblanc i serà impartit per Josep Maria Mas i Bonet i Wijnand van de Pol. El programa inclou l'estudi d'obres de Cabezón, Palero, Vila, de Soto, Carretera, Cabanilles, Nasserre, Seixas, Frescobaldi i d'altres. El curs té places limitades, per a 10 alumnes. La inscripció acaba el dia 15 de juny de 2003. Més informació: M. Mas. Apartat de correus 531. 43200 Reus. Tel./fax: 977.77.37.99. A/e: jmmasbonet@teleline.es.

III CURS INTERNACIONAL DE MÚSICA DE TARRAGONA. De l'11 al 20 de juliol, serà impartit per: Josep M. Colom, piano; Montserrat Torrent, orgue; Isabel Vilà, violí; Rivka Goland, viola; Yehuda Hanani, violoncel; Thomas Martin, contrabaix; Magdalena Martínez, flauta; Alex Garrobé, guitarra; Ana Luisa Chova, cant; Carlos del Egidio, reeducació postural; Spanish Brass Luur Metalls, curs d'instrument i música de cambra; Carlos Benet i Juanjo Serna, trompeta; Manuel Pérez, trompa; Indalecio Boret, trombó; Pedro Castaño, tuba; i Eden String Trio, música de cambra. La data límit d'inscripció és el dia 20 de juny de 2003. Per a més informació: Sra. Marta Bou. Conservatori de Música de Tarragona. Tel.: 977. 23.58.30. A/e: cmtgna@musica.altanet.org. Internet: www.cmtgna.altanet.org.

XI CONCURS INTERNACIONAL DE COMPOSICIÓ GINO CONTILLI. Convocat per l'Accademia Filarmonica di Messina, és dedicat a la composició d'una obra de teatre musical. Hi poden prendre part tots els compositors de menys de 45 anys el dia 31 de desembre de 2003. L'obra ha de ser d'un acte, entre 30 i 60 minuts, amb un màxim de tres solistes vocals i amb l'opció d'incloure un mim o una veu recitativa. La composició orquestral ha de ser entre 10 i 20 instruments, i és permès l'ús d'enregistrament magnètic. S'hi atorgarà un premi de 5.000 euros i dues mencions d'honor. La data límit de presentació de partitures és el dia 25 de setembre de 2003. Per a més informació: Segreteria dell'Accademia Filarmonica. Via della Munizione, 3. I-98122 Messina (Itàlia). Tel.: +39.090.6413285. Fax: +39.090.6414362. Internet: www.solnet.it/accademia-me. A/e: accademiaf@virgilio.it.

Preparant la Festa de la Música 2003

La sisena edició de la Festa de la Música, que se celebrarà el proper 21 de juny, tornarà a omplir de música, en aquest cas, diversos carrers i espais de Barcelona, i l'Auditori, que per tercer any consecutiu acollirà el concert coral de la Federació d'Entitats Corals de Catalunya i s'interpretaran obres de Bach, Mozart i Beethoven, amb l'orquestra de la Universitat de Barcelona. Entre d'altres, al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona tindrà lloc l'actuació de l'orquestra de cambra Arts Medica, amb obres d'Albinoni, Elgar, Gentzmer i Von Dittersdorf.

La Rambla serà l'escenari, com ja és habitual, de la Fira de Música al carrer, amb l'exposició i venda d'objectes musicals. A la plaça de la Catedral hi haurà la mostra de música dels guanyadors d'aquest certamen d'alumnes de diversos instituts d'ensenyament públic de la ciutat, i a la plaça dels Angels es reuniran percussionistes i cors gospel.

S'espera la participació de més de 2.600 intèrprets.

Fira de la Música al Carrer de Vila-seca

El proper 9 de maig els amants de la bona música tenen una cita a la 4a edició de la Fira de Música al Carrer de Vila-seca. Seran 3 dies d'intensa programació repartida entre 5 escenaris per tots els racons de la ciutat.

Més de 600 músics actuaran en directe per a un públic que aquest any s'espera que superi els 10.000 assistents. Els visitants tindran actuacions des dels grups més professionals fins els principiants que encara són a les escoles de música; fins i tot els espectadors podran posar en pràctica els seus coneixements musicals en els diferents tallers de música.

Aquesta fira sorgeix l'any 2000 amb un objectiu molt clar: aconseguir convertir-se en una plataforma musical de referència per a la temporada d'estiu. El camí per aconseguir-ho cal posar en contacte els diferents programadors i músics, bé siguin professionals o joves promeses intentant obrir-se un camí.

TANGENTS

Belbel

Si moltes vegades hem estat crítics quan una posada en escena ha introduït elements o ha actualitzat un argument històric de manera gratuïta, cal, doncs, aplaudir quan s'ha servit l'esperit del compositor i els canvis d'època –l'ambientació passa del 1825 a final del segle XIX– no han xocat frontalment contra la imprecisa memòria històrica de l'espectador.

Sergi Belbel ha dut a terme de manera modelica la seva primera direcció escènica d'una òpera. L'escenari una mica estàtic de les versions precedents del rossinià *Viaggio a Reims* s'ha omplert de vida i les actuacions dels cantants s'han revestit d'una qualitat actoral de primer ordre en què cap detall era deixat a l'atzar.

Vaig tenir l'oportunitat de veure la producció de Luca Ronconi del 1984 que va recuperar escènica l'òpera que no s'havia representat des de la seva estrena a París el 1825.

Escenografia que es va mantenir en una versió a Viena l'any 1988 que vam poder veure televisada i també, represa per Franco Ripa di Mena, al Pesaro de l'any 1999, tal com vam parlar-ne en el núm. 182 d'aquesta Revista. En ser la trama argumental complicada, amb molts personatges i poca acció, Ronconi va optar per una versió estàtica on el conjunt de cantants, des de plataformes diferents, amb algun detall concret de mobiliari, l'anava desenvolupant. D'ací van sorgir-ne dos judicis que després no s'han demostrat certs: que era una obra caríssima, gairebé impossible de programar, perquè calien disset cantants molt bons –dels quals set o vuit primeres figures– i perquè era argumentalment irrepresentable. La primera afirmació la va desmentir Pesaro 1999 –i Bolonya l'any 2000– amb un ventall de veus joves que cantaven molt bé, i la segona l'ha desmentida ni més ni menys que Belbel, que ha concretat l'acció de manera molt versemblant i ha remarcat com calia el divertidíssim fil argumental. Ha, doncs, desenredat l'acció i l'ha exposada de manera clara. A partir d'ell, i això és una fita, altres directors d'escena també s'hi atreviran.

per JORDI MALUQUER

Fèlix Millet va ser reelegit president de l'Orfeó Català

Fèlix Millet i Tusell va ser reelegit president de l'Orfeó Català, durant un període de quatre anys, en l'assemblea general ordinària que se celebrà el propassat 7 d'abril de 2003.

Corrigenda. El Duo Vela interpretarà el dia 12 de maig (19 h, Palau de la Música Catalana, cicle Concert de Tarda al Palau) obres de Rakhmàninov (*Suite* núm. 2), Joan Comellas (*Quadren de l'Havana*), Montsalvatge (*Calidoscopi*) i Saint-Saëns (*El Carnaval dels animals*) i no pas el programa que erròniament es va publicar a la CM/RMC núm. 222, pàg. 9.

La vie parisienne a Reus

L'opereta còmica de Jacques Offenbach *La vie parisienne* es representarà el proper 31 de maig al Teatre Fortuny de Reus (21 h), amb direcció musical i traducció al català de Viviana Salisi. La direcció escènica és a càrrec d'Artur Arranz i al coreogràfica a càrrec de Núria Serra. Hi intervindran, sota la direcció i supervisió del baríton Enric Serra, Joan Marcos, Raymond Bosch, Elisabet Vilaplana, Vivien Albornà, Josep Jarque, Aniol Botines, Elisabeth Boada, Francesc Mir i Sara Arnau; amb l'Ensemble Coral Mac, dirigits per Albert Santiago.

Aquesta opereta es va representar per primera vegada a Catalunya el propassat 22 de desembre a l'Hospitalet de Llobregat, en un acte organitzat per l'Associació d'Amics de l'Òpera de l'Hospitalet i produïda pel Taller d'Òpera del Mac Estudi.

Aquesta producció es podrà veure al Festival de Peralada.

DEL SEU AFFM.

Sr. Àlex Rigola, nou director del Teatre Lliure

Estimat amic:

El contacte amb vostè no va més enllà de la meua ànima presència en la presentació d'un espectacle seu –crec recordar que *Titus Andronicus*– que es va oferir al Teatre Lliure. En aquella casa de Gràcia, per a mi tan estimada i entranyable, em va resultar molt gratificant descobrir la devoció, sincera i autèntica, i el respecte que vostè va mostrar per la institució i per tot el que significa. Fet que, no podia ser altrament, em va complaure molt. A més, es manifestava amb una humilitat penetrada, no aparent o forçada; una mica com de noi superat davant el que significava d'entranyable per a vostè completar el pont que anava de gaudir en edat adolescent de la mà de la seva mare dels espectacles amb els quals va descobrir en gran part el fet teatral a convertir-se en centre d'un dels seus.

Ara, quan m'arriba la nova del seu nomenament com a màxim responsable d'aquesta pedra angular del teatre català dels últims anys, no he pogut evitar un sentiment de sorpresa. Que a aquell gairebé noi –i em disculparà l'expressió– fa un parell d'anys si fa no fa atabalat pel pes de presentar una producció seva, ara li vingui al damunt una càrrega tan grandiosa com aquesta, costa de pair. Confio que sigui comprensiu amb mi.

A l'avançada, el primer que he de fer és desitjar-li molta, molta sort. Vostè arriba al Lliure en un moment de la seva història complicadíssim i en un procés confús i caòtic de cobertura del seu càrrec després... no del forat, sinó de l'esvoranc deixat per Montanyès. Dir que la cosa ha anat una mica de rebot no ha de tenir, per a vostè, res d'ofensiu.

Però a més de sort, vostè necessita molt d'encert. I aquest és un producte que exigeix la concentració de moltes virtuts, que confio que pugui aportar. I no he de dubtar que les posseeix. O que en posseeix moltes i a més fonamentals. I que la que per raons òbvies li manca –maduresa, anys de sedimentació d'ofici i d'assumpció de la història, dit de manera oberta–, la superarà amb les millors armes per a aquesta mancança: humilitat i respecte. En aquest sentit, d'antuvi no m'ha agradat –li ho dic amb tot el respecte– que la seva primera declaració d'intencions sigui l'al·lusió al fet que al nou, ara

ja "seu" Lliure no es farà teatre "arqueològic", inequívocament adreçat a un teatre de concepció classicitzant. Coneixent una mica –tres espectacles– les seves proclivitats estètiques, la cosa sembla molt clara.

Imagino que en el context d'un tàcit organigrama teatral institucional barceloní bicèfal –TNC i Lliure–, costa acceptar una similitud de línies d'actuació artístiques. I a vostè segurament li pertocarà ballar amb la que més li agrada, que per al gran públic, no ho oblidí, no és la més "bonica". I penso que això fins i tot li produeix una íntima satisfacció. Disculpi si malpenso més del compte. En tot cas, només voldria demanar-li que continuï sent fidel als seus principis, però que no oblidí, que només allò que queda –i la cosa arqueològica ho és perquè ha quedat, perquè ha deixat rastre–, val la pena de ser ofert. I en això, el que menys compta és la línia estètica que hom adopti o a la qual responsablement s'adhereixi. El que compta és la transcendència. O sigui, justament la capacitat d'arribar a ser algun dia arqueològic; de deixar petja, de superar i transcendir el pas del temps. Oblidant-me d'algun producte seu –no tots– que m'inspiren temences sobre el cas, crec que la responsabilitat tan elevada que ha assumit l'obliga a no menystenir aquesta veritat tan sòlida que acabo d'exposar.

En tot cas, basant-me en el seu amor a la casa, tan compartit per mi, confio que la seva trajectòria resolgui les urgències de vitalització que té ara. I de clarificació d'objectius i de polítiques d'actuació. I consell final –i disculpi la meua humil intromissió, filla d'un afecte netíssim i comprovadíssim per la família de la qual ara és cap de colla–; de tant en tant contempli l'olivera plantada al jardinet d'entrada al Palau de l'Agricultura en homenatge a Fabià Puigserver; aquest segur gran creador de teatre que ha traspassat la llinda de la història. I m'importa poc que el seu pugui ser ara qualificat d'arqueològic. I aprofiti-ho per meditar. No li farà cap mal. N'estic convençut.

Del seu affm.

Jaume Comellas

Sobretot l'esperit de la música

Palau 100. Academy of St. Martin in the Fields. Kenneth Sillito, violí. Jaime Martin, flauta. Murray Perahia, piano i direcció. Mozart, Mendelssohn, J. S. Bach, Beethoven. Palau de la Música Catalana. 24 de març de 2003.

per F. TAVERNA-BECH

Va ésser un concert que sense grans gestos ni grans exclamacions va anar penetrant lentament dins el nostre esperit fins a arribar a un ambient de comunicació en què només era possible el so, no hi havia cap mena de literatura, ni cap mena de suggeriment plàstic; en la ment solament tenies les notes del pentagrama.

Certament, al podi del Palau hi havia una orquestra com l'Academy of Saint Martin in the Fields i un artista (director pianista) com Murray Perahia, els quals en la seva trajectòria concertant s'han dedicat únicament i exclusivament a fer música. Així, el

Concert núm. 1 per a piano i orquestra de Mendelssohn potser va sonar un xic embarrussat, un aspecte comprensible quan el director exerceix a la vegada de director, però tanmateix l'audició no dequeia, i l'*Adagio i fuga en Do menor* de Mozart et sorprenia per una certa indefinició de personalitat, però el seu curs interessava. Fins a cert punt, aquesta manera de fer música va canviar sensiblement amb la interpretació del *Cinquè Concert de Brandenburg* quan l'orquestra i el trio de solistes Murray Perahia (al piano), Kenneth Sillito (amb el violí) i Jaime Martin (amb la flauta) van començar a dialogar, tot intercanviant idees, sug-

gerint sensacions i impulsant el decurs dels sons, és a dir, fent música amb la seva sensibilitat ben oberta al que arribava des del exterior, al que captaven de l'ambient. Certament, tocaven per a ells mateixos, però volien manifestar al públic l'alegria que sentien de tocar les solfes...

L'esperit de la música sen-

se prejudicis, ni consideracions sentimentals havia entrat en el concert i és així com la *Quarta Simfonia* de Beethoven ens semblà pura telepatia entre músics i públic per gaudir d'unes solfes que sense exposar cap mena de pensament concret et commouen.

Homs, Mozart i Schubert, en un programa singular

Els Diumenges al Palau. Barcelona Sinfonietta. Sandra Pastrana, soprano. Direcció: Francesc Llongueres. Homs, Mozart, Schubert. Palau de la Música Catalana. 2 de març de 2003.

per F.T.-B.

És cert que des del classicisme fins als inicis del segle XX, Viena va ser un focus cabdal per a la creació musical, del qual el nostre país ha rebut una indubtable influència. Vegeu sinó com algun dels compositors montserratins i també Sor es poden considerar una perllongació dels clàssics vienesos, i també, com Homs —de la mà de Gerhard— no ha estat indiferent a les idees dodecafòniques de Schönberg. Amb tot, el programa també oferia una altra coincidència, certament curiosa: tant Mozart com Schubert són dos autors veritablement prolífics, qualitat que igualment es pot considerar en el cas d'Homs. També els tres manifesten una especial predilecció per la música vocal. Dins d'aquestes notes proemials, diguem que amb la interpretació de les seves *Polyfonia per a cordes* i *Variacions sobre un tema popular català*, Joaquim Homs rebia l'homenatge de l'Orfeó Català...

D'alguna manera, els responsables de la Barcelona Sinfonietta van confeir un programa força interessant i que fugia dels criteris habituals. I, en tot cas, el públic que acudí al Palau va poder escoltar un atractiu concert de notable nivell.

Realment, el treball de Francesc Llongueres està donant ja uns fruits ben positius, perquè la Barcelona Sinfonietta és un conjunt ben cohesionat i equilibrat, en les seves lectures es percep un treball sòlid tant en l'aspecte

tècnic i instrumental, com en l'aspecte de l'expressió musical, mitjançant l'anàlisi dels textos i, alhora, situant-los en el context estilístic que els és propi.

D'aquesta manera va poder-se gaudir de les qualitats expressives de la *Polyfonia per a cordes* —una partitura que ha hagut d'esperar cinquanta anys per sonar en públic— d'Homs, i una bellíssima i reeixida versió de les seves *Variacions sobre un tema popular català*, composta el 1944, i que tot just des de fa pocs anys (1996) es comença a divulgar. Si la *Polyfonia* és un exponent de la personalíssima aplicació que Homs fa del serialisme, podem dir que les *Variacions* constitueixen una notable aportació a la música orquestral catalana i a la vegada que excel·leixen en l'art, no fàcil de la variació temàtica, ja que Homs desenvolupa amb gran llibertat i imaginació el material temàtic que deriva d'un simple cant de bressol originari de Tarragona.

El motet *Exultate, Jubilate* de Mozart va cloure la primera part del concert, en el qual la soprano Sandra Pastrana va assolir moments d'admirable accent emotiu, aspecte que també es va manifestar en el seu cant d'acurades inflexions líriques de la *Salve Regina* de Schubert, amb què s'inicià la segona part, en la qual s'interpretà la interessant *Sinfonia núm. 6* de Schubert; Francesc Llongueres en va oferir una interpretació de suggestiu vol líric i, alhora molt clarificadora del seu contingut formal.

L'Octet de Mendelssohn obre un nou espai per a la música a l'Auditori

Música de Cambra de l'OBC. Gade: *Octet en Fa major op. 17 (finale)* Mendelssohn: *Octet op. 20*. Sala de columnes de l'Auditori. 10 de març de 2003.

per LLUÍS TRULLÉN

Si en la primera temporada de l'Auditori es van oferir nombrosos concerts a la sala petita, enguany, amb la remodelació d'aquest espai, la música de cambra ha trobat un nou espai dins l'Auditori; es tracta, concretament, del tercer pis, en un dels seus passadissos, el qual permet col·locar prop de dues-centes localitats i escoltar com els músics de l'orquestra interpreten música de cambra, com en aquells enyorats concerts que se celebraven en el Saló de Cent de l'Ajuntament en temporades anteriors.

Vuit dels integrants de la secció de corda de l'Orquestra, encapçalats pel concertino Angel Jesús García van oferir un programa integrat pel "Finale" de l'*Octet en Fa major* de Gade i el celeberrim *Octet* de Mendelssohn, en unes recreacions en què la més que acceptable acústica que oferia aquest espai, que s'ha anomenat Sala de Co-

lumnas, van estar caracteritzades per un marcat accent romàntic i un lirisme encisador.

La musicalitat de l'*Octet* de Mendelssohn, amb el seu refinament gairebé aristocràtic, amb la plenitud melòdica dels seus temes, amb la força expressiva dels seus diàlegs instrumentals, s'erigeix com una de les obres mestres del gènere. La tendència a una versió plena de sensibilitat i que va anar interpretativament parlant *in crescendo*, ens mostrava una recreació de l'obra profundament lírica, temperada, equilibrada en els diàlegs instrumentals. Aquest equilibri va ser el secret d'una versió en què l'atmosfera lírica es va sobreposar a una tendència que emfatitzés el so excessivament desbocat.

Va ser, doncs, un Mendelssohn precedit pel brillant "Finale" de l'*Octet* de Gade en el qual aquests integrants de l'OBC van palesar el seu talent, demostrat concert re-concert tot al llarg de la temporada.

El Quartet Julliard tracta amb profunditat Bartók i Beethoven

Ibercamera. I Temporada de Cambra. Quartet Julliard. Schubert: *Quartet D. 703 "Quartettsatz"*. Bartók: *Quartet núm. 1 en La menor op. 7*. Beethoven: *Quartet op. 131*. Palau de la Música Catalana. 25 de març de 2003.

per LL.T.

La història del Julliard String Quartet es remunta a més de cinquanta anys enrere. En el decurs de la seva història les seves versions han estat considerades com a punts de referència musical obligat, en què la precisió a l'hora d'interpretar Haydn, Schubert, Dvorák o Bartók ha vingut complementada per una rítmica, una elegància lírica i una qualitat artística que s'ha mantingut pràcticament invariable tot al llarg d'aquests decenni malgrat els obligats canvis entre els seus components. Ara el quartet està in-

tegrat per Joel Smirnoff (des de 1986), Ronald Copes (des de 1997), pel viola Samuel Rhodes (1969) i per Joel Krosnick (1974).

El programa que van interpretar al Palau era, per la seva complexitat musical, una veritable prova de foc. Malgrat la vàlua dels seus integrants, concentrar en un mateix concert el primer *Quartet* de Bartók i el celeberrim *op. 131* de Beethoven —precedits pel "moviment de quartet" de Schubert—, esdevé un repte tècnic i musical de primer ordre. Però per al Julliard Quartet, aquesta música sembla no tenir cap secret; la clarividència amb la qual van interpretar una obra densa i basada en

un creixement constant del *tempo*, en què conviuen des de temes melòdics vinculats amb el folklore hongarès i una abstracció absoluta de l'elaboració del discurs de cadascun dels instrumentistes, van tenir com a conseqüència una interpretació nítida, contrastada, brillant, vigorosa i alhora refinada de la pàgina de Bartók que configura un dels reptes més emblemàtics de la literatura cambrística del segle XX. Si abans l'"Allegro assai" que configura el moviment del *Quartet D. 703* havia estat una mostra bellíssima de com captivar amb l'elegància musical del compositor vienès, el seu pas pel *Quartet op. 131* de Beethoven es va caracteritzar per la densitat musical, per saber endinsar-se en aquest llenguatge miraculós i tan avançat al seu temps del compositor germànic. El *Quartet op. 131*, escrit l'any 1825 i estructurat en set parts

ininterrompudes, amb una durada que s'apropa als quaranta minuts, ofereix un ventall de situacions musicals certament eclèctic: passatges fugats, temes melangiosos, moments d'un radiant optimisme, modulacions realment contrastats. La versió del Julliard va tenir com a màxim al·licient la capacitat per mantenir una tensió musical ininterrompuda: d'aprofundir cadascuna de les notes i dels temes melòdics amb una diafanitat i clari-vidència d'idees que en tot moment se submergien en el més profund de l'esperit beethovenià. Aquesta obra exigeix anys de bagatge, una tècnica interpretativa i un coneixement estètic i artístic només a l'abast de pocs quartets, i el Julliard, amb el pas dels anys continua demostrant que el seu rigor i la seva vàlua com a intèrprets es mantenen, malgrat els canvis de components, inalterables.

Petites constel·lacions, resistències admirables...

Avuimúsica. Grup Instrumental ESMUC. Grèbol, Balsach, Roger, Diago, López, Granda. Institut Francès. 4 de març de 2003.
Avuimúsica. Grup XXI. Maria Muñoz, dansa. Dir.: Peter Bacchus. Guinjoan, Padrós, Grèbol, Bacchus. Institut Francès. 7 de març de 2003.
Avuimúsica. Quartet de percussió de l'OBC. Reich, Corduras, Charles, Humet, Peck. Institut Francès. 13 de març de 2003.
Nous Repertoris Música XXI. Alumnes de l'Escola de Música de Barcelona. R. Lamote de Grignon, Guinovart, Brncic, Garriga, Olaf Sabater. Auditori SGAE. 18 de març de 2003.
Nous Repertoris Música XXI. Blai Soler, violí. Dagmar Muñoz, piano. Bosch, Colomer, Benejam, Garriga, Soler, Montsalvatge. Auditori SGAE. 25 de març de 2003.
M. Bofill, saxòfon. X. Boliart, piano. R. Chordà, trompa. J. Figaró, tenora. D. Serra, flauta. Ll. Castelló, fagot. Obres de Xavier Boliart. Conservatori Superior Municipal de Música. 6 de març de 2003.

per F.T.-B.

Resulta difícil no tenir un sentiment de culpabilitat quan assisteixes a concerts que malgrat produir-se fora dels circuits estel·lars, comproves que tenen un nivell no solament digne, sinó que, a vegades, superen en il·lusió, vocació, contingut artístic i cultural els que ofereixen aquells conjunts i intèrprets que figuren destacats en els primers llocs de les llistes dels famosos i privilegiats. Valguin aquestes línies com una mostra de reconeixement i agraïment als organitzadors i a tots els artistes participants, pel seu esforç d'oferir-nos l'avinentsa de conèixer obres noves o bé poc prodigades i evitar la rutina sempre avorrida i mai entusiasmadora d'escoltar per enèsima vegada unes músiques que tots podem cantar d'esma... Ben cert que en aquestes el cel dels sons té els

seus principals astres, però tanmateix hi ha igualment una munió d'estels que col·laboren a l'especial bellesa de les galàxies sonores, i cal no ignorar-les!

Lamentant el poc espai del qual disposem, portem aquí el nom d'uns quants dels protagonistes que hem escoltat i aplaudit pel seu rigor artístic, com també per l'interès del repertori escollit.

Una selecció d'alumnes de l'Escola de Música de Barcelona va manifestar el seu alt i brillant nivell virtuosístic en un programa que combinava piano, violoncel, violí i clarinet per donar a conèixer obres de Ricard Lamote de Grignon, Carlota Garriga i, entre altres, una estrena de Gabriel Brncic.

Un altre concert que cal remarcar va ésser el protagonitzat pel violinista Blai Soler i la pianista Dagmar Muñoz. S'hi van interpretar dos bellíssims *Poemes* de ric

i personal desplegament harmònic de Carlota Garriga, a més d'una densíssima i extensa *Sonata* de Benejam, a part d'obres de Ll. Bosch, Consuelo Colomer i X. Montsalvatge, en què el violinista donà a conèixer una composició seva que, amb el títol d'*Ecce Homo*, revelava veritable tremp creatiu en estar escrita amb suggestiva imaginació i desplegava en el seu estil rapsòdic una sèrie d'audaços recursos propis de la música actual.

Quant als grups cambrístics, cal destacar el concert del conjunt Música XXI dirigit per Peter Bacchus, en el qual col·laborava la ballarina Maria Muñoz. Les partitures de Grèbol, Bacchus, Padrós i Guinjoan van beneficiar-se d'una acurada i comunicativa traducció, sòlidament estructurada en un ventall d'ajustats matisos i uns *tempi* que agilitaven el curs rítmic. La sessió arribà al seu punt

més alt amb la participació de Maria Muñoz en les obres de Grèbol i Bacchus; Maria Muñoz va desplegar amb gran imaginació i riquesa gestual unes coreografies solistes de gran força expressiva i de suggestiva bellesa. També el grup instrumental de l'ESMUC va tenir una estimable actuació, mentre que el Quartet de Percussió de l'OBC va oferir unes magnífiques lectures de les obres de Reich, Charles, Humet i Peck.

Per últim, hem de referir-nos al concert que el Conservatori Superior Municipal va dedicar a Xavier Boliart. El mateix compositor al piano i acompanyat fos pel saxòfon, la tenora, la flauta o fins i tot electroacústica, va presentar una sèrie d'interessants obres en què tradició tonal, concepcions de tipus avantguardista i un accent d'acusada personalitat desplegaven un món sonor d'atractiva coloració.

Chopin per la pau

Euroconcert. Abdel Rahman El Bacha, piano. Chopin. *Nocturns op. 27 i op. 44, Estudis op. 25, Balada núm. 3, Polonesa op. 44, Fantasia op. 49*. Palau de la Música Catalana. 26 de març de 2003.

per LL.T.

Quan Abdel Rahman El Bacha actuà al Palau va ser el dia en què hi va haver el bombardeig sobre el mercat de Bagdad, el dia en què a Barcelona van tornar a produir-se mobilitzacions en contra de la guerra, el dia en què es va fer la concentració a la plaça de Catalunya amb el dibuix amb espelmes del colom de la pau, i el dia en què a les 22 hores la ciutat es va quedar a les fosques i el soroll de clàxons i cassoles tornava a fer que la ciutadania que professa de manera convençuda la democràcia mostrés lliurement el seu unànime rebuig vers la cruel absurditat de la guerra.

El concert va començar amb una emotiva lectura d'Antoni Sàbat per demanar la pau, en contra de la guerra, a favor de la cultura i de la raó per sobre del bel·licisme, tot recordant que Chopin també va haver de marxar de Varsòvia per motius bèl·lics, i tot invitant el públic del Palau a fer un minut de silenci -realment impac-tant- en record de totes les víctimes que fins al moment s'ha cobrat aquest conflicte.

El pianista El Bacha va sortir a l'escenari per oferir un recital monogràficament dedicat a Chopin, i mentre interpretava els *Nocturns op. 48*, ja en la segona part i al voltant de les 22,15 hores, el brogit del carrer, el so de les cassoles i els clàxons -perfectament audible des del Palau- també per un dia es convertia en música per a la pau. El Bacha va tocar Chopin tot creant una atmosfera en què la sublimitat dels *Nocturns op. 27* i dels esculls tècnics dels *Estudis op. 25* i diverses obres escrites en el període de l'estiu de 1841 que Chopin va passar a Nohant en companyia de George Sand, com la *Balada núm. 3*, els *Nocturns op. 48*, la *Polonesa op. 44* i la *Fantasia en Fa menor op. 49* integraven un programa musicalment meravellós i d'una altíssima exigència tècnica.

El Bacha ha enregistrat la integral de l'obra

de Chopin seguint un ordre cronològic, a diferència de les més habituals, centrades en una estructura temàtica. Aquest pianista nascut al Líban segueix essent fidel a la seva versió. El seu Chopin tècnicament infal·lible i que li va fer superar amb escreix totes les complexitats que queden exposades en els *Estudis op. 25* -octaves, terces, sextes, melodia a la mà esquerra i acompanyament harmònic de la dreta, moviments paral·lels, ràpides baixades de la mà dreta, salts...-, sempre està envoltat d'un altíssim grau d'expressivitat. El Chopin del Bacha resulta refinat i poètic, no busca l'excés de sonoritat en un apassionament sobrecarregat, sinó tot el contrari; les seves versions es mouen vers un fraseig acurat, la delicadesa, l'ús controlat del *rubato* que en els onírics *Nocturns op. 27* i en la meravellosa *Balada núm. 3* van assolir el seu punt culminant.

Va resultar fascinant el seu pas per la *Fantasia op. 49*, una de les obres més complexes en l'aspecte formal de Chopin, i la seva vehemència, però sempre atenta a mantenir en primer pla el sentit melòdic, de la *Polonesa op. 44*. El Bacha ens proposa un Chopin en què la tècnica queda superada pel refinament, per l'elegància poètica, per la profunditat i, en definitiva, per un control de la sonoritat que sempre va a la recerca d'un romanticisme profundament íntim.

J. SABAT

Salvador Mas recrea el repertori per a cobla

Cobla, Cor i Dansa al Palau. Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Direcció: Salvador Mas. Garreta, Toldrà, Ricard Lamote de Grignon, Casablanques, Joaquim Serra, Ferrer, Oltra. Palau de la Música Catalana. 15 de març de 2003.

J. BOFELL

per F.T.-B.

Potser perquè la bona música i els bons músics no necessiten qualificacions especialitzadores, podem dir que el concert de Salvador Mas dirigint la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, no solament va interessar, sinó que també va ésser un èxit per la categoria artística que s'hi posà de manifest. Massa vegades es considera la cobla com un conjunt estrictament apte per a la música popular i es deixa de costat la consideració que aquesta formació tan peculiar del nostre país també és, i cal remarcar-ho, una agrupació cambrística i àdhuc orquestral, si es vol. Té les seves capacitats i virtuts, com també les seves mancances, com ocorre en tota altra formació instrumental, i com totes és capaç d'arribar a un alt nivell artístic. Igualment, els bons músics, i per tant els directors, saben trobar el punt interessant, l'estil i l'expressivitat adients perquè qualsevol música escrita amb sentit artístic justifiqui la seva presència en un concert.

Fins a cert punt, ningú no dubta del nivell de la Cobla Sant Jordi, ni tampoc podem negar a Salvador Mas el seu indiscutible prestigi en el món de la direcció orquestral. Per lògica, la trobada de la Cobla Sant Jordi i de Salvador Mas havia de constituir un concert de gran nivell

que difícilment s'oblidaria.

Ben cert que *Juny* del genial Garreta ens va semblar una obra de ressonàncies més cambrístiques que no pas popular, però no per això deixà de manifestar aquella ascendència d'intransferible catalanitat. Potser les *Dances de Vilanova* de Toldrà, com també la sardana *Roses del Brull* de Joaquim Serra van guanyar en perspectiva simfònica i fins i tot *Enyor*, una sardana de Ricard Lamote de Grignon, va enlairar-se a les regions de la música cambrística més refinada; en tot cas va ésser una visió personal i molt digna de consideració de Salvador Mas, que d'aquesta manera aportava universalitat a la música catalana. I és que composicions com les esmentades, o bé la suite *Camí enllà* de Rafel Ferrer o bé *Montmagastre* de Manuel Oltra no tenen altra finalitat que la d'expressar unes vivències personals, al marge d'estètiques i de modes, i també són fruit d'una necessitat de fer música. D'algun manera, Benet Casablanques, per la seva inquietud cognoscitiva i també la seva voluntat de superar-se a si mateix, amb *Facècies (remembrances juvenils per a cobla)* s'allunya dels camins de l'experiència i intenta trobar una nova terra de promissió per compondre lliurement. En tot cas l'intent és vàlid.

El temperament d'Isserlis al servei de Haydn i C. Ph. E. Bach

Palau 100. La Stagione Frankfurt. Steven Isserlis, violoncel. Dir.: Michael Schneider. Haydn: *Simfonia fúnebre, Concert per a violoncel en Do major*. Carl Philipp Emanuel Bach: *Concert per a violoncel i orquestra Wq. 172*. Mozart: *Simfonia K. 201*. Palau de la Música Catalana. 17 de març de 2003.

per LL.T.

Espectacular, temperamentat, refinat, vigorós, d'un virtuosisme i una capacitat tècnica infal·lible..., així podríem definir l'actuació d'Steven Isserlis, el qual, acompanyat pel conjunt La Stagione Frankfurt que dirigeix Michael Schneider, va interpretar dos dels concerts més cèlebres del repertori per a violoncel i orquestra, com són el *Concert en Do major* de Haydn i el *Concert en La major* de C. Ph. E. Bach.

Isserlis, amb el seu Stradivarius, va oferir una actuació realment brillant en la qual molts aspectes interpretatius s'em-

motllaven a la música que recreava. D'una banda, aquestes dues obres concertants es poden oferir des d'un vessant netament clàssic, amb una línia melòdica que avanci de manera refinada i elegant. Però Isserlis opta per les versions tempestuoses, obertes, plenes de clarobscurs, en les quals el fil musical passa per un cúmul de situacions diverses i summament atractives, tot configurant un interès constant i un atractiu especial a les versions. El seu virtuosisme s'imposa en bona part dels moments, la tendència cap als *tempi* ràpids sempre oferts amb una claredat de so transparent permet gaudir d'unes versions obertes en què

G. NOCH

les radiants tonalitats majors que envolten ambdós concerts palesen una atmosfera vital i enèrgica plena de seducció.

El violoncel d'Isserlis, amb el seu temperament, amb la càrrega expressiva, amb moviments amplis i contundents va permetre, doncs, copsar la música d'aquests dos grans autors clàssics en un vessant plenament vital i brillant en què el lluíment tècnic i la sensibilitat a l'hora d'oferir meravellosos contrastos de color van caracteritzar dues recreacions netament virtuosístiques. Però Isserlis no va ser l'únic protagonista del concert.

La vitalitat i força, la tendència als *tempi* brillants, l'exteriorització però alhora el màxim respecte cap a la puresa de línies clàssica, van tenir La Stagione

com a model d'orquestra per interpretar aquests dos concerts: la *Simfonia fúnebre* i la *Simfonia K. 201*, de Haydn i Mozart, respectivament. L'*Sturm und Drang* que es pot copsar en l'obra de Haydn, amb els seus contrastos de temperament i caràcter, i el refinament líric d'aquesta *Simfonia* de Mozart, que va compondre als dinou anys, van tenir unes recreacions en què l'encant a l'hora d'assolir contrastos, la varietat de dinàmiques i aquest joc constant amb els *tempi* plenament vius van permetre gaudir d'unes recreacions que seguien la proporció clàssica però que alhora oferien tot el ventall de dinàmiques i contrastos reflectits en aquestes dues obres del llegat de Haydn i Mozart.

Una simfonia entre provatures, dubtes i brillantor

OBC. Coral Càrmina. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Direcció: Ernest Martínez Izquierdo. Schütz, Stravinsky, Mozart, Sibelius. L'Auditori. 1 de març de 2003.
OBC. Lluís Claret, Ivan Monigheti i Damián Martínez, violoncel. Direcció: Krzysztof Penderecki. Mendelssohn, Penderecki. L'Auditori. 8 de març de 2003.
OBC. Dir.: Franz-Paul Decker. Bruckner: *Vuitena Simfonia*. L'Auditori. 16 de març de 2003.
Orquestra Nacional d'Espanya. Josep M. Colom, piano. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. Debussy, Falla, Beethoven. L'Auditori. 30 de març de 2003.

per F.T.-B.

Certament, els tres concerts que oferí l'OBC i el protagonitzat per l'Orquestra Nacional d'Espanya el passat mes de març, configuraven una mena de "macro" i heterogenia simfonia d'especial aspecte contrastant entre l'emotivitat i el discurs eminentment virtuosístic. En el qual Ernest Martínez Izquierdo, l'actual titular, donava l'alternativa també a tres figures singulars i carismàtiques. L'una era el famós compositor Krzysztof Penderecki, i les altres eren, d'una banda, Franz-Paul Decker, el director que des d'anys enretra va vibrar no solament la nostra orquestra, sinó que el nostre públic li té una especial estimació i, de l'altra, Rafael Frühbeck de Burgos, un nom històric en la música espanyola dels darrers cinquanta anys.

Cadascun d'ells va mostrar la seva visió musical sense problemes gràcies a la puntual col·laboració dels professors del nostre conjunt simfònic, com també la dels músics de la centúria nacional.

La provatura, mitjançant l'audició ininterrompuda de les músiques simfònico-coral de Schütz, Stravinsky i Mozart, per imprimir el caràcter cerimonial de l'oratori religiós, no va passar d'un intent poc reeixit. D'algun manera, les tres obres difícilment establien nexes entre els seus respectius con-

tinguts espirituals i, fins a cert punt, la unió més que remarcar els seus valors els minimitzava. És així com en *Els cels parlen de la Glòria de Déu* de Schütz semblà més orientat als formalismes de l'estil de la seva època, la *Simfonia dels Salms* d'Stravinsky -veritable i profund exemple per a la música religiosa del nostre temps- quedava empal·lidit per un sentit purament arquitectònic, mentre que el beatífic *Ave Verum* de Mozart, en una versió no exempta de bellesa, no adquiria l'esperada aura d'apoteosi final. En la segona part, amb la programació de *Vals trist*, *En saga op. 9* i *Finlàndia*, tres obres de Sibelius, no excessivament significatives de la seva important trajectòria com a compositor de simfonies, el concert va diluir-se en una mostra suggestiva de sonoritats més propera a la sacralització d'un ritual que no pas a la reflexió d'unes idees estètiques.

Caldria preguntar-se quantes vegades de les que Penderecki ha visitat Barcelona, el seu programa ha consistit a dirigir una obra de Mendelssohn i al costat la seva música. Per què aquesta insistència en Mendelssohn? Escoltats els resultats, hem d'admetre que la seva versió, en aquesta ocasió la *Simfonia núm. 5 "Escocesa"*, no va afegir cap nova perspectiva per valorar la música sempre bella i perfecta de Mendelssohn. És vulgui o no, la projecció de Penderecki com a director planteja molts dubtes,

aspecte que també succeeix amb la seva producció dels darrers anys. Veritablement, què va oferir de realment creatiu el seu *Concerto grosso* per a tres violoncels, si no és mostrar el mestratge d'un ofici orquestral així com també una certa inventiva per des- envoltar una sèrie de formulacions sonores purament ornamentals? En tot cas, aquesta pàgina, composta entre el 2000 i el 2001, va servir per presenciar i escoltar una notable actuació de tres violoncel·listes de primer rang: Damián Martínez, solista de l'OBC, Ivan Monigheti, el darrer deixeble de Rostropóvitx, i Lluís Claret. Del seu diàleg, tens i comunicatiu, se'n va beneficiar la pàgina de Penderecki, tot destacant-hi la calidesa lírica i seguretat de Damián Martínez, la lectura apassionada i virtuosística de Monigheti i la dicció emocionada i de noble so de Lluís Claret.

El públic va aplaudir Decker i l'orquestra barcelonina per la seva reeixidíssima lectura de *Vuitena Simfonia* de Bruckner. És ben cert que aquesta densa obra de Bruckner proporciona moments de brillant coloració, episodis de tensió expectant i que el joc entre sonoritats i silencis constitueix la base per expressar-hi un ampli ventall d'emocions i suggeriments sentimentals, però també és cert que per mitjà de tota la seva complexitat arquitectònica de no tenir clarament controlat el seu curs, director i intèrprets poden caure en

la buida grandiloqüència i l'aparatositat artificiosa. Tanmateix, ni Decker, profund coneixedor de la partitura en tots els seus innombrables detalls, ni l'OBC -ben identificada amb el director-, van incurrir en aquests paranys. La versió va resultar, doncs, àgil en els desenvolupaments temàtics, en la dinamització dels *tempi*, en l'equilibri de la matisació i, sobretot, a proporcionar al silenci la seva ineluctable significació semàntica.

Per últim, el darrer moviment d'aquesta "macrosimfonia", va manifestar la necessària brillantor per donar vida a unes partitures tan magnífiques com són els dos *Nocturns (Núvols i Festes)* de Debussy, les *Noches en los jardines de España* de Falla i la *Setena Simfonia* de Beethoven. L'orquestra hi va fer una molt bona impressió, especialment pel seu equilibri entre les famílies instrumental i la qualitat compacta de la seva sonoritat. Frühbeck de Burgos, bon coneixedor de les virtuts del conjunt, va oferir unes lectures detallistes i no exemptes de fluïdesa discursiva amb tot, cal remarcar una certa manca d'il·lació per donar unitat expressiva al contingut de les obres. També el pianista Josep M. Colom va exhibir en la seva interpretació de la música de Falla la subtilitat en la dinamització del col·loqui entre piano i orquestra. Una rutinant lectura de la *Setena Simfonia* de Beethoven va posar punt final al treball de l'OBC.

La força estàtica

Òpera a Catalunya. *La forza del destino* de G. Verdi. Virginia Todisco. Josep Fadó. Hyoung-Kyoo Kang. Marisa Roca. Josep Pieres. Orquestra Simfònica del Vallès. Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Dir.: Elio Orciuolo. Centre Cultural (Sant Cugat del Vallès). 22 de març de 2003.

per ROBERT BENITO

Hi ha òperes que el seu argument és creïble, unes altres que exigeix una complicitat del públic per fer-lo verosimil i unes altres que per raons, gustos o paràmetres estètics de l'època que va ser escrita ens hem de conformar amb gaudir de la partitura, ja que la narració dramàtica ens és tan llunyana com increïble. *La forza del destino* basada en l'obra romàntica del duc de Rivas *Don Alvaro o la força del sinó* és un clar exemple d'aquest últim tipus d'òperes. Amors impossibles amb assassinats múltiples, trobades tan forçadament casuales

com personatges postissos per justificar una acció dramàtica. Davant aquest panorama el regista Stefano Poda va optar, com ens té acostumats, per una posada en escena ralentida, amb moviments de conjunt que gens tenien a veure amb el que s'estava cantant però que, per contra, estèticament funcionaven. Gràcies també a una escenografia de grans parets que creaven amb els excel·lents jocs de llums diferents ambients de fredor a incandescència ens va introduir en el món verdia. La veritable protagonista de la vetllada va ser la música, que ja de la mà del director, Elio Orciuolo, va mostrar equilibri, savia dosificació entre força i lirisme des de l'o-

De X. CONDOLIEU

bertura, tot aconseguint una orquestra ferma, amb la tensió adequada en els *crescendo*, destacant especialment la secció de vent fusta i d'una manera notable el clarinet solista Antonio Galán per la seva gran tècnica i so vellutat en els compromesos solos de l'obertura i del començament del tercer acte. La cantant italiana Virginia Todisco va interpretar una Leonora vibrant, amb força vocal, si bé la seva esperada ària "Pace mio Dio" va resultar pobra comparada amb la resta de les seves intervencions. J. Fadó va encarnar un Alvaro molt mediterrani, amb gran arrencada escènica i poderós instrument canor, si bé el seu *vibrato* no va embellir tots els passatges que va cantar. El bariton H. Kang va brillar amb

llum pròpia en un paper tan difícil com agraït per al públic en "Urna fatale". La preziosilla de M. Roca no va acabar d'encaixar ni vocalment ni escènica, ja que el plantejament escènic no afavoria cap de les situacions en què apareixia el seu personatge. La resta dels comprimaris van estar a un nivell més que notable, tot destacant-hi "Il sant nome di Dio" de J. Pieres com les intervencions dels joves baritons M. Moncloa com Fra Melitone i Manuel Esteve com Alcalde. En definitiva, una oportunitat d'escoltar aquesta òpera en una versió escènica diferent que aconseguí, a partir de moviments lents, una gran tensió dramàtica, però forçant, això sí, algunes escenes amb sentits contraris al text.

El musical en petit format: Sondheim i Rodgers

Sessions golfes al Foyer. *A Little Sondheim Music*. R. Maig. A. Baade. S. Dispensa. Piano: R. Carsey. Gran Teatre del Liceu. 28 de març de 2003.

Jugant a Rodgers. El Musical més Petit. D. Anglès. P. Paisal. I. Prado. T. Quioque. X. Torras. Versus Teatre. 13 de febrer de 2003.

per R. BENITO

Alguni sorprèn que el Liceu obri les seves portes i espais escènics a gèneres mal anomenats menors, com el cabaret o el musical, quan ja en altres temps al seu escenari pujaven operetes i sarsueles. Per aquest motiu aplaudim la idea, encara que sigui en una "golfia" d'introduir el musical americà en la seva programació, com ja venen fent altres teatres d'òpera del món combinant títols lírics amb musicals. Altra cosa és el resultat de la proposta. *A priori* era atractiva, una antologia de diferents números de 18 títols del compositor més heterodox del musical americà, Stephen Sondheim, des dels més coneguts de *Follies*, *Company*, *Sweeney Todd*, o *A little night music* a altres musicals no tan coneguts del gran públic. La realització de la idea és el que no va acabar de convèncer: una suposada història d'amors entre els sis personatges va configurar un collage no gaire brillant ni dramàticament, ni musicalment. Dramàticament va faltar l'espurna del musical en els números més extravertits amb coreografies insulses i fretuosos de convenciment dels interprets, tot guanyant una mica en els més intimistes. Musicalment tampoc no va funcionar, ja que les veus no en estar amplifiquades resultaven pobres fins i tot en un espai de les dimensions del Foyer. Donant suport a la iniciativa esperem que els següents plantejaments es facin amb millors criteris artístics. *Do I hear a Waltz?*

estrenat el 1965 va ser el musical que va unir Sondheim i Rodgers. Si del primer celebrarem d'aquí a poc els seus 75 anys, del segon es va celebrar l'any passat el centenari del seu naixement. I encara que tard, l'homenatge muntatge de la companyia El Musical més Petit ha estat l'únic record d'aquesta efemèride en aquestes latituds. Quatre cantants i un pianista cantant en un espai íntim, gairebé com el saló de la nostra llar van desgranant els números de sempre d'aquest compositor de *The Sound of Music*, *Cinderella*, *South Pacific*, *The King and I*, *Carousel* i, per descomptat, *Oklahoma!* Amb l'únic acompanyament d'un piano i uns elements escenogràfics tan pobres com adequats i expressius de la idea que movia l'espectacle, ens va fer sentir la grandesa d'aquesta música qualificada per alguns com simple però capaç de produir felicitat en qui la interpreta i en qui l'escolta. A diferència del succèss en el Foyer, en el Versus els cantants estaven excessivament amplifcats fins a arribar en alguns moments a fer incomprensible el text, que en aquest cas estava traduït al català en la seva major part. L'experiència d'aquesta jove companyia fa que cada espectacle tingui el seu atractiu i sobretot que no defrauda per la valentia i sinceritat amb la qual afronten cada nova proposta escènica els seus components, des dels recent incorporats als de plantilla i responsables de la direcció musical i escènica: Xavier Torras i Daniel Anglès, mestres de l'entusiasme per aquest gènere del musical.

Un Trencaous en primavera

Fundació Caixa Terrassa. Ballet de Biarritz. *El Trencaous* (música de Txaiikovski). Direcció artística i coreografia: Thierry Mandalain. Centre Cultural de Caixa Terrassa. Terrassa. 23 de març de 2003.

per ESTER VENDRELL

El primer diumenge de primavera no sol ser el dia més apropiat per presentar el Ballet del *Trencaous*. Per tradició, el tenim associat a les festes nadalenques i principalment dirigit a un públic infantil.

Doncs bé, el Centre Cultural de Terrassa, en el marc de la seva programació (que en cap cas indica "públic infantil") va donar la possibilitat de veure una renovada i revisada versió d'aquest ballet. La coreografia, però, era una adaptació de l'original de Lev Ivanov signada per Thierry Mandalain, director del Centre Coreogràfic Nacional de Biarritz. El resultat: un ballet modern, que parteix del llenguatge de la dansa moderna amb un vocabulari clar, acadèmic i en certs moments excessivament simple i poc expressiu, i amb una exposició compositiu ordenada, plana i no gens innovadora.

En mantenir-se el llibret i la composició musical, es copsa que el plantejament renovador ha partit del vessant plàstic, estètic, visual i sobretot de moviment. A diferència de coreògrafs com Mats Ek, que es replanteixen un clàssic per donar-hi una lectura i interpretació contemporània, en aquest cas Mandalain deixa clar el seu objectiu: renovació estètica, de vocabulari, i simplicitat per fer-se en-

tenedor, amb la finalitat d'arribar als veritables destinataris, un públic jove.

Malgrat l'error de programació, la proposta és vàlida per si mateixa en un context més adequat com pot ser la programació matinal escolar o en un horari de tarda per difondre la dansa entre els joves.

Finalitzada la representació i superada la desconcertació, un llegeix el dossier informatiu de la companyia i entén que l'obra i la seva intencionalitat són absolutament vàlides i que el Ballet de Biarritz aconsegueix molt bé la seva missió: difusió i aprofitament de la dansa a nous públics joves de la zona de l'Aquitània i el País Basc francès. Sense anar tan lluny, en comptes del CC de Caixa Terrassa a l'Espai, i en comptes del primer diumenge de primavera, durant les vacances de Nadal, aquesta coreografia podria ser vista amb uns altres ulls i rebuda amb més calidesa i interès.

Per tant, ens trobem davant d'un error de programació que pot afectar la valoració d'una obra i desorientar les intencions primeres del creador.

Esperem i desitgem que el CC de Caixa Terrassa torni a ser un punt de referència per a l'espectador de dansa, com va ser-ho durant molt de temps, atès que últimament ha perdut la seva identitat i interès, tot convertint-se en una correcta programació local.

L'espectacularitat de Repin i Melnikov triomfa al Palau

Ibercamera. I Temporada de Cambra. Vadim Repin, violí. Aleksandr Melnikov, piano. Schumann: *Sonata per a violí i piano* núm. 1 op. 105. Prokófiev: *Sonata per a violí i piano* núm. 1 op. 80. Schönberg: *Fantasia per a violí i piano* op. 47. Schubert: *Fantasia per a violí i piano* op. 159. Palau de la Música Catalana. 19 de març de 2003.

per LL.T.

La figura del violinista Vadim Repin esdevé un veritable fenomen dins el panorama concertístic internacional. El seu nivell artístic, com el de violinistes com Mutter, Chang, Mullova, Zukerman o Perlmann –entre altres figures– ha merescut que el seu talent sigui constantment reclamat als festivals i temporades de concerts més rellevants del món i per les orquestres i directors de més prestigi i renom internacional.

Acompanyat pel pianista Aleksandr Melnikov –artista que ja ha actuat en nombroses ocasions al Palau i que als seus trenta anys ja és considerat un dels grans talents del piano–, el recital que es va poder escoltar al Palau dedicat a obres de Prokófiev, Schumann i Schubert va esdevenir un veritable model del que ha de ser un concert de música de cambra en el seu gènere de piano i violí. Una de les característiques de les obres programades, precisament, té com a punt de cohesió el protagonisme equànim d'un i altre instrumentista. Oferir la música amb talent i profunditat, amb una càrrega poètica del lirisme més accentuat i l'apassionament més romàntic, són una premissa bàsica que cal que es concentri en unes obres com la celeberrima *Fantasia* de Schubert o la primera *Sonata*, op. 105 de Schumann,

pàgines cabdals dins la literatura del segle XIX. Però també saber endinsar-se, quan aquest fet resulta indispensable, en les harmonies sobre una escriptura dodecatònica de les pàgines de Schönberg o en el món rítmic i contrastat de la *Sonata* de Prokófiev, en què meditació, obstinació, brusquedat i so impetuós han de conviure de manera plena, esdevé un altre aspecte primordial per una a recreació de primer ordre.

Repin i Melnikov van fer un viatge antològic per cadascuna de les obres. El seu Schumann suggestiu i amable, tènicament infal·lible, i d'una poètica abassegadora, va donar pas a un Prokófiev carregat d'intenció musical, vigorós, enèrgic, brusc quan el so ho requeria i d'un refinament líric encisador que propiciava uns efectes bellíssims de color. El seu Schönberg va esdevenir una veritable filigrana harmònica i el seu Schubert va ser un model de com el bon gust expressiu, el lirisme, la seguretat tècnica i la comprensió musical absoluta de l'obra han d'esdevenir aspectes clau per aprofundir en els aspectes més recòndits de la música.

Infinitat de braves, d'aplaudiments, van cloure amb un celeberrim passatge beethovenià –interpretat de memòria– en què la puresa lírica tornava a triomfar en les mans d'aquests dos veritables fenòmens de la recreació musical de l'actualitat.

Maria del Mar Bonet torna a les arrels al TNC

Maria del Mar Bonet. Coral Cantiga (dir.: Josep Prats). Conjunt instrumental. *Caloma. Des de Mallorca a l'Alguer*. Direcció artística: Rosa Vergés. Teatre Nacional de Catalunya. 27 de març de 2003.

per J. COMELLAS

La segona proposta de Cançó al TNC ha significat un nou esdeveniment, centrat ara en la figura de la mallorquina Maria del Mar Bonet, que podríem qualificar com la Gran Dama del gènere, i també una de les poques supervivents. En aquest sentit, i després d'haver escoltat Raimon, la pregunta gairebé obligada és veure fins a quin punt la línia encetada pel teatre públic català per excel·lència, rebrotada també al Lliure, podrà tenir una continuïtat assegurada en la varietat. Perquè de supervivents, no en queden gaires. I de nous noms amb gran capacitat de convocatòria tampoc.

En tot cas, atès el més que relatiu escàs paper que té en el gènere el marc que hi ha específicament dedicat, l'Espai, hom albira que aquests grans centres de producció podrien aportar quelcom de renovador i amb els recursos generosos o, si es vol, els necessaris. O més ben dit, podrien continuar aportant-ho.

I en aquest sentit, s'ha de destacar justament la dimensió innovadora d'aquest recital, especialment en la part de creació d'un clima dramàtic –i potser l'expressió és excessiva– específic; bona mà, la de Rosa Vergés (direcció artística) i la de Cristina Lavigne (espai escènic) i Tomàs Pladevall (disseny de llums),

que juntament amb el protagonisme molt central de la versàtil i eficient Coral Cantiga i un grup d'instrumentistes solidíssims, han fet d'aquest recital quelcom que transcendeix aquest mateix terme i el situa en l'òrbita del gran espectacle.

I al bell centre de tot, és clar, la figura de Maria del Mar Bonet en una admirable plenitud pel que fa a les seves qualitats més reconegudes. La veu privilegiada, un bon gust exquisit i una elegància natural senyoriola. I a més, el recurs a un programa que li escau bé. Allunyant-se d'intents suposadament renovadors, ha tornat a les seves arrels més genuïnes, les de sa terra. Aquesta terra seva, aquesta llum tan feta seva, aquest sentit tan peculiar de la musicalitat interna –ritme, melodia, color–, que tan idealment s'identifica amb la seva manera de fer. I alguna incursió aliena no lleva la idea motor del recital.

Maria del Mar Bonet, i per metreu que em remeti a un argument ja emprat en el recital de Raimon, també és una clàssica nostra. I aquest concepte obert, alhora defineix la fidelitat a uns trets personals propis, fora dels quals es perd el sentit d'identitat.

I això va resultar fonamental en l'assumpció del *crescendo* de clímax de comunicació afectiva en què es va acabar convertint el recital.

Le Poème Harmonique recrea la música de Guédron

Euroconcert. Le Poème Harmonique. Dir.: Vincent Dumas. Obres de Pierre Guédron. Palau de la Música Catalana. 10 de març de 2003.

per LL.T.

El compositor Pierre Guédron va esdevenir un dels autors més rellevants de la música francesa del segle XVII. Compositor de cambra del rei a partir de 1600, superintendent de la música de Lluís XIII, la seva música esdevindrà un model de l'art madrigalesc i la seva tendència estètica es

mourà per dues vies diametralment oposades: els arranjaments de la música popular i l'*air du cour* i la música de ballet emergent en aquells anys.

El conjunt Le Poème Harmonique fundat l'any 1997 i dirigit per Vincent Dumas va oferir un repàs de les obres d'aquest autor, en què temes com l'amor, la mort, la picaresca, la follia esdevenien

suports literaris per a una música en què la veu i l'acompanyament de violes, guitarres i llaüts configuraven un bellíssim marc per endinsar-nos cap aquella atmosfera a vegades lúdica a vegades profundament íntima del llegat del compositor francès.

La gràcia i teatralitat de les quatre veus solistes, el refinat acompanyament instrumental –que tendia a atorgar el màxim protagonisme a la veu–, van permetre configurar un programa en el qual la varietat dels temes, l'ex-

cel·lent treball musicològic i el rigor del treball mostrat van reflectir aquella atmosfera en la qual peces per a ballet, melodies populars i cançons de gran delicadesa expressiva van acostar-nos cap a una música encisadora i de gran bellesa plàstica.

Va ser un concert en què, ofert sense interrupció, la música de Guédron es va poder escoltar en una de les versions que a hores d'ara cal considerar musicològicament més fidedignes i més respectuoses.

Matrícula d'honor a la innovadora oferta del grup d'Erik Trufazz

XXII Festival de Jazz de Terrassa. Nova Jazz Cava, places Vella i Catalunya i Parc de Vallparadis. Del 5 al 30 de març de 2003.

per ALBERT SUÑÉ

L'Erik Trufazz Ladyland Quartet va ser el gran triomfador de la vint-i-dosena edició del Festival de Jazz de Terrassa. Sense voler dir amb això que altres grups no obtinguessin, així mateix, força èxit. Però dels onze concerts als quals vam assistir, el del combo del trompeta francès fou el més reeixit.

En primer lloc per la novetat de la seva música, fruit d'un reguitzell d'idees que desembocaren en una frescor diàfana, sense màcula, que va anar acompanyada d'una altíssima capacitat de comunicació.

Trufazz i la seva gent s'inscriuen en aquest jazz renovador que sap unir de meravella la suma de diversos estils i tendències. Perquè hi ha una mica de tot: *funky*, *free*, pinzellades de *swing*, *jazz-rock*, *blues*, *contemporary music*, apunts tribals... Però tot excel·lentment amant, tot amb coherència extraordinària. El resultat és un paquet compacte, en el qual no caben els serrells. És una música que no té cap mena de defalliment, una música que compta també amb l'electrònica i que sap arribar a altes fites artístiques. Una música d'una classe excepcional, oferta per un quintet en estat de gràcia.

Erik Trufazz està molt marcat per Miles Davis. El Davis de les frases cristal·lines amb sordina o sense, el Miles fluid, vivificant, molt *cool* però alhora encabritador. Però també el Miles dels silencis. De totes maneres, a qui no ha influenciat el trompeta d'Illinois? El que passa és que Trufazz recull aquesta influència mitjançant un fraseig no gaire llarg però en el qual aboca idees de la seva pròpia collita. I el resultat d'aquesta comunió foren gairebé dues hores d'una música a la qual Manuel Codjia (guitarra), Michel Benita (contrabaix), Philippe Garcia (bateria) i Mounir Troudi (veu) aportaren tones d'entesa amb el líder, però també quantitats industrials de sapiència i *savoir faire*.

Volem destacar especialment Garcia. Perquè si en un grup d'aquestes característiques no hi ha una bateria vivificant, sempre diferent, que matisa, que escomet quan ho ha de fer i que amoroseix quan n'és l'hora, hi hauria el perill de caure en una traïdoria monotonía. Malgrat estar envoltat de quatre savis. Però aquest no és el cas del

drummer francès, que també sap emetre sons de gran resultat comunicatiu per mitjà d'un portaveu.

Per tant, per tot el que hem dit, cal suposar que Jazz Terrassa, organitzador del Festival, ha de tenir el nom del Ladyland Quintet d'Erik Trufazz a l'agenda amb vista a l'edició del 2004. Seria, segur, un altre èxit rodó.

Un altre concert reeixit el protagonitzaren els tres trompetes que s'apleguen a redós d'aquest nom: The Trumpet Summit Band. Són Jon Faddis, Terell Stafford i Claudio Roditi. Aquesta formació, que fundà Faddis la dècada passada, i que ha vist desfilar-hi diversos col·legues del líder, ara té en Stafford i Roditi dos companys de viatge de magnífica qualitat. El trio fou agomolat per David Hazeltine (piano), Kiyoshi Kitagawa (contrabaix) i Dion Parsons (bateria).

I de l'escenari eixiren diversos homenatges: als estàndards de tota la vida, a Dizzy Gillespie, a Harry "Sweets" Edison, a Miles Davis... El tema l'acostumaven a interpretar els tres trompetes i després hi havia els corresponents solos. Faddis, com sempre –tant si és el líder d'un combo com de la seva pròpia *big band*– martelleja massa sovint les notes altes i cercà l'espectacularitat en comptes de tocar més de peus a terra. Tot i així, tingué, com sempre també, moments extraordinaris. Roditi, el més clàssic, aportà una escalfor molt necessària. I Stafford fou el millor, el més sencer, el més cohesionat, el més robust.

Posseïdor d'un so molt bell, el seu apassionament no es trencà mai en gratuïtats i, a més, arribà claríssimament al públic gràcies a un fraseig molt *hard-bop*, curull d'idees i sensacions. De l'excel·lent trio rítmic, en destaquem el magnífic i líric pianista Dave Hazeltine, un autèntic luxe per a Faddis i els seus.

Un altre concert reeixit fou el que protagonitzà l'orquestra de la casa. És a dir, la Big Band Jazz Terrassa de John Dubuclet. Comptà amb un convidat excepcional, Frank Wess, saxo alt i flauta travessera, exmúsic de la banda de Count Basie. Perquè el que es pretenia era homenatjar el líder amb motiu del seu centenari, que es complirà l'any vinent.

La BBJT estigué esplèndida. I l'aportació de Wess fou cab-

Actuació de l'Erik Trufazz Ladyland Quartet a la Nova Jazz Cava, el 18 de març de 2003

dal. No volem dir amb això que l'orquestra no estigués prou madura per a aquest homenatge, sinó que els dots de comandament del músic de vuitanta-un anys aportaren quantitats de *swing* a la proposta. A més, oferí moments de gran intensitat com a solista. Tot i que, naturalment, no fou el colossal flautista, virtuós i anorreador, ni el saxo tenor fluid, comunicatiu, de fraseig rodó i vivificant que Basie tingué a la seva banda durant una pila d'anys.

I això ho agrai la Big Band Jazz Terrassa en la seva revisitació de temes que l'orquestra del pianista de Nova Jersey elevà a la immortalitat. Perquè la banda local oferí una actuació compacta, puixant, en què destacaren poderosament el trompeta David Pastor, els saxos Xavier Figuerola, Carlos Nostro i Victor de Diego, i el trombó del mateix director, John Dubuclet.

Capítol a part mereix el quartet rítmic. De fet, en la BBJT no hi ha guitarra rítmica. Però la inclusió de Dave Mitchell en aquesta tasca fou un aval valuósíssim. El seu acompanyament, metronòmic, incisiu, féu que Xavier Algans (piano), Nono Fernández (contrabaix) i Pau Bombardó (bateria), constituïssin, juntament amb ell, un quartet absolutament Basie. És a dir, aquella màquina perfectament greixada que aguantava tota soleta la *big band* del pianista al seu damunt.

Les interpretacions del quartet de Brandford Marsalis comporten que els quatre músics es facin un tip de crear notes. Però n'hi ha molt poques que diguin alguna cosa. A més, el bateria, Jeff "Tain" Watts demostrà el que tots ja sabíem. És a dir, que en sap un niu, però que és un escandalós de ca l'ample.

Sempre m'he preguntat a què vénen aquestes exhibicions tan fora de lloc. ¿Es que el jazz força ha d'incorporar, vulgues que no, bateries sorollosos perquè si no no el podria pair ningú? ¿Aquestes exhibicions

forassenyades ajuden a mantenir el clima? ¿Marsalis i els seus van pensar que la gent que s'aplegava a la Nova Jazz Cava érem uns neòfits als quals se'ls podia donar gat per llebre?

No només Watts estigué en aquesta ona. De fet, els quatre músics van entrar pel broc gros en un *hard-bop* que tingué moments certament bons. Per exemple un coltranià "A love supreme". Però allò no tenia aturador. La màquina –també hi eren Joey Calderazzo al piano i Eric Revis al contrabaix– volia arrasar i ho va aconseguir..., i avorí el respectable. Potser per això l'últim tema fou un molt bon *blues*, que Marsalis interpretà fent ronc el saxo tenor, a l'estil de Ben Webster. Aleshores la cosa pujà espectacularment de nivell. Però ja era massa tard.

També ens vam avorir amb una altra figura: Wayne Shorter. Lent, insegur, vacil·lant amb el saxo tenor, es transformà a vegades a l'hora de bufar el saxo soprano. Però foren comptades les ocasions en què aquest home arribà a interessar. Interpretà temes del seu darrer àlbum com a líder, *Alegria*. Però aquesta alegria no es va veure per enlloc. El que ens oferí fou un material dens, massa cerebral, poc àgil, no gens estimul·lant. I això que al seu darrer tenia un trio magnífic, que creà contínuament i que sense la presència de Shorter hauria pogut dir moltes coses. I totes bones. Aquests tres homes foren Danilo Pérez (piano), John Patitucci (contrabaix) i Brian Blade (bateria).

A la Nova Jazz Cava també entrà un altre bateria escandalós. Enquadrat en el quintet de Gary Bartz, Greg Bandy es féu un tip de martellejar els plats sense cap mena de suc ni bruc. Això no ajudà gens perquè la música de Bartz i els seus arribés gaire amunt.

De fet, Gary Bartz ha demostrat aquests darrers anys que no és el que havia estat. I no parlem de temps gaire llunyans. Ara s'ha convertit en una mena d'híbrid entre John Coltrane i Eric Dolphy. Però

La versatilitat d'una veu

Recital de Maria Guleghina, soprano. Ivary Ilya, piano. Rachmaninov, Donizetti, Bellini, Rossini. Gran Teatre del Liceu. 30 de març de 2003.

per R. BENITO

Després del seu impressionant debut en la versió de concert del *Macbeth* verdia de la temporada passada, ens ha visitat aquesta soprano russa amb un recital que va mostrar una gamma de possibilitats musicals i escèniques tan variada com inesperada per a qui només la coneixiem en les seves caracteritzacions operístiques de tall més dramàtic. Dotze cançons del seu compatriota S. Rachmaninov van configurar la primera part del concert, en què mostrà la ductilitat per acomodar una gran veu operística a la intimitat d'aquesta forma musical. De la gran producció del compositor rus ens va oferir algunes de les seves cançons més conegudes, com la *Melodia op. 21* en què ens va fer assaborir el text tan trist amb una

interpretació plena d'evocacions usant des d'un timbre més càlid a un altre més càlid, i culminant aquesta peça amb un *fiato* impressionant. La segona part ens va traslladar a la cançó italiana amb obres de la Trinitat del bel cantisme: Rossini, Bellini i Donizetti. En aquest repertori és on més ens va sorprendre per la seva capacitat humorística, brillant en tots els registres vocals, amb aguts poderosos i greus contundents, si bé a mesura que avançava el concert es van detectar petits problemes en els *pianissimo* atacats en les notes més agudes. Conscient de l'afecte del públic, cantant i pianista van oferir pràcticament una tercera part de bisos, amb àries d'òpera de Puccini, des de *Tosca*, *Manon*, *Gian-Schiachi*, de Verdi "Pace, mio Dio" de *La Forza* i l'*Ave Maria* de Caccini.

Mosaic pianístic

IV Cicle Nous Repertoris Música XXI. Emili Blasco, piano. Sira Hernández, piano. Guzmán, Taverna-Bech, Delgado, Oltra, Bonet, Cervelló, Brotons. Sala Auditori de l'SGAE. 11 de març de 2003.

per J. SALAZAR ROY

Amb el títol "El piano: la creació a la segona meitat del segle XX", els pianistes Emili Blasco i Sira Hernández van oferir un concert marcat, com veurem tot seguit, tant per la diversitat estilística de les obres interpretades com per plantejaments interpretatius de caire ben diferent. D'aquesta manera, en poc més d'una hora, l'oient va poder conèixer de primera mà algunes de les pàgines pianístiques més destacades de la música catalana del nostre temps.

La primera part va ser protagonitzada per Emili Blasco, que amb un estil precís i matemàtic va interpretar les obres més complexes del programa, totes representatives de posicionaments estètics d'avantguarda, com ara les *Cinc peces* de Josep Lluís Guzmán, emparentades amb l'obra pianística de Schönberg per la seva enorme concisió en el tractament de la atonalitat. Els *Camins somnats*, de Francesc Taverna-Bech, que combinen a parts iguals una concepció estàtica i fluctuant dels recursos musicals, van ser interpretats, com l'obra anterior, amb un rigor tècnic impecable, però al mateix temps excessivament distant. Blasco va finalitzar la seva intervenció amb una potent lectura dels *Sis preludis breus* d'Agustí Delgado, partitura de gran contundència tímbrica i alhora d'enorme dificultat d'ex-

cució pel caràcter pràcticament espontani de les peces que la configuren.

La segona part del recital, a càrrec de Sira Hernández, tingué com a punt de referència obres més accessibles estilísticament, començant per les *Variacions característiques* de Manuel Oltra, d'expressió neoclàssica; i donant pas a continuació als *Nocturns* núm. 4 i 5 de Narcís Bonet, d'un intímisme i simplicitat dignes de Chopin. Es va poder escoltar tot seguit la *Petita suite* de Jordi Cervelló, de llenguatge desenfadat i a voltes humorístic; i Sira Hernández va acomiadar-se amb dues obres de Salvador Brotons: el reflexiu *Moment musical* i les aforístiques *Tres peces breus*. Pel que fa a la interpretació, Hernández va saber posar-se a l'alçada de cada obra amb sorprenent facilitat, tot adoptant una expressió desimbolta o introvertida, segons les circumstàncies, i aprofitant que les possibilitats expressives de les peces, totes inscrites en un marcat, permetien aquesta varietat de registres.

Només ens resta felicitar els organitzadors del cicle per haver programat, en aquesta temporada, dos concerts a càrrec d'aquests excel·lents pianistes. Gràcies a ells s'han pogut constatar els notables esforços creatius que els compositors catalans del segle XX han dedicat a un instrument que sempre ha gaudit d'un gran potencial de comunicació.

sense cap mena de personalitat. I es podria dir el mateix que hem dit abans pel que fa a Shorter: estigué molt avorrit, arribà en molt poques ocasions i el seu discurs fou estret, repetitiu, estàtic. Al seu costat, el jove vibrafonista Stefon Harris li donà una lliçó de frescor, precisió i *swing*. I no desentonaren Barney McAll (piano) i James King (contrabaix i baix). Però amb aquell bateria matusser i amb un Bartz força penjat, el concert s'encallà de mala manera durant moltes estones.

Fou la que intentà David Murray i el seu grup. I diem "intentà" perquè la cosa es quedà a mig camí. Murray és un devot de la música que sorgí del continent negre i que, entre altres llocs, aterrà a l'illa de Guadalupe. Per això en el seu combo, The Gwo Ka Masters, hi ha dos percussionistes que a la vegada fan servir també la veu.

Sobre una teranyina densa i excitant en segons quins moments, el discurs de Dave Murray fou molt irregular. Demostrà, això sí, que és un tècnic fora de sèrie, perquè amb el saxo tenor obté sons increïbles. Però que semblaven creats més que res per *épater* que per a una altra cosa. Però la barreja de ritmes africans i antillans, molt bona a estones, es féu repetitiva i poc fresca en d'altres. I això que la contribució del guitarrista ta senegalès Hervé Samb, el millor del grup, el més sencer, el més clar, el més coherent, va estar sempre a una gran alçada.

Però el combo en si és molt irregular. Al costat dels esmenats Murray, Sambé i els percussionistes (Klod Kiavué i Philip Makaïa), hi hagué un bateria i un baixista mediocres -Hamid Drake i Jeribú Shahid, respectivament-, i un cantant certament dolent, Guy Konké.

Dos dels concerts autòctons del Festival van anar a càrrec de dos grups que van actuar el mateix dia: Guillermo McGill Quartet i Perico Sambeat Sextet. El primer combo elaborà un jazz líric, molt bell en ocasions però al qual mancà grapa i força en d'altres. Julian Argüelles al saxo tenor i Bernardo Sasseti al piano no pogueren aixecar el concert malgrat els seus esforços excel·lents. Perquè el discret contrabaix Titze Vogel i el mateix líder, McGill, no van estar a l'alçada de les circumstàncies.

En canvi, el sextet de Sambeat oferí una actuació puixant, pletòrica. Al costat del saxo alt valència, que fa temps que està en un gran nivell, hi van ser el trompeta Raynald Colom i el trombó Toni Belenguer. La pro-

gressió de Colom és meteòrica. Malgrat la seva joventut, s'ha convertit en un músic excitant. Si ho vol, fa sonar la trompeta com un fiscorn i després encadena una sèrie de notes progressives fins a arribar als aguts més alts. Però, a més, té força, grapa, fraseja magníficament i té molt bones idees. Quan acaba de centrar-se del tot, Colom ha de ser, sense cap mena de dubte, un músic de primeríssim rengle.

Per la seva banda, Belenguer fou un trombó tranquil, segur, d'excel·lent so, de fraseig ple i compacte. El *hard bop* que el grup interpretà, s'enriquí també gràcies a les aportacions de José Reinoso (piano), Paco Charlín (contrabaix) i Marc Ayza (bateria).

El bateria alemany fa molt temps que viu a l'Estat espanyol. Primer a Madrid i ara a Catalunya, on ja porta una bona pila d'anys. Fou el *drummer* titular del trio de Tete Montoliu i com que els organitzadors van decidir lliurar a partir d'aquest 2003 el Trofeu Jazzterrassman, res millor que pensar en aquest bateria de seixanta-cinc anys per a la primera edició.

El concert s'anomenà "Peer Wyboris Reunion". Perquè hi foren una sèrie de col·legues i amics que havien actuat o actuen amb ell. Des de Laura Simó a Jorge Pardo, passant per Horacio Fumero, Josep M. Farràs i Pere Ferré, entre d'altres. O sigui, allò fou una *jam session*. Molt entretinguda, perquè els músics s'anaren rellevant i perquè tots hi posaren esforços i ganes. L'únic que restà sempre al seu lloc fou l'homenatjat. I tothom va poder gaudir amb els solistes. Per exemple, amb la trompeta d'un Farràs pletòric, i amb la flauta travessera d'un Pardo magnífic.

Dels concerts a l'aire lliure, en vam presenciar dos. Els oferiren la Jubilee Jazz Orquestra i l'Asker Big Band. El primer és un grup d'onze músics, amb un veterà al piano, Josep Vadell, que interpreta temes clàssics del *swing*. El grup, voluntariós, té una falla considerable: els saxos són tres tenors. És a dir, no n'hi ha cap d'alt. I a la fi, el so d'aquests tres saxos acaba fent-se pesat. L'Asker Big Band és una orquestra noruega. Amb cinc trompetes. També entrà a fons en el món dels estàndards, però a estones interpretà una música una mica més *funky*. El grup no va estar malament, però tampoc bé. Perquè hi va haver desigualtats quant a solistes, tot i que l'empastament de l'orquestra fou prou bo.

La gravadora digital de DVD

per JORDI MARTÍNEZ CATALÁN

EL DVD HA SEGUIT EL MATEIX PROCÉS QUE EL CD EN EL DES-ENVOLUPAMENT DE NOUS PRODUCTES. INICIALMENT VA APARÈIXER EL LECTOR, TOT SE- GUIT LA GRAVADORA (AMB ELS DISCOS CD-R) I FINALMENT ES VAN INTRODUIR AL MERCAT ELS CD-RW, ÉS A DIR ELS RE- GRAVABLES. D'AQUESTA MANE- RA TENÍEM ELS SUBSTITUTS DE LES DISQUETERES D'ORDINA- DOR. ACTUALMENT EL DVD JA PRESENTA ELS MATEIXOS FOR- MATS I EN UN FUTUR IMME- DIAT, LA COMPATIBILITAT EN- TRE TOTS ELS SEUS PRODUCTES.

Les gravadores de CD d'ordi- nador estan desapareixent de les noves configuracions, malgrat tenir un preu baix i altes prestacions. Els fabricants introdueixen progressivament les gra- vadores de DVD d'acord amb la re- ducció del preu. El mateix procés podem aplicar-lo a les gravadores que no estan instal·lades en un ordi- nador. Ens estem referint al DVD gravable, idèntic en funcionalitat al video VHS actual. Segons les dades de vendes del darrer any, per cada aparell de video VHS es van ven- dre dos DVD. Aquest procés s'in- crementarà amb l'aparició de les gravadores de DVD. D'aquesta ma- nera el cicle ja està tancat i, per tant, en un mateix aparell podem repro- ducir i gravar en format DVD.

Philips va ser el primer a pre- sentar el nou producte, després van ser Panasonic i Pioneer, un dels punters en el sector, que va esperar fins al mes de maig per tenir l'estàndard de tots els formats apro- vats pel DVD Fòrum (organisme on es decideixen les característiques de cada producte).

La compatibilitat dels diversos sistemes és el principal obstacle per arraconar totalment el video VHS del mercat. És possible que deter- minats tipus d'enregistrament, es-

pecialment el DVD-RW, no es pu- guin reproduir en DVD que no si- guin compatibles amb aquest for- mat. Per aquest motiu Philips re- comana utilitzar DVD-R (gravables una sola vegada), atès que general- ment presenten menys problemes de compatibilitat. Per resoldre la poca implantació de la compati- bilitat DVD-RW, existeix la RW Pro- ducts Promotion Initiative (RWP- PI, www.rwppi.com).

En el moment en què s'imposi aquest estàndard i tots els nous lec- tors l'incorporin, no hi haurà cap obstacle per consolidar el DVD com a centre de l'oci domèstic i com a element indispensable dels ordinadors. Així doncs, el DVD substituirà el video VHS i el CD. Actualment, però, ja es parla del *Blue ray disc*, un nou sistema de gravació que permetrà assolir xifres entre 30 i 50 Gb de capacitat d'in- formació. Per implementar aquest nou sistema, nou fabricants han signat un acord de cooperació: Phi- lips, Samsung, LG, Thomson, Sony, Matsushita, Hitachi, Pioneer i Sharp. L'únic fabricant de pes en el sector que no s'ha incorporat al grup ha estat Toshiba, que ja va pre- sentar un prototipus als CES (Con- sumer Electronic Show) de Las Ve- gas a principi d'any.

Un dels avantatges més grans del nou sistema són les completíssimes possi- bilitats d'enregistrament.

En primer lloc, podem esmentar la captació d'imatges que provenen d'un sintonitzador de TV, tant di- gital com analògic (per l'entrada d'antena RF). També cal destacar la possibilitat de connectar-hi una càmera de vídeo digital a través de la connexió i.Link. D'aquesta ma- nera podem emmagatzemar una gran quantitat de filmacions en un espai reduït i sense degradació del suport. També hi podem enregis- trar so de fonts d'àudio/vídeo analò- giques, com pot ser un vídeo con- vencional o una càmera. Així, és possible convertir tot el material a

Vila-seca2003 MusicFestival

9 de maig de 2003, 21h
Auditori Pere Aragon Soler
Aitor Hevia, violi
i **Olga Semoushina**, piano

17 de maig de 2003, 21 h
Auditori Josep Carreras
Orfeó Català
(Josep Vila, director)

24 de Maig de 2003, 21 h
Auditori Josep Carreras
"The Geadles"
Conjunt de contrabaixos de Karlsruhe
(Wolfgang Guttler, director)

31 de maig de 2003, 21 h
Auditori Josep Carreras
Ensemble vocal i instrumental Cambra'16
(Esteve Nabona, director)
«Dido i Eneas» de Henry Purcell.

13 de juny de 2003, 21 h
Auditori Pere Aragon Soler
Concert en homenatge a **Joaquim Homs**
Júlia Arnó, cant
Oriol Romani, clarinet
Emili Brugalla, piano

20 de juny de 2003, 21 h
Auditori Josep Carreras
La Locomotora Negra

18 de juliol de 2003, 21 h
Auditori Josep Carreras
Anatoli Melnikov, violi

21 de juliol de 2003, 21 h
Auditori Josep Carreras
Presentació del ballet «Pulchinel·la»
Components del Festival
«Pergine Spettacolo Aperto»

22 de juliol de 2003, 21 h
Auditori Josep Carreras
Leonid Gorokhov, violoncel
i **Larissa Gorokhova**, piano

24 de juliol de 2003, 21 h
Auditori Josep Carreras
Cecilio Tíeles, piano

25 de juliol de 2003, 21 h
Auditori Josep Carreras
Evelio Tíeles, violi
i **Àngel Soler**, piano

26 de juliol de 2003, 21 h
Auditori Josep Carreras
Marco Socias, guitarra

28 de juliol de 2003, 21 h
Auditori Josep Carreras
Wolfgang Guttler, contrabaix

Ajuntament de Vila-seca

Informació: Tel. 977 39 23 68
eMail: info@vila-secamusica.info

suport digital gràcies als conversors de vídeo i àudio que porten els aparells.

També cal destacar la quantitat d'informació que poden contenir els DVD; concretament 4,7 Gb. Aquestes dades es tradueixen en unes dues hores de vídeo en qualitat DVD i fins a set hores de música de qualitat CD o setanta en qualitat MP3 i imatges no excessivament grans. Totes aquestes dades converteixen el DVD com a element únic per enregistrar fitxers de dades (text, imatges...) o com a memòria temporal, si utilitzem el DVD-RW.

La DVR-7000 presentat recentment per Pioneer no és només una gravadora, a la qual es posa un disc com podíem fer abans amb una cinta de cassat o VHS, sinó que és un editor de vídeo força complet. És a dir, podem modificar-ne el contingut retallant i afegint informació amb una gran precisió. Evidentment, molt lluny de la incorporació de noves imatges, activant o desactivant el botó de la pausa.

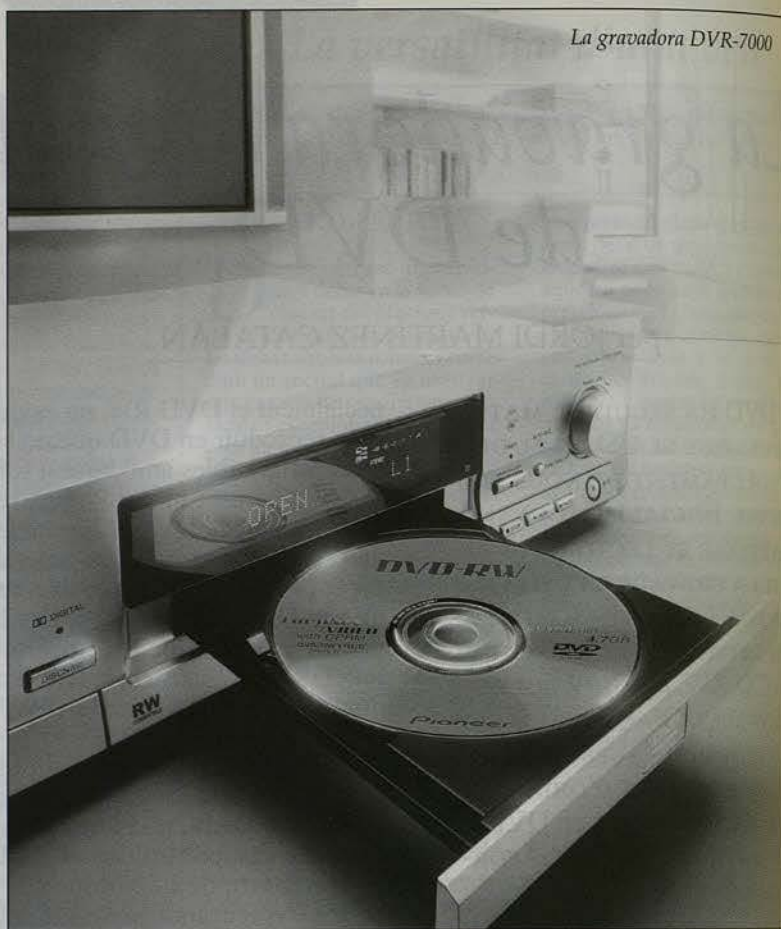
Aquest aparell és la tercera generació del producte i la primera a introduir-se a Europa després de l'èxit que ha tingut al Japó i als Estats Units. Després de connectar l'aparell, cal seleccionar l'idioma del menú i sintonitzar els canals. Som a punt de poder fer enregistraments. L'aparell té dos tipus d'enregistrament: format DVD-Vídeo (Mode Vídeo) i format Video Recording (Mode VR). La pregunta que ens haurem de fer com

a usuaris és evident: quina utilitzar? La resposta és clara, dependrà dels objectius que vulguem assolir. El mode vídeo es pot utilitzar independentment del suport que fem servir

(DVD-R o DVD-RW), però ofereix poques possibilitats reals d'edició de vídeo i només té dos nivells de qualitat. Podem enregistrar-hi dues hores d'imatges amb un resultat inferior al DVD; amb l'opció Alta Qualitat, que supera el DVD, hi ha l'inconvenient de només poder emmagatzemar-hi un màxim d'una hora.

ESTEM DAVANT
D'UN PRODUCTE QUE
EVOLUCIONARÀ FINS A
ACABAR DEFINITIVAMENT
AMB EL VÍDEO
VHS.

la quantitat de bits i la resolució o activar la funció *best rate* i l'aparell selecciona automàticament la qualitat d'enregistrament en funció de l'espai disponible. Tot aquest procés que pot esdevenir complicat, gràcies al sistema de menús força intel·ligible, es transforma en assequible per a la gran majoria d'usuaris.

El mode VR ens permet disposar d'un veritable editor de vídeo seleccionant la pantalla DiscNavi (Disc Navigation), on podem trobar funcions com "afegeix, esborra, mou, copia, combina capítols, desfés edicions". Fins i tot podem crear dues pel·lícules diferents a partir d'una mateixa base; és a dir, podem tenir versions diferents del mateix per a receptors diferents (clients, proveïdors, amics, família...). En aquesta opció podem escollir entre Standard (SP), per en-

registrar fins a dues hores, o posició manual, que ens permet escollir entre 32 nivells de qualitat, que van des d'una hora fins a les sis hores que ens ofereix amb una qualitat similar al vídeo tradicional.

Podem determinar

La part negativa d'aquest tipus d'enregistrament és la menor compatibilitat amb la resta d'aparells, atès que han d'incloure l'anagrama compatible RW, que són els únics discos que podem fer servir en aquest mode.

Finalment, cal recordar que abans d'iniciar el procés, cal formatar el disc i que en acabar cal tancar-lo. Aquesta darrera operació pot arribar als cinquanta minuts.

A banda dels inconvenients, que són mínims si estem en entorns compatibles o de marques fiables, podem dir que tenim davant un tipus de producte que ben segur evolucionarà fins a la completa compatibilitat per acabar definitivament amb el vídeo VHS. Després de la introducció d'aquesta gravadora de la casa Pioneer, aquest sistema presenta un 75% de compatibilitat amb el conjunt de lectors del mercat. Els homòlegs de la casa Philips en presenten un 70%, i finalment els productes d'Hitachi i Panasonic assoleixen el 60% de compatibilitat. Si hi afegim l'emissió de programes digitals, proper objectiu del sector audiovisual, com a format quotidià, el complement esdevindrà natural i tancarem el cicle emissor, receptor i gravadora en format digital.

PROGRAMACIÓ DE CATALUNYA MÚSICA

DILLUNS, 19 DE MAIG DEL 2003**6:00 A FONS**

BLANC I NEGRE: LA MÚSICA PER A PIANO. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito. Repetició del programa emès dimecres passat.

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:05 MATINAL

(Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps. Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

BACH, JOHANN SEBASTIAN:

"Komm, Jesu, Komm", motet BWV 229.

Cor de Cambra RIAS. Akademie für Alte Musik Berlin. Dir.: René Jacobs. (9m).

GRIEG, EDVARD: Suite "Holberg", op. 40.

Academy of St. Martin in the Fields.

Dir.: Neville Marriner. (21m).

LECUONA, ERNESTO: Dos valsos.

José Luis Fajardo, piano. (6m).

BERLIOZ, HECTOR: Simfonia Fantàstica, op. 14.

Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (53m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP:

Concert per a flauta travessera i flauta de bec en mi m.

Marianne Borsche, Andrea Guttmann.

Cis Collegium Mozarteum Salzburg.

Dir.: Jürgen Geise. (14m).

BIBER, IGNAZ FRANZ VON: Missa

Bruxel·lensis.

La Capella Reial de Catalunya. Le

Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (50m).

FAURE, GABRIEL: Elegia per a

violoncel i orquestra, op. 24.

Misha Maisky, violoncel. Orquestra

de París. S. Bychkov. (7m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**14:04 ENTRE CLÀSSICS**

El dia a dia de l'actualitat

musical. Realitzat per Xavier

Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de

la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

ELS CLÀSSICS DEL SEGLE XX.

L'espai temàtic de Catalunya Música.

Selecció i presentació: Eulàlia Benito. COPLAND, AARON: El Saló Mèxic, arranjament per a metall d'Eric Crees. London Symphony Brass. Dir.: Eric Crees. (11m).

MONTSALVATGE, XAVIER: Trio.

Ala Voronkova, violí. Manuel Martínez del Fresno, violoncel. Mac McClure, piano. (14m).

RAVEL, MAURICE: "Alycone", cantata per a soprano, mezzo-soprano i tenor, amb llibret d'Eugène i Edouard Adenis.

Mireille Delunsch, soprano. Béatrice

Uri-Monzon, mezzo-soprano. Paul

Groves, tenor. Ludovic Tézier,

baríton. Orquestra del Capitól de

Toulouse. Dir.: Michel Plasson.

(25m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda

musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les

peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda

musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que

presenta Pilar Subirà.

BOLLING, DING: Veloce, últim

moviment de la suite per a flauta i

piano.

Jean-Pierre Rampal, flauta. Claude

Bolling, piano. (4m).

PAULI, JORDI: Sitges, racó de la

calma, sardana. (4m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP: Suite

en sol m. "Getreue Music-Meister".

Paul Dombrecht, oboè. Wieland

Kuijken, violoncel. Robert Kohnen,

clavescí. (13m).

SARASATE, PABLO: Aires bohemis,

op. 20.

Tedi Papavrami, violí. Christophe

Larrieu, piano. (9m).

LEONCAVALLO, RUGGERO:

"Mattinata".

Andrea Bocelli, tenor. Orquestra

Simfònica de Londres. (3m).

LÓPEZ, GIL: "Alma alegre"

Eddie "Lockjaw" Davis, saxo. Lloyd

Mayers, piano. Larry Gales, baix. Ben

Riley, bateria. Ray Barretto, percussió

l·latina. (5m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS:

"Come scoglio...", ària de l'acte Ier,

de l'òpera Così fan Tutte.

Maria Diaconu, soprano. Societat de

l'Orquestra de Bienne. Dir.: Marc

Tardue. (6m).

LALO, EDUARD: Vals de la cigarreta,

del ballet "Nimona".

Orquestra Filharmònica de Monte-

Carlo. Dir.: David Robertson. (6m).

FAURE, GABRIEL: "Après un Rêve",

op. 7 n. 1, arranjat per Pau Casals.

Gaspar Cassadó, violoncel. Giulietta

Mendelssohn-Giorgiani, piano. (3m).

VERDI, GIUSEPPE: "Libera me", de la

Missa de Rèquiem.

Alessandra Marc. Cors i Orquestra

Simfònica de Xicago. Dir.: Daniel

Barenboim. (13m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN:

"Andante", del Concert per piano i

orquestra n. 4, op. 58.

Stefan Vladar, piano. Capella

Istropolitana. Dir.: Barry Wordsworth. (6m).

GRIEG, EDVARD: "Herzstunden" (Ferides del cor), 1a de les "Melodies elegiaques", op. 34.

Capella Istropolitana. Dir.: Adrian Leaper. (3m).

PARRY, HUBERT: "Sarabanda", de la "Suite anglesa".

Capella Istropolitana. Dir.: Adrian Leaper. (3m).

BOCCHERINI, LUIGI: "Cantabile", del Quintet per a guitarra, dos violins,

viola i violoncel, G. 445.

Zoltán Tokos, guitarra. Quartet de

Corda Danubius. (4m).

GERSHWIN, GEORGE: "My man's gone now"

Wynton Marsalis, trompeta. Eric

Reed, piano. Reginald Veal, baix.

Lewis Nash, bateria. (5m).

BIZET, GEORGES: "Mais... je ne me trompe pas" i duet "Je suis

Escamillo, torero de Grenade".

Plácido Domingo. Ileana Cotrubas.

Sherrill Milnes. Orquestra Simfònica

de Londres. Dir.: Claudio Abbado.

(4m).

RUBINSTEIN, ANTON: "Melodia", en

FaM.

Balázs Szokolay, piano. (4m).

PETERSON, OSCAR: "Nighttime"

Itzhak Perlman, violí. Oscar Peterson,

piano. Herb Ellis, guitarra. Ray

Brown, baix. Grady Tate, bateria.

(6m).

22:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda

musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Obres de JOAQUIM SERRA,

SERGUEI PROKOFIEV i JOHANNES

BRAHMS. SERRA, JOAQUIM:

Impressions camperoles.

PROKOFIEV, SERGUEI: Concert per a

piano i orquestra n. 2, op. 16.

BRAHMS, JOHANNES: Simfonia n. 4,

op. 98.

Arcadi Volodos, piano. Orquestra

Simfònica de Barcelona i Nacional de

Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

CONCERT enregistrat per Catalunya

Música el dia 16 de maig del 2003 a

l'Auditori. TEMPORADA OBC 2002/3.

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i

presentació: Alfred Celaya.

0:30 RAZZLE DAZZLE

El teatre musical i els musicals de

Broadway a Catalunya Música.

Realitzat per Xavier Salvà.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el

mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el

mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el

mateix dia.

DIMARTS, 20 DE MAIG DEL 2003**7:00 BUTLLETÍ I AGENDA**

Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda

musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).**9:00 BUTLLETÍ I AGENDA**

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps.

Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

WAGNER, RICHARD: Obertura i bacanal de l'òpera Tannhäuser.

Orquestra del MET. Dir.: James Levine. (23m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Concert per a clarinet, KV 622.

Sabine Meyer, clarinet. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio

Abbado.

Enregistrament públic fet el

desembre de 1998 a Berlín. (27m).

OLTRA, MANUEL: Bestiari sobre

poemes de Pere Quart.

Polifònica de Puig-Reig. (21m).

DVORAK, ANTONIN: Quartet amb

piano n. 2, op. 87.

Hiroko Atsumi, piano. Artis Ensemble

Stuttgart. (27m).

SCRIABIN, ALEXANDER: Simfonia

n. 2, op. 29.

Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.:

Evgeni Svetlanov. (45m).

BELLINI, VINCENTO: Àries de "I

Capuleti e i Montecchi".

Luciano Pavarotti. Jaume Aragall.

Residentie Orkest den Haag. Dir.:

Claudio Abbado. (17m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat,

a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES**14:04 ENTRE CLÀSSICS**

El dia a dia de l'actualitat

musical. Realitzat per Xavier

Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de

la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

EL CICLE DE LIED. L'espai temàtic de

Catalunya Música. Selecció i

presentació: Eulàlia Benito.

POULENC, FRANCIS: Les Banalitats,

sobre poemes de Guillaume

Apollinaire.

Nathalie Stutzmann, contralt. Inger

Södergren, piano. (11m).

SCHUMANN, CLARA: 6 lieder

17:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

DUPARC, HENRI: "Al país on es fa la guerra"

Kiri Te Kanawa. Orquestra Simfònica de l'Òpera Nacional de Bèlgica. Dir.: John Pritchard. (5m).

TIZOL, JUAN: "Perdido".

Orquestra de Jazz Afroclubana de Chico O'Farril. (4m).

FRANCK, CÉSAR: "Recitativ - Fantasia", tercer moviment de la Sonata per a violí i piano en La M. Kyung Wha Chung, violí. Radu Lupu, piano. (7m).

SAMMARTINI, GIUSEPPE: Concerto grosso n. 8. Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (11m).

SPRACHEY, JACK / MARVELL, HOPE: "These foolish things".

Johnny Hartman, veu. Hank Jones, piano. Barry Galbraith, guitarra. Richard Davis, contrabaix. Osie Johnson, bateria. (4m).

STRAUSS, RICHARD: "Allegro moderato", primer moviment del Concert per a oboè en Re M. Heinz Holliger, oboè. Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Heinz Holliger. (9m).

VIVALDI, ANTONIO: "Domine Deus", del Glòria, RV 589.

Barbara Hendricks. Celia Nicklin, oboè. Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Sir Neville Marriner. (4m).

CHAMINADE, CECILIE: Vals romàntic, op. 115.

Peter Jacobs, piano. (4m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: "Finale: molto allegro", 4t mov. de la Simfonia n.41, K.551, "Júpiter". Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Karl Böhm. (6m).

LINCKE, PAUL: "Castells que sou a la lluna", de l'òpera "Frau Luna". Lucia Popp, soprano. Ambrosian Opera Chorus. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (5m).

POULENC, FRANCIS: Tercer moviment de la Sonata per a flauta i piano (1957).

Philippa Davies, flauta. Ian Brown, piano. (4m).

MARCELLO, ALLESANDRO:

"Adagio", segon moviment del Concert per a oboè en Do m (transcrit per a guitarra).

John Williams, guitarra. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (4m).

SIBELIUS, JAN: Finlàndia, op. 26. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (9m).

"What a Friend have I in Jesus" (Quin amic tinc en Jesús!).

The New York Jazz Ensemble, amb

Woody Allen, clarinet. (6m).

STOTHART / RUBY / KALMAR: "I wanna be loved by you", tema de la pel·lícula "Ningú no és perfecte". Marilyn Monroe, veu. Orquestra. (3m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP:

"Grave", primer moviment del Concert per a flauta de bec, viola, corda i continu en La m.

Michala Petri. Orquestra de cambra Saint Paul. Dir.: Pinchas Zukerman. (4m).

AMIGO, VICENTE: "Ciudad de las ideas".

Montse Cortés y Lin Cortés, veu. Mino Cinel, bateria i percussió. Alfredo Paixao, baix. Vicente Amigo i Lin Cortés, cor. Vicente Amigo, guitarra.

Felpu i Botas, palmes. (9m).

NAVARRETE, JOAQUÍN: "Adio, querida", de melodies de Sephard. Anna Ricci, mezzo-soprano. Bernat Castillejo, flauta. Jordi Russinyol, guitarra. (3m).

22:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Calaya.

Obres de ISAAC ALBÉNIZ, XAVIER TURULL, ANTONI MASSANA i ALBERT GUINOVART: ALBÉNIZ,

ISAAC: Triana i Navarra. TURULL, XAVIER: Farfalle. MASSANA,

ANTONI: Suite n. 1, per a piano. GUINOVART, ALBERT: Mar i Cel (

versió per a piano).

Josep Ramon Ricart i Pilar Pons, duet de pianos. Albert Guinovart,

piano. Mac McClure, piano. CONCERT enregistrat per Catalunya

Música el dia 30 d'abril de 1991 al Conservatori Superior de Música del

Liceu de Barcelona. ALBÉNIZ: Triana i

Navarra. TURULL: Farfalle. MASSANA: Suite per a piano n. 1.

A.GUINOVART: Mar i Cel (versió per a piano). (71m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Calaya.

0:30 CANÇONS, DE MATINADA

Les cançons d'avui i de sempre. Realitzat per Albert Mallofré.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DIMECRES, 21 DE MAIG DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

8:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps.

Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Obertura (Suite) per a orquestra n. 2, BWV 1067.

Barthold Kuijken, flauta. La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (21m).

VIVALDI, ANTONIO: Concert op. 10 n. 3, RV 90 "Il gardellino".

Frans Brüggen, flauta travessera. Membres de l'Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (12m).

RODRIGO, JOAQUIN: Fantasia para un gentilhombre.

Pepe Romero, guitarra. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (21m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Andante i variacions per a piano i mandolina, WoO 44b.

Imre Rohmann, piano. Lajos Mayer, mandolina. (10m).

MENDELSSOHN, FELIX: Simfonia n. 2, op. 52. "Lobgesang" (Cant de lloança).

Celestina Casapietra i Adele Stolte, soprano. Peter Schreier, tenor. Cor de la Ràdio de Leipzig. Orquestra de la

Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (61m).

FASCH, CARL CHRISTIAN: Sonata per a oboè, violí i baix continu en do m.

Virtuosi Saxoniae. Dir.: Ludwig Güttler. (10m).

SCHÖNBERG, ARNOLD: Simfonia de cambra n. 1, op. 9 per a flauta, clarinet, violí, violoncel i piano

(transcripció d'Anton Webern). Solistes instrumentals. (22m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat,

a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FON

BLANC i NEGRE: LA MÚSICA PER A PIANO. L'espai temàtic de Catalunya

Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

SCHUBERT, FRANZ: "Variacions sobre un tema original" per a piano a quatre mans, D 813.

Edith Fischer i Jorge Pepi, piano. (18m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS:

Concert per a piano i orquestra n. 20, KV 466.

Orquestra de Cambra de Praga. Solista i director: Paul Badura-Skoda. (28m).

CHOPIN, FREDERIC: Preludi n.2, op.28.

Evgeny Kissin, piano. (3m).

17:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL TEATRE LLIURE

Transmissió en directe des del Teatre Fabià Puigserver - Teatre Lliure.

ROSSINI, GIOACCHINO: "L'occasione fa il ladro".

Mikeldi atxalandabaso. Mireia Casas. Josep Ferrer. Joan Martón Royo.

Enric Martínez Castignani. David Menéndez. Pilar Molar. Ana Nebot.

Eugenia Pont. José Manuel Zapata. Orquestra de Cambra Teatre Lliure.

Dir.: Josep Pons.

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Calaya.

0:30 QUI TÉ POR DEL SEGLE XX?

La música dels últims cent anys, compartida amb un convidat. Un programa de Carmina Malagarriga.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DIJOUS, 22 DE MAIG DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

8:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps.

Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

BORODIN, ALEXANDER: Danses polovtsianes, d'El Príncep Igor.

Cor i Orquestra del Teatre Bolxoi de Moscou. Dir.: Andrei Tchistiakov. (12m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: "Moscou", cantata.

Nina Terentieva, mezzo-soprano.

Nikolay Sukirov, bariton. Orquestra dirigida per Andrey Chistiakov. (23m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: Marxa eslava, op.31.

Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Daniel Barenboim. (10m).

FRANCHOMME, AUGUSTE: Quatre capricis per a dos violoncel·ls, op. 7. Ensemble Explorations. Dir.: Roel Dieltiens. (14m).

STRAVINSKI, IGOR: Danses concertants per a orquestra. Orquestra de Cambra Orpheus. (20m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Serenata, KV 361 "Gran Partita". Membres de l'Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (51m).

BARBER, SAMUEL: Concert per a violoncel·l i orquestra, op. 22.

Yo-Yo Ma. Orquestra Simfònica de Baltimore. Dir.: David Zinman. (27m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

LES VEUS DEL SEGLE. L'espai temàtic de Catalunya Música.

Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

Jennifer Larmore

GLUCK, CHRISTOPH WILLIBALD: "Che farò senza Euridice", d'Orfeo ed Euridice.

Jennifer Larmore. Orquestra Nacional Gal·lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (5m).

BIZET, GEORGES: "Habanera", de l'òpera Carmen.

Jennifer Larmore, mezzosoprano.

Antoine Pallo, piano.

Enregistrat per Catalunya Música el dia 4 de novembre del 2000 al Gran Teatre del Liceu. Temporada Liceu 2000-2001. RECITAL de JENNIFER LARMORE. (3m).

STRAUSS, JOHANN: Dues àries de Die Fledermaus.

Jennifer Larmore. Orquestra Nacional Gal·lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (7m).

HÄNDEL, GEORG FRIEDRICH: "Al lampo dell'armi", de l'òpera Giulio Cesare.

Jennifer Larmore. Concerto Köln. Dir.: René Jacobs. (4m).

DONIZETTI, GAETANO: Ària de l'òpera "Lucrezia Borgia".

Jennifer Larmore. Orquestra Nacional Gal·lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (6m).

MONTEVERDI, CLAUDIO: "Addio Roma", comiat de Roma d'Ottavia, de l'Incoronazione di Poppea.

Jennifer Larmore. Concerto Vocale. Dir.: René Jacobs. (5m).

ROSSINI, GIOACCHINO: "Mura felici", ària de l'òpera "La donna del lago".

Jennifer Larmore. Orquestra Nacional Gal·lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (10m).

DELIBES, LEO: Duettino "Viens Malika..." de l'òpera Lakmé.

Hei-Kyung Hong, soprano. Jennifer Larmore, mezzo-soprano. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Jesús López Cobos. (6m).

IVES, CHARLES: "My Native Land". Jennifer Larmore, mezzo-soprano.

Antoine Pallo, piano. (2m).

17:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: "Contrastes", de la Fantasia de concert, op.56.

Dimitris Sgouros, piano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Walter Weller. (14m).

BERNSTEIN, LEONARD: "Only you...Tonight", de l'acte Ier de "West Side Story".

Angela Ghorghiu. Roberto Alagna. Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Richard Armstrong. (4m).

WAGNER: Preludi acte 3r de "Lohengrin".

Robert-Schumann-Philharmonie de Chemnitz. Dir.: Oleg Caetani. (3m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP: Concert en La M per a viola de gamba, dos violins i baix continu.

Siegfried Pank, viola de gamba.

Conjunt barroc de Leipzig. Conjunt d'instruments de vent del Collegium de Leipzig. (10m).

DeSYLVIA/McDONALD/GERSHWIN: "Somebody loves me".

The Dixieland All Stars. (5m).

RAVEL: La Valse.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Pierre Monteux. (12m).

VIVALDI, ANTONIO: Concert per a violí op. 6 n. 6 en re m. RV 329.

The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (8m).

ORFF, CARL: Die Kluge.

Conjunt de vent de Mainz. Dir.: Klaus Rainer Schöll. (3m).

BIZET, GEORGES: "Carillon" i "Farandole", dues peces de la suite "L'Arlesiana".

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado.

Enregistrament fet a Berlín, el 31 de desembre de 1998. (7m).

PIAZZOLLA, ASTOR: Camorra II.

The New Tango Quintet. (7m).

SCHUBERT, FRANZ: "Chor der Engel" (Cor de l'àngel), D. 440.

Cor de la Ràdio de Berlín. Dir.: Dietrich Knothe. (4m).

RAKHMANINOV, SERGEI: "Allegro", 3r mov. de la Simfonia n. 3, op. 44.

Orquestra del Concertgebouw,

Amsterdam. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (12m).

JANACEK, LEOS: "Cants tradicionals de Moràvia", cicle de peces per a piano.

Thomas Adès, piano. (11m).

STRAUSS, RICHARD: Die Nacht op. 10, n. 3.

Peter Schreier, tenor. Erik Werba, piano. (3m).

22:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de FRANZ SCHUBERT, GIUSEPPE VERDI, GIACOMO PUCCINI i JORDI CERVELLÓ.

Selecció d'obres.

David Quartet.

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 8 de maig del 2001 a l'Auditori Winterthur, de l'Illa Diagonal. (111m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 JAZZ AL CAVA

El jazz d'avui a Catalunya Música.

Realitzat per Carles Lobo.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DIVENDRES, 23 DE MAIG DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa)

9:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps. Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

HAYDN, FRANZ JOSEPH: Simfonia n. 8 "La tarda".

The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (22m).

WAGNER, RICHARD: "Nehmt euch in acht! Alberich naht.- Sein harren wir hier", de l'acte IV de l'òpera "L'Or del Rin".

Robert Hale. Peter Schreier. Orquestra de Cleveland. Dir.:

Christoph von Dohnányi. (8m).

NIELSEN, CARL: Hymnus Amoris, op. 12.

Inga Nielsen. Poul Elming. Arne Elkrog. Per Hoyer. Jorgen Ditlevsen.

Cor de nois de Copenhaguen. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Leif Segerstam. (21m).

LISZT, FRANZ: Sonata en si m.

Vladimir Horowitz, piano. (30m).

WEBER, CARL MARIA VON: Simfonia n. 1 en do m., J50.

Orquestra de la Ràdio de Noruega. Dir.: Ari Rasilainen. (23m).

SCHUBERT, FRANZ: Missa Alemana, D 872 (versió per a cor mixt, instruments de vent, timbales, contrabaix i orgue).

Petits cantors de Viena. Chorus Viennensis. Orquestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Bruno Weil. (20m).

BRAHMS, JOHANNES: Quartet de corda, Op. 51 n. 2.

Quartet Melos. (35m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

ELS INTERPRETS CATALANS. L'espai temàtic de Catalunya Música.

Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

Gerard Claret

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Partita n. 2, BWV 1004.

Gerard Claret, violí. (32m).

MONTSALVATGE, XAVIER: Concertino 1 + 13.

Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Dir.: Gerard Claret. (12m).

VIVALDI, ANTONIO: Concert n. 4, op. 8, RV 297 "L'Hivern" (Les Quatre Estacions).

Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Solista i Director: Gerard Claret. (9m).

17:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

SEBESTYÉN: Teremtés.

Márta Sebestyén. Muzsikás. (4m).

CLEMENTI, MUZIO: "Con spirito", op. 38, n. 4, vals per a piano amb acompanyament de triangle i pandereta.

Marina Rodríguez, piano. Jordi

Gardeñas, triangle. Pilar Subirà, pandereta. (3m).

GRIEG, EDVARD: Marxa fúnebre a la memòria de Rikard Nordraak. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (7m).

DONIZETTI, GAETANO: "Lucia, perdona... Sulla tomba... Ah! verranno a te", duet de l'òpera "Lucia de Lammermoor".

June Anderson, soprano. Alfredo Kraus, tenor. Orquestra del Teatre Nacional de l'Òpera de París. Dir.: Michelangelo Veltri. (13m).

TURINA, JOAQUIN: "Fiesta de las calderas" i " Invocación", de les Cinc danses gitanes II, op. 84.

Begoña Uriarte, piano. (9m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP: Recitatiu i ària, de la cantata fúnebre "Du aber, Daniel, gehe hin".

Cantus Köln. Dir.: Konrad Junghänel. (6m).

ACHRON, JOSEPH: "Melodia hebrea" (arranjament d'Auer).

Ida Haendel, violí. Alice Haendel, piano. (5m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Concert per a dos violins i corda, BWV 1060.

Andrew Manze, Rachel Podger, violins. The Academy of Ancient Music. Dir.: Andrew Manze. (13m).

SCHUMANN, ROBERT: Tres últimes escenes d'infants, op.15.

Claudio Arrau, piano. (6m).

MOZART: Concert per a trompa n. 1, KV 412.

Radovan Vlatkovic. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Jeffrey Tate. (10m).

SIGLER/HOFFMAN/WAYNE: "Little man (you've had a busy day)".

/COOTS/GILLESPIE: "You go to my head".

Count Basie & Sarah Vaughan. (10m).

BERKELEY, LENNOX: "Andantino-Allegretto", 1r mov. del Concert per a guitarra i orquestra, op. 88.

Craig Ogden, guitarra. Northern Sinfonia. Dir.: Richard Hickox. (8m).

BREL, JACQUES: "Les chanson des vieux amants".

Jacques Brel amb Gerard Jouannest i la seva orquestra. Dir.: François Rauber. (5m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: "Finale-Presto", de l'Octet per a instruments de vent, Op. 103.

Conjunt de vent de la Filharmònica Txeca. (4m).

22:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de BERNARDO PASQUINI, GIACOMO CARISSIMI, ALESSANDRO STRADELLA, CHERUBINO BUSATTI, FRANCESCO CAVALLI, ENRIC GRANADOS, XAVIER MONTSALVATGE, MAURICE RAVEL, WOLFGANG AMADEUS MOZART i GIOACCHINO ROSSINI. Selecció d'àries i cançons.

Maria Bayo, soprano. Zeger Brian, piano.

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 21 de maig del 2001 al Gran Teatre del Liceu de Barcelona,

dins la temporada 2000-2001. RECITAL MARIA BAYO. (57m).

0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 HIDROGEN
El programa de les noves músiques. Realitzat per Albert Reguant.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DISSABTE, 24 DE MAIG DEL 2003

8:00 MATINAL

Música per començar el dia que selecciona i presenta Montse Aguilera.

10:00 A TOT COR

El programa de música coral realitzat per Marc Canals i Pere Andreu Jarrod.

11:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives.

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

XOSTAKOVITX, DMITRI: Scherzo, op. 1.

Orquestra Simfònica del Ministeri de Cultura de la Unió Soviètica. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (5m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: "The sweetest lad was Jamie", "Dim, dim is my eye", dues de les Cançons escoceses.

Julie Kaufmann, soprano. Nou Trio amb piano de Múnic. (8m).

CHUECA, FEDERICO: Preludi de la sarsuela "Agua, azucarillos y aguardiente".

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Enrique García Asensio. (3m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: "Allegro vivace assai", 1r mov. del Quartet de corda, K.387.

Quartet Hagen. (8m).

BERLIOZ, HECTOR: Reverie et Caprice per a violí i orquestra op. 8.

Itzhak Perlman. Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (7m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP: "Halt, was du hast" (Guarda el que tens), motet per a doble cor.

Cor i Orquestra Barroca de Magdeburg. Dir.: Lothar Hennig. (7m).

SCHUMANN, ROBERT: "Träumerei" (Somieig), d'"Escenes d'Infants", op.15. (Arranjament per a trio amb clarinet).

Michael Collins, clarinet. Steven Isserlis, violoncel. Stephen Hough, piano. (3m).

SIBELIUS, JAN: "Scherzo: allegro", 3r mov. de la Simfonia n.1, op.39.

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (6m).

WARREN/DUBIN: "September in the rain".

Stéphane Grappelli, violí. Hank Jones, piano. Jimmie Woode, baix. Alan Dawson, bateria. (6m).

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 RAZZLE DAZZLE

El teatre musical i els musicals de Broadway a Catalunya Música.

Realitzat per Xavier Salvà. Repetició del programa emès divendres passat.

17:00 GRANS OBRES

Selecció i presentació a càrrec de Raimon Colomer.

SCHÜTZ, HEINRICH: El cant del cigne, Salm 119.

The Hilliard Ensemble. London Baroque. Cor de veus blanques de Hannover. Dir.: Heinz Hennig. (80m).

MESSIAEN, OLIVIER: Des canyons aux étoiles.

Paul Crossley, piano. London Sinfonietta. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (90m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

21:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 SOLISTES

L'entrevista conduïda per Joan Vives.

23:00 EL CLUB 49

La música vista pels que la pensen; la veu dels compositors catalans. Un programa realitzat per Raimon Colomer.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:00 CANÇONS, DE MATINADA

Les cançons d'avui i de sempre. Realitzat per Albert Mallofré.

Repetició del programa emès dimarts passat.

1:00 QUI TÉ POR DEL SEGLE XX?

La música dels últims cent anys, compartida amb un convidat. Un programa de Carmina Malagarriga.

Repetició del programa emès dimecres passat.

2:00 A TOT COR

El programa de música coral realitzat per Marc Canals i Pere Andreu Jarrod. Repetició del programa emès el mateix dia.

3:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives. Repetició del programa emès el mateix dia.

4:00 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

DIUMENGE, 25 DE MAIG DEL 2003

6:00 A FONS

EL CICLE DE LIED. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i

presentació: Eulàlia Benito. Repetició de l'espai emès dimarts

7:00 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el dissabte.

8:00 MATINAL

Música per començar el dia que selecciona i presenta Montse Aguilera.

10:00 MAGNIFICAT

El programa de música religiosa que selecciona i presenta Raimon Colomer.

CALDARA, ANTONIO: Stabat Mater.

Gillian Fisher, soprano. Caroline Trevor, contralt. Ian Partridge, tenor.

Michael George, baix. The Sixteen. The Sixteen Orchestra. Dir.: Harry Christophers. (17m).

SALIERI, ANTONIO: Missa de l'Emperador.

Norbert Korchner, orgue continu. Cor de Nois de St. Florian. Orquestra Simfònica de Leonding. Dir.: Uwe Christian Harrer. (28m).

SCHUBERT, FRANZ: Ave Maria, D. 839, op. 52 n. 6.

Cheryl Studer, soprano. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Ion Marin. (6m).

11:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives.

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. (Reemissió de programes d'arxiu).

13:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

VERDI, GIUSEPPE: Obertura de l'òpera "La Forza del Destino".

Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Tullio Serafin. (8m).

BRAHMS, JOHANNES: Cinc valsos de l'op.39 (versió per a dos pianos).

Martha Argerich i Alexandre Rabinovitch, piano. (7m).

BOYCE, WILLIAM: Simfonia n. 2.

Bournemouth Sinfonietta. Dir.: Ronald Thomas. (6m).

LIPINSKI, KAROL: Allegro marciale, primer moviment del Concert per a violí i orquestra n. 2, op. 21 "Militar".

Igor Iwanow, violí. Orquestra Simfònica Nacional Polonesa a Varsòvia. Dir.: Stanislaw Wislocki. (4m).

RODGERS, RICHARD / HART, LORENZ: "Little girl blue".

Stan Getz, saxo tenor. Gary Burton, vibràfon. Gene Cherico, contrabaix.

Joe Hunt, bateria. (4m).

HONEGGER, ARTHUR: Pacific 231, moviment simfònic n. 1.

Orquestra Simfònica de la Ràdio Txeca a Praga. Dir.: Petr Altrichter. (7m).

STRAUSS, RICHARD: "Liebeslied" (Cançó d'amor), segona de les dues peces per a quartet amb piano.

Àngel Jesús García, violí. Josephine Fitzpatrick, viola. Gheorghe Motu, violoncel. Albert Atenelle, piano.

Enregistrat per Catalunya Música el dia 26 de maig de 1998 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona.

dins del marc de l'onzena temporada Solistes de l'OBC al Saló de Cent. (7m).

CORELLI, ARCANGELO: Concerto grosso, op.6 n.7.
Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (9m).

14:00 ENTRE CLÀSSICS
Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES
Realitzat per Jordi Roura.

16:00 HIDROGEN
El programa de les noves músiques. Realitzat per Albert Reguant. Repetició del programa emès el divendres passat.

17:00 UNA TARDA A L'ÒPERA
Realitzat per Jaume Radigales.
NICOLAI, OTTO: "Les Alegres Comares de Windsor", òpera en tres actes.
Gottlob Frick, Ernst Gutstein, Kieth Engen, Fritz Wunderlich, Ruth-Margret Pütz, Gisela Litz, Edith Mathis. Cor Bavarès de l'òpera de l'Estat de Munic. Orquestra de l'Estat de Baviera. Dir.: Robert Heger. (145m).

21:03 CATALUNYA JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré.
22:00 ASSAIG GENERAL
El programa documental de Catalunya Música. Una proposta realitzada per Raimon Colomer i Joan Vives.

23:00 D'ARA I DE SEMPRE
Un espai per conèixer els músics nous i retrobar-nos amb els clàssics de sempre. Selecció i presentació a càrrec d'Alfred Celaya.
0:00 MÚSICA ÍNTIMA
L'espai cambrístic que selecciona i presenta Pilar Subirà.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
1:00 JAZZ AL CAVA
El jazz d'avui a Catalunya Música. Realitzat per Carles Lobo. Repetició del programa emès dijous passat.
2:00 MAGNIFICAT
El programa de música religiosa que selecciona i presenta Raimon Colomer. Repetició del programa emès el mateix dia.

3:00 EL GRAN SEGLE
El programa de música antiga realitzat per Joan Vives. Repetició del programa emès el mateix dia.

4:00 CATALUNYA JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré. Repetició del programa emès el mateix dia.

5:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

DILLUNS, 26 DE MAIG DEL 2003

6:00 A FON
BLANC I NEGRE: LA MÚSICA PER A PIANO. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito. Repetició del programa emès dimecres passat.

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA
Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA
Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).
9:00 BUTLLETÍ I AGENDA
Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA
Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps. Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: Introducció i Pròleg, del ballet "La bella dorment", op.66.
Orquestra Nacional Russa. Dir.: Mikhail Pletnev. (35m).
FALLA, MANUEL DE: El amor brujo. Victòria dels Àngels, soprano. Philharmonia Orchestra. Dir.: Carlo Maria Giulini. (29m).

DVORAK, ANTONIN: Quintet de corda "Americà", op. 97 (B. 180).
L'Archibudelli. Guus Jekendrup, viola. (32m).

LULLY, JEAN-BAPTISTE: "Les amants magnifiques", comèdia-ballet (extractes).

Solistes vocals. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (20m).
MENDELSSOHN, FELIX: Concert per a violí i orquestra, op. 64.

Itzhak Perlman, violí. Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Daniel Barenboim. (27m).

WAGNER, RICHARD: "Wotan! Gemah! erwache!", de l'escena segona, acte primer, de l'òpera "Das Rheingold" (L'Or del Rhin).

Kirsten Flagstad. George London. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Georg Solti. (9m).

VILLA-LOBOS, HEITOR: "Alma brasileira", chôros n. 5.
Luiz de Moura Castro, piano. (5m).

12:00 GRANS INTEGRALS
Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
14:04 ENTRE CLÀSSICS
El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES
Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA
La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FON
ELS CLÀSSICS DEL SEGLE XX.

L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

SCHÖNBERG: Trio de corda, op. 45. Membres del Quartet Juilliard. (22m).

KHATXATURIAN: "Gayaneh", ballet en 4 actes. Extractes.

Orquestra del Teatre de Bolshoi. Dir.: Evgueni Svetlanov. (28m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA
Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA
Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.
KHATXATURIAN, ARAM: Dansa, op. 1.

David Oistrakh, violí. Vladimir Yampolski, piano. (4m).

BASTON, JOHN: Concert per a flauta de bec soprano i orquestra, n. 2.

Michala Petri. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (6m).

EVORA: Sangue de Beirona. Cesaria Evora. (4m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: Danses de l'acte 2on del ballet "El Trencanous".

Orquestra Kirov. Dir.: Valery Gergiev. (11m).

SIBELIUS, JAN: Cançó de primavera, op. 16.

Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Yondani Butt. (9m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP: "Obertura", de l'Obertura en Do M.

"Flux i Reflux a Hamburg" (Música Aquàtica).

The King's Consort. Dir.: Robert King. (7m).

FARINELLI, GIUSEPPE: "Ogni dì più molesto..." (Cada dia més molest), cantata per a soprano.

Ruth Rosique, soprano. Capella de Ministrers. Dir.: Carles Magraner. (11m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Fughetta en do m, BWV 961.

Glenn Gould, piano. (2m).

SAINT-SAËNS, CAMILLE: "Allegro non troppo", primer moviment del Concert per a violí i orquestra n. 3, op. 61.

Pierre Amoyal. Orquestra Nacional de França. Dir.: Charles Dutoit. (9m).

PORTER, COLE: Night and day. Morton Gould i la seva orquestra. (4m).

MENDELSSOHN, FELIX: "La bella Melusina", obertura op. 32.

Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (11m).

XOSTAKOVITX, DMITRI: Suite de jazz n. 1.

Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Mark Elder. (9m).

BRAHMS, JOHANNES: "Scherzo", 2n mov. del Sextet de corda n.2, op.36.

Membres del Quartet Alban Berg i de l'Amadeus Ensemble.

Enregistrament fet a la Konzerthaus de Viena, el 30 de gener de 1990. (8m).

ANÒNIM: "Da je Visnja", cançó tradicional hongaresa.

Márta Sebestyén. (2m).

LECUONA, ERNESTO: "Preludio en la noche", peça característica.

Huberal Herrera, piano. (3m).

22:00 BUTLLETÍ I AGENDA
Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Obres de GIOACCHINO ROSSINI, LUCIANO BERIO, MANUEL VALLS i LUDWIG VAN BEETHOVEN.:

ROSSINI, GIOACCHINO: La gazza ladra. BERIO, LUCIANO: Variacions per a orquestra de cambra. VALLS, MANUEL: Concert per a guitarra i orquestra. BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Simfonia n. 2, op. 36.

Carles Trepal, guitarra. Orquestra simfònica de Barcelona i nacional de Catalunya. Dir.: Elio Boncompagni.

CONCERT enregistrat el dia 12 de novembre de 1994 al Palau de la Música Catalana. (68m).

0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 RAZZLE DAZZLE
El teatre musical i els musicals de Broadway a Catalunya Música.

Realitzat per Xavier Salvà.

PROGRAMACIÓ DE NIT
Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA
Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS
Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS
Repetició del programa emès el mateix dia.

DIMARTS, 27 DE MAIG DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA
Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA
Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ I AGENDA
Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA
Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps. Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

WALDTEUFEL, EMILE: Sur la plage, vals.

Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Kurt Redel. (8m).

GRAINGER, PERCY: Fantasia sobre Porgy and Bess de Gershwin.

Katia i Marielle Labèque, pianos. (22m).

VERDI, GIUSEPPE: Àries de Macbeth, Simon Boccanegra i Don Carlo.

Matti Salminen, baix. Orquestra Simfònica de Lahti. Dir.: Eri Klas. (18m).

MOZART, LEOPOLD: Simfonia en Re M, "La boda campestre".

K.H. Schickhaus, saltiri. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (18m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Kyrie i Gloria de la missa en si m, BWV 232. Johannette Zomer, Véronique Gens, sopranos. Andreas Scholl, contratenor. Christoph Prégardien, tenor. Hanno Müller-Brachmann, baix. Cor i orquestra del Collegium Vocale. Dir.: Philippe Herreweghe. (55m).

SCHUBERT, FRANZ: Fantasia per a piano D 760.

Maurizio Pollini, piano. (22m).

LISZT, FRANZ: Els preludis, poema simfònic.

Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (15m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

EL CICLE DE LIED. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

GRIEG, EDVARD: Sis lieder op. 48. Barbara Bonney, soprano. Antonio Pappano, piano. (14m).

STENHAMMAR, WILHELM: Tres cançons.

Anne Sofie von Otter, mezzosoprano. Bengt Forsberg, piano. (13m).

ALFVEN, HUGO: Dos lieder: "Aquí tens el meu cor", "El bosc dorm" op. 28 n.6.

Barbara Bonney, soprano. Antonio Pappano, piano. (6m).

SIBELIUS, JAN: Sis cançons, op. 90. Anne Sofie von Otter, mezzosoprano. Bengt Forsberg, piano. (14m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

ROSSINI, GIOACCHINO: "O! Che muso", ària de l'acte primer de l'òpera "L'italiana in Algeri".

Lucia Valentini Terrani, contralt. Enzo Dara, baix. Capella Coloniensis. Dir.: Gabriele Ferro. (5m).

RIMSKI-KORSAKOV, NIKOLAI: Sadko, op. 5.

Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Ernest Ansermet. (11m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Ària "Dir, dir, Jehova will ich singen", BWV 299. (De l'Àlbum d'Anna Magdalena).

Sibylla Rubens, soprano. Michael

Behringer, clavecí. (2m).

GOLSON, BENNY: "I remember Clifford"

Benny Golson Quartet. (12m).

VAUGHAN WILLIAMS, RALPH: Romança.

Kim Kashkashian, viola. Robert Levin, piano. (6m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: Quartet de corda, "Quartettsatz".

Quartet Borodin. (13m).

DEBUSSY, CLAUDE: "Sarabanda", orquestrada per Ravel.

Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (5m).

BORODIN, ALEXANDER: Quart moviment de la simfonia n. 2

Orquestra Filharmònica de Rotterdam. Dir.: Valery Gergiev. (7m).

AMARGÓS, JOAN ALBERT: "Colors". (6m).

GERSHWIN, GEORGE: "Rhapsody in blue" (orq. F. Grofé)

Misha Dichter, piano. Philharmonia Orchestra. Dir.: Neville Marriner. (16m).

BARTOK, BÉLA: Danses populars romaneses.

Tonkuenstler Kammerorchester. Dir.: Bijan Khadem-Missagh. (7m).

TARREGA, FRANCESC: "El Carnaval de Venècia".

David Russell, guitarra. (9m).

22:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de FELIP PEDRELL, MANUEL DE FALLA, ISAAC ALBÉNIZ, ROBERT GERHARD i ENRIC MORERA.: Selecció d'obres.

Rosa Mateu, soprano. Carlos Cosías, tenor. Glòria López, tenor. Albert Núñez, tenor. Àlex Sanmartí, baríton.

Osiás Wilenski, piano. Lluís Roselló, piano. Livi Morna, violí. Matthias Weinmann, violoncel.

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 26 de març del 2003 al Foyer del Gran Teatre del Liceu de Barcelona. TEMPORADA 2002/3.

FELIP PEDRELL i EL SEU TEMPS. (79m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 CANÇONS, DE MATINADA

Les cançons d'avui i de sempre. Realitzat per Albert Mallofré.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DIMECRES, 28 DE MAIG DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda

musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa)

9:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps.

Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

HONEGGER, ARTUR: Pacific 231, moviment simfònic n. 1.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Charles Dutoit. (6m).

DEVienne, FRANÇOIS: Trio per a tres flautes n. 1, op. 19.

Alain Marion. Jean-Pierre Rampal. Claudi Arimany. (11m).

MAHLER, GUSTAV: Simfonia n. 1 "Tità".

Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Pierre Boulez. (53m).

CORRADINI, NICOLO: Sonata "La Sfoderata". (5m).

HINDEMITH, PAUL: Suite de "Tuttfantchen".

Orquestra Filharmònica de la BBC. Dir.: Yan Pascal Tortelier. (19m).

BANCHIERI, ADRIANO: La pazzia senile.

Società Cameristica di Lugano. Dir.: Edwin Loehrer. (32m).

QUANTZ, JOHANN JOACHIM: Concert per a trompa n. 3.

Barry Tuckwell, trompa. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (8m).

MENDELSSOHN: Quartet de corda, op. 13.

Quartet Melos. (26m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

BLANC I NEGRE: LA MÚSICA PER A PIANO. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

BRUCH, MAX: Concert per a dos pianos i orquestra op. 88 a.

Katia & Marielle Labèque. Philharmonia Orchestra. Dir.: Semyon Bychkov. (28m).

GERSHWIN, GEORGE: Un americà a París.

Katia & Marielle Labèque, pianos. (20m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

LANE/LERNER: "Come back to me", Shirley Horne. Buster Williams. Charles Ables. (4m).

CHOPIN, FREDERIC: Scherzo per a piano n. 3, Op. 39.

Martha Argerich. (7m).

CHAUSSON, ERNEST: Viviane, poema simfònic op. 5.

Orquestra Simfònica i Lírica de Nancy. Dir.: Jérôme Kaltenbach. (12m).

PHILIDOR, ANDRE: "Le Carroussel".

La Symphonie du Marais. Dir.: Hugo Reyne. (3m).

AZEVEDO: Trocets de cel.

Alex Klein, oboè. Larry Combs, clarinet. Daniel Barenboim, piano.

Robert Kassinger, contrabaix. Cyro Baptista, percussió. (5m).

RANGSTRÖM, TURE: Tercer moviment de la simfonia n. 2 "El meu país".

Orquestra Simfònica de Norrköping. Dir.: Michail Jurowski. (8m).

HÄNDEL, GEORG FRIEDRICH: Sonata per a oboè i baix continu en Fa M.

Paul Dombrecht, oboè. Wieland Kuijken, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (9m).

AMARGÓS, JOAN ALBERT: Tema de la pel·lícula "La Febre d'Or". (3m).

DAVIS/RAMIREZ/SHERMAN: "Love man".

Ernie Watts, saxo tenor. Reggie Workman, baix. Mark Whitfield, guitarra elèctrica. (8m).

DUKAS, PAUL: L'aprenent de bruixot, scherzo a partir d'una balada de Goethe.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: James Levine. (11m).

REBEL, JEAN FERY: "Le cahos", de la suite per a orquestra Els elements.

Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (6m).

SATIE, ERIK: "Prélude de la Porte Héroïque du Ciel".

Werner Bartschi, piano. (4m).

MELLIN/WOOD: "My one and only love" (John Coltrane i Johnny Hartman).

John Coltrane, saxo tenor. Johnny Hartman, veu. McCoy Tyner, piano.

Jimmy Garrison, contrabaix. Elvin Jones, bateria. (5m).

HAYDN, FRANZ JOSEPH: Trio per a flauta, violí i violoncel n. 3, op. 38.

Barthold Kuijken. Sigiswald Kuijken. Wieland Kuijken. (7m).

WOOD, HAYDN: Allegro risoluto, moviment final del Concert-fantasia.

English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (5m).

22:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.
Obres d'ALFONS X, EL SAVI,
ANONIM DEL SEGLE XIV, CORREA
DE ARRAUXO, TARQUINIO MERULA,
TOBIAS HUME.
Selecció d'obres.

Hesperion XX.
CONCERT enregistrat per Catalunya
Música el dia 18 d'agost de 1995 a
la Basílica de Montserrat. CONCERTS
D'ESTIU A MONTSERRAT. CANTICA
BEATAE VIRGINIS. (105m).

BDK00294

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i
presentació: Alfred Celaya.

0:30 QUI TÉ POR DEL SEGLE XX?

La música dels últims cent anys,
compartida amb un convidat. Un
programa de Carmina Malagarriga.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repeticó dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repeticó del programa emès el
mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repeticó del programa emès el
mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repeticó del programa emès el
mateix dia.

DIJOUS, 29 DE MAIG DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb
Catalunya Informació. Agenda
musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia
presentada per Joan Vives. Recull
d'obres breus. Inclou butlletins
informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb
Catalunya Informació. Agenda
musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa)

9:00 BUTLLETÍ i AGENDA
Butlletí de notícies en connexió amb
Catalunya Informació. Agenda
musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de
compositors de tots els temps.
Selecció i presentació a càrrec
d'Ignasi Piñol.

VIVALDI, ANTONIO: Simfonia en Do
M, RV 709 "La Dorilla".
L'Arte dell'Arco. Dir.: Christopher
Hogwood. (5m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS:
"Missa de la Coronació", KV.317.
Donna Brown, soprano. Claudia
Schubert, contralt. Marcus Ullmann,
tenor. Klaus Häger, baix. Gächinger
Kantorei. Bach-Collegium Stuttgart.
Dir.: Helmuth Rilling. (25m).

SCHUBERT, FRANZ: Fantasia en do
M, D. 934.
Szymon Goldberg, violí. Radu Lupu,
piano. (26m).

FAURÉ, GABRIEL: Pavana, op. 50.
Cor del Festival d'Edimburg.
Orquestra de París. Dir.: Daniel
Barenboim. (6m).

BOCCHERINI, LUIGI: Concert per a

violoncel i orquestra núm. 9.

Wouter Möller. Linde Consort. Dir.:

Hans-Martin Linde. (18m).

WAGNER, RICHARD: Tercera escena
de l'acte tercer de l'òpera "Valquíria".
Birgit Nilsson, soprano. Philharmonia
Orchestra. Dir.: Leopold Ludwig.
(39m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Simfonia
n. 7, op. 92.

Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.:

Nikolaus Harnoncourt. (40m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al mercat,
a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat

musical. Realitzat per Xavier

Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de
la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

LES VEUS DEL SEGLE. L'espai
temàtic de Catalunya Música.

Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

Roberto Alagna

17:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb
Catalunya Informació. Agenda
musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les
peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb
Catalunya Informació. Agenda
musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que
presenta Pilar Subirà.

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: "Vals
caprici" op. 4.

Viktoriya Postnikova, piano. (9m).

GEMINIANI, FRANCESCO: Concert n.
2 en Sol M.

Orquestra Barroca Italiana. Dir.: Ryo
Terakado. (7m).

STRAVINSKI, IGOR: Variacions, a la
memòria d'Aldous Huxley.

London Sinfonietta. Dir.: Oliver

Knussen. (5m).

SIBELIUS, JAN: El cigne de Tuonela,
de la llegenda de Lemminkäinen, op.

22.

Élizavéta Zouïéva, corn anglès.

Orquestra Filharmònica de Moscou.

Dir.: Vassili Sinaïski. (8m).

MOZART, LEOPOLD: Simfonia en Re,
D 26.

Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.:

Bohdan Warchal. (13m).

DVORAK/KREISLER: "Songs my
mother taught me" (Cançons que em

va ensenyar la mare), op. 55, n. 4,
per a violí i piano.

Qian Zhou, violí. Edmund Battersby,
piano. (3m).

DVORAK, ANTONIN: Obertura

Carnaval, op. 92.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de
Baviera. Dir.: Rafael Kubelik. (9m).

ROTA, NINO: La Dolce Vita nella villa
di Fregene, tema extret de la pel·

lícula "La Dolce Vita".

Orquestra dirigida per Carlo Savina.
(6m).

HAYDN, FRANZ JOSEPH: Dues
dances populars.

Walid Akl, piano. (1m).

MONTSALVATGE, XAVIER: Madrigal
sobre "El cant dels ocells".

Victòria dels Àngels, soprano. Lluís
Claret, violoncel. Orquestra Ciutat de

Barcelona. Dir.: García Navarro. (5m).

WAGNER, RICHARD: "Viatge de
Siegfried pel Rhin", de l'òpera "El

capvespre dels Déus".
Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.:

Armin Jordan. (11m).

SORS, FERRAN: Introducció i
variacions sobre un tema de Mozart,
op. 9.

Pepe Romero, guitarra. (8m).

GERSHWIN, GEORGE: "They can't
take that away from me".

Ella Fitzgerald. Tommy Flanagan. Frank
de la Rosa. Ed Thigpen. (4m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Primer
moviment del quartet de corda, op.

135.

Quartet Alban Berg. (6m).

PLA, JOAN BAPTISTA: "Largo",
segon moviment del Concierto

favorito, per a dues flautes i
corda.

Capella de Ministrers. Dir.: Carles
Magraner. (6m).

22:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb
Catalunya Informació. Agenda
musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres d'ENRIC MORERA, JULI
GARRETA, RICARD VILADESAU,

JOAQUIM SERRA, AGUSTÍ
BORGUNYÓ, JOAN LLUÍS

MORALEDA, RAFAEL FERRER FITÓ,
JOSEP MARIA BERNAT I LLUÍS

LLOANSÍ. Selecció d'obres.
Cobla Mediterrània. Cobla Sant Jordi.

Dir.: Joan-Lluís Moraleda.

CONCERT enregistrat per Catalunya
Música el dia 5 d'agost de 1994 al

Castell de Calonge. 27è FESTIVAL DE
MÚSICA. (120m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i
presentació: Alfred Celaya.

0:30 JAZZ AL CAVA

El jazz d'avui a Catalunya Música.
Realitzat per Carles Lobo.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repeticó dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repeticó del programa emès el
mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repeticó del programa emès el
mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repeticó del programa emès el
mateix dia.

DIVENDRES, 30 DE MAIG DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb
Catalunya Informació. Agenda
musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia
presentada per Joan Vives. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins
informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb
Catalunya Informació. Agenda
musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa)

9:00 BUTLLETÍ i AGENDA
Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda
musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de
compositors de tots els temps.

Selecció i presentació a càrrec
d'Ignasi Piñol.

CARULLI, FERDINANDO: Tres valsos
de l'op. 101.

Alfonso Baschiera, guitarra. (5m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Concert
de Brandenburg n. 6, BWV 1051.

Acadèmia de Música Antiga de
Berlín. (16m).

VERDI, GIUSEPPE: Quatre peces
sacres

Arleen Augér, soprano. Cor de la
Ràdio Sueca. Cor de Cambra

d'Estocolm. Orquestra Filharmònica
de Berlín. Dir.: Riccardo Muti (41m).

BRAHMS, JOHANNES: Concert per a
violí i violoncel, op. 102.

Gil Shaham, violí. Jian Wang,
violoncel. Orquestra Filharmònica de

Berlín. Dir.: Claudio Abbado (34m).

CORELLI, ARCANGELO: Sonates en
trio op. 1, n. 11 i 12.

Membres de The English Concert.
(12m).

PROKOFIEV, SERGuEI: Simfonia n. 3,
op. 44.

Orquestra Nacional de França. Dir.:

Mstislav Rostropovitch. (35m).

WALTON, WILLIAM: Improvisacions
sobre un impromptu de Benjamin

Britten.
Orquestra Simfònica de Londres.

Dir.: André Previn. (16m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats
discogràfiques aparegudes al mercat,
a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat
musical. Realitzat per Xavier

Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de
la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

ELS INTÈRPRETS CATALANS. L'espai
temàtic de Catalunya Música.

Selecció i presentació: Eulàlia
Benito.

TOLDRÀ, EDUARD: "Abril" i "Maig".
Núria Rial, soprano. Bernat Vivancos,
piano. (5m).

SCHUBERT, FRANZ: Salve Regina,
D27.

Núria Rial, soprano. Barcelona
Sinfonietta. Dir.: Francesc

Llongueres.
Enregistrament fet per Catalunya

Música a l'Auditori Winterthur (Illa
Diagonal), el 4 de Maig del 2000,
dins el marc del 75è aniversari de

l'ICI. (12m).

CORSELLI, FRANCISCO: "Hasta aquí, Dios amante", cantata.

Núria Rial, soprano. El Concierto Español. Dir.: Emilio Moreno. (8m).

DEBUSSY, CLAUDE: "Dues romances sobre text de Paul Bourget".

Núria Rial, soprano. Bernat Vivancos, piano. (4m).

VÁZQUEZ, JUAN/ FUENLLANA, MIGUEL DE: "Con que la lavaré" i "De los álamos vengo, madre", dues cançons.

Núria Rial, soprano. Ensemble Orphénica Lyra. José Miguel Moreno, vihuela i direcció. (9m).

ELLINGTON, DUKE: "Almighty god".

Núria Rial, soprano. Coral Sant Jordi. Locomotora Negra. (7m).

VIVANCOS, BERNAT: "Tres pregàries per abans d'anar a dormir".

Núria Rial, soprano. Bernat Vivancos, piano. (5m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL TEATRE LA FARÀNDULA DE SABADELL

Temporada dels "Amics de l'òpera de Sabadell".

DONIZETTI, GAETANO: "Lucia di Lammermoor".

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 HIDROGEN

El programa de les noves músiques. Realitzat per Albert Reguant.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DISSABTE, 31 DE MAIG DEL 2003

8:00 MATINAL

Música per començar el dia que selecciona i presenta Montse Aguilera.

10:00 A TOT COR

El programa de música coral realitzat per Marc Canals i Pere Andreu Jarrod.

11:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives.

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

NIELSEN, CARL: Primavera a Funen, op. 42.

Asa Bäverstam. Kjell Magnus Sandve. Per Hoyer. Linnéa Ekdahl. Andrés Thors. Cor de la Ràdio Sueca. Cor de nens d'Estocolm. Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (17m).

STRAUSS, JOSEF: "Música de les esferes", vals, op. 235.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (10m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Sonata per a violí i baix continu en sol M. BWV 1021.

Georg Egger, violí. Ekkehard Weber, viola de gamba. Boris Kleiner, clavecí. (9m).

SIBELIUS, JAN: Romança en Do M per a orquestra de corda, op. 42.

Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (5m).

DVORAK, ANTONIN: "Allegro molto", 4t mov. de la Serenata per a instruments de vent, op. 44.

Solistes de l'Orquestra Filharmònica d'Oslo. (6m).

SAINT-SAËNS, CAMILLE: Pastis de noces, vals-caprici per a piano i orquestra, op. 76.

Stephen Hough, piano. Orquestra Simfònica de la ciutat de Birmingham. Dir.: Sakari Oramo. (6m).

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 RAZZLE DAZZLE

El teatre musical i els musicals de Broadway a Catalunya Música.

Realitzat per Xavier Salvà. Repetició del programa emès dilluns passat.

17:00 GRANS OBRES

Selecció i presentació a càrrec de Raimon Colomer.

DVORAK, ANTONIN: Requiem op. 89 Gabriela Benacková-Cápová. Brigitte Fassbaender. Thomas Moser. Jan-Hendrik Rootering. Cor i Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (100m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: L'art de la fuga, BWV 1080. (Versió per a quartet de corda).

Andrés Keller. János Pilz, violins. Zoltán Gál, viola. Otto Kertész, violoncel. (72m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

21:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 SOLISTES

L'entrevista conduïda per Joan Vives.

23:00 EL CLUB 49

La música vista pels que la pensen; la veu dels compositors catalans. Un programa realitzat per Raimon Colomer.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:00 CANÇONS, DE MATINADA

Les cançons d'avui i de sempre. Realitzat per Albert Mallofré.

Repetició del programa emès dimarts passat.

1:00 QUI TÉ POR DEL SEGLE XX?

La música dels últims cent anys, compartida amb un convidat. Un

programa de Carmina Malagarriga.

Repetició del programa emès dimecres passat.

2:00 A TOT COR

El programa de música coral realitzat per Marc Canals i Pere Andreu Jarrod. Repetició del programa emès el mateix dia.

3:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives. Repetició del programa emès el mateix dia.

4:00 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

DIUMENGE, 1 DE JUNY DEL 2003

6:00 A FONS

EL CICLE DE LIED. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito. Repetició de l'espai emès dimarts

7:00 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el dissabte.

8:00 MATINAL

Música per començar el dia que selecciona i presenta Montse Aguilera.

10:00 MAGNIFICAT

El programa de música religiosa que selecciona i presenta Raimon Colomer.

BACH, JOHANN CHRISTOPH: "Wie bist du denn, O Gott" (Oh Déu, per què t'abraones contra mi?), lamento.

Gérard Lesne, contratenor. II Seminari Musical. (15m).

D'ASTORGA, EMANUELE: "Stabat Mater", per a solistes, cor i orquestra.

Susan Gritton, Sarah Fox, sopranos. Susan Bickley, mezzo. Paul Agnew, tenor. Peter Harvey, baix. The King's Consort. Cor del King's Consort. Dir.: Robert King. (28m).

DURUFLÉ, MAURICE: Quatre motets, op. 10: "Ubi caritas", "Tota pulchra es", "Tu es Petrus" i "Tantum ergo".

Coral CantigaDir.: Josep Prats Enregistrament fet al Palau de la Música catalana, de Barcelona, el 16 de març de 1999. (8m).

11:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives.

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. (Reemissió de programes d'arxiu).

13:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

KREISLER, FRITZ: Petita Marxa Vienesa.

I Saloni. (4m).

SCHUMANN, ROBERT: "Lebhaft" (Vivace), 1r mov. de la Simfonia n. 3 "Renana", op. 97.

Academy of St. Martin in the Fields. Dir.: Neville Marriner. (9m).

HAYDN, FRANZ JOSEPH: Últim moviment del trio amb piano n. 44.

Trio Wanderer. (5m).

STRAUSS, RICHARD: "Im Abendrot", dels Quatre Últims Lieder per a soprano i orquestra.

Deborah Voigt, soprano. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Kurt Masur. (7m).

SOR, FERRAN: Vals de "L'Encouragement", op. 34.

Duo de Guitarras Joan Ràfols-Miquel Rodríguez. (3m).

REVUELTAS, SILVESTRE: "Noche de Jaranas" de "La Noche de los Mayas".

Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Esa-Pekka Salonen. (6m).

MEDELSSOHN, FELIX: Primer moviment del quartet de corda, op. 44 n. 1.

Quartet Talich. (9m).

VIVALDI, ANTONIO: Simfonia, RV 117 (inici de la Serenata "La Senra Festegiant"). (El Sena de festa).

Concerto Italiano. Dir.: Rinaldo Alessandrini. (5m).

ROSSINI, GIOACCHINO: I Gondolieri Cor de Cambra d'Estocolm. Kerstin Hindart, piano. Dir.: Eric Ericson. (4m).

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 HIDROGEN

El programa de les noves músiques. Realitzat per Albert Reguant.

Repetició del programa emès el divendres passat.

17:00 UNA TARDA A L'ÒPERA

Realitzat per Jaume Radigales.

Shakespeare i l'òpera

BERLIOZ, HECTOR: Béatrice et Bénédict.

Janet Baker. Robert Tear. Christiane Eda-Pierre. Helen Watts. Thomas Allen. Cor John Alldis. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (98m).

21:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 ASSAIG GENERAL

El programa documental de Catalunya Música. Una proposta realitzada per Raimon Colomer i Joan Vives.

23:00 D'ARA I DE SEMPRE

Un espai per conèixer els músics nous i retrobar-nos amb els clàssics de sempre. Selecció i presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

0:00 MÚSICA ÍNTIMA

L'espai cambrístic que selecciona i presenta Pilar Subirà.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:00 JAZZ AL CAVA

El jazz d'avui a Catalunya Música. Realitzat per Carles Lobo. Repetició del programa emès dijous passat.

2:00 MAGNIFICAT

El programa de música religiosa que selecciona i presenta Raimon Colomer. Repetició del programa emès el mateix dia.

3:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives. Repetició del programa emès el mateix dia.

4:00 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

6:00 A FONS

EL CICLE DE LIED. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito. Repetició de l'espai emès dimarts

7:00 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el dissabte.

4:00 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré. Repetició del programa emès el mateix dia.

5:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

DILLUNS, 2 DE JUNY DEL 2003

6:00 A FONTS

BLANC I NEGRE: LA MÚSICA PER A PIANO. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito. Repetició del programa emès dimecres passat.

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps. Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

BIZET, GEORGES: Carmen, Suite n. 2. Orquestra Filharmònica de la ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (23m).

BALAKIREV, MILI: Vals n. 1 en Sol Major "Vals de bravura".

Alexander Paley, piano. (8m).

HAYDN, FRANZ JOSEPH: Simfonia n. 102.

Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Claudio Abbado. (29m).

BRUCKNER, ANTON: Salm 150, en do M.

Christiane Oelze, soprano. Cor i Orquestra Simfònica de Bamberg.

Dir.: Karl Anton Rickenbacher. (9m).

DVORAK, ANTONIN: Concert per a violí i orquestra, op. 53.

Itzhak Perlman, violí. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Daniel Barenboim. (32m).

TOLDRA, EDUARD: "Sonatí de la rosada", "Ave Maria", "Les bimbadores", "Oració al maig", quatre sonets per a violí i piano.

Sofia Puche, piano. Josep Mª Alpiste, violí. (19m).

BARTOK, BELA: Concert per a orquestra.

Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: André Previn. (39m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat

musical. Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

ELS CLÀSSICS DEL SEGLE XX. L'espai temàtic de Catalunya Música.

Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

STRAUSS, RICHARD: Així va parlar Zarathustra.

Orquestra Simfònica de Xicagó. Dir.: Pierre Boulez. (33m).

BROUWER, LEO: Tres danses concertants.

Debora Halász, piano. Franz Halász, guitarra. (15m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

MASCITTI: Sonata en re m, op. 2 n. 2.

Fabrizio Cipriani, violí. Antonio Fantinuoli, violoncel. (10m).

SCHUBERT, SCHUBERT: Quatre lieder del Viatge d'hivern, D 911.

José Van Dam, bariton. Dalton Baldwin, piano. (11m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: "La meua aflicció mortal cal mortal cal que sigui tranquil·la", ària de l'Oratori de Pasqua.

Ian Bostridge, tenor. Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (7m).

CARTER, BENNY: "A walking thing".

Benny Carter, saxo. Conjunt instrumental. (6m).

DELIUS, FREDERIK: La Quadroña.

English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (4m).

MASCAGNI, PIETRO: "Cavalleria Rusticana", cor de l'òpera en un acte.

Pauline Tinsley, soprano. Cor i Orquestra de la Royal Opera House.

Covent Garden. Dir.: Lamberto Gardelli. (6m).

MILHAUD, DARIUS: Scaramouche, per a saxo i piano.

Pekka Savijoki. Margit Rahkonen. (9m).

XOSTAKOVITX, DIMITRI: Últim moviment del Concert per a piano, trompeta i corda n. 1, op. 35.

Ronald Brautigam, piano. Peter Masseurs, trompeta. Reial Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (7m).

BRIDGE, FRANK: Dos entreactes.

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: William Boughton. (6m).

SADERRA, JOSEP: Maria de les trenes, sardana.

La Principal de la Bisbal. (3m).

MEDELSSOHN, FELIX: Simfonia per a corda n. 5.

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: William Boughton. (11m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS:

Obertura de l'òpera en tres actes: "Lucio Silla", KV 135.

Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (7m).

FINZI, GERALD: Eclogue.

Martin Jones, piano. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: William Boughton. (10m).

"We love to boogie".

John Coltrane, saxo. The Dizzy Gillespie Sextet. (3m).

22:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

SCHUBERT, FRANZ: "El cant del cigne", D 957.

Olaf Bär, bariton. Wolfram Rieger, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 21 de febrer del 2000 a l'Auditori Winterthur de l'Illa Diagonal.

SCHUBERTIADA 1999/2000. (108m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 RAZZLE DAZZLE

El teatre musical i els musicals de Broadway a Catalunya Música.

Realitzat per Xavier Salvà.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DIMARTS, 3 DE JUNY DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps.

Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

STRAUSS, JOHANN: Obertura d'"El baró gitano".

Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Willi Boskovsky. (8m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Concert per a violí, op. 61.

Itzhak Perlman, violí. Philharmonia Orchestra. Dir.: Carlo Maria Giulini. (44m).

VIVALDI, ANTONIO: Magnificat, RV 610.

Emily Van Evera, Nacy Argenta, sopranos. Maragaret Cable, contralt.

Catherine King, mezzo. Taverner Consort and Players. Dir.: Andrew Parrot. (14m).

RESPIGHI, OTTORINO: Els ocells, suite per a petita orquestra.

Academy of St. Martin-in-the-fields. Dir.: Neville Marriner. (20m).

SCHUMANN, ROBERT: Phantasietücke per a clarinet i piano, op. 73.

Walter Boeykens. Jean Hubeau. (11m).

XOSTAKOVITX, DIMITRI: La cançó dels boscos, op. 81.

Vladimir Ivanovsky, tenor. Ivan Petrov, baix. Cor de Nois i Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Alexander Yurlov. (37m).

SAINT-SAËNS, CAMILLE: Concert per a piano i orquestra n.2, op. 22.

Bella Davidovitch, piano. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Neeme Järvi. (23m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

EL CICLE DE LIED. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

Juliane Banse

SCHUMANN, ROBERT: Amor i vida d'una dona, op. 42 (conté recitat el novè poema).

Juliane Banse, soprano. Graham Johnson, piano. (24m).

DEBUSSY, CLAUDE: "Gree", "Spleen", "Chevaux de bois", tres cançons sobre poemes de Paul Verlaine.

Juliane Banse, soprano. Wolfram Rieger, piano.

Enregistrament fet el dia 11 de setembre de 1995 a l'Església de Sta. Maria de Vilabertran dins del marc de la Schubertiada. (8m).

BRAHMS, JOHANNES: Lieder sobre poemes de Friedrich Daumer, op. 57.

Juliane Banse, soprano. Wolfram Rieger, piano.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 10 de març del 2001 a l'Auditori Winterthur dins del marc de la "Schubertiada a l'Illa Diagonal 2000'01". (17m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

SCRIABIN, ALEXANDER: Fantasia en la m, op. pòst.

Katia i Marielle Labèque, pianos. (7m).

PURCELL, HENRY: Primera escena del tercer acte de l'òpera Dido i Eneàs.

Patrick Power, tenor. Helen Walker, soprano. Patricia Kern i Della Jones, mezzo-sopranos. Cor i Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Raymond Leppard. (6m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP:

"Grave" del Concert per dues flautes, corda i continu.

Marco Brolli i Giovanni Antonini, flautes. Il Giardino Armonico. Dir.: Giovanni Antonini. (4m).

DEBUSSY, CLAUDE: Marxa escocesa, per a piano a quatre mans.

Claude Helffer, Haakon Austbø. (5m).

NORVO/FARLOW: "I bring you finjans for your zart".

Quintet de Ken Peplowski, amb Harry "Sweets" Edison, trompeta.

Enregistrament fet a l'Ambassador Auditorium de Pasadena, el 14 de febrer de 1994. (5m).

CORELLI, ARCANDELO: Sonata per a corda op. 1 n. 3.

Quartet Purcell. (6m).

MENDELSSOHN, FELIX: Rondo brillant per a piano i orquestra, op. 29.

Ronald Brautigam, piano. Nova Sinfonietta d'Amsterdam. Dir.: Lev Markiz. (10m).

CHABRIER, EMMANUEL: Llegenda de Gwendoline: "Ne riez pas", ària de l'acte 1r de l'òpera "Gwendoline".

Barbara Hendricks, soprano.

Orquestra del Capítol de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (6m).

FALLA, MANUEL DE: Dansa n. 1 de "La vida breve" (arranjament de Kreisler).

Ida Haendel, violí. Adela Kotowska, piano. (3m).

JOHNSON, JOHN: "Johnson's ground".

The Newberry Consort. Dir.: Mary Springfels. (2m).

BRITTEN, BENJAMIN: Hymn to St. Peter, op. 56 a.

Andrew Lumsden, orgue. The Finzi Singers. Dir.: Paul Spicer. (6m).

LECCE, FRANCESCO: "Largo", segon moviment del Concert per a mandolina, corda i clavecí en Sol M.

Ugo Orlandi. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (4m).

WEILL, KURT: "Surabaya-Johnny", cançó de Happy End.

Ute Lemper. Jeff Cohen, piano. RIAS Sinfonietta. Dir.: John Maureci. (6m).

STRAUSS, JOHANN: "Veloçment", polca op. 311.

Orquestra Johann Strauss de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (3m).

MENDELSSOHN: "Lieb und Hoffnung" (Amor i esperança), "Jägerlied" (Lied del caçador), "Lob der Trunkenheit" (Elogi a l'embraguesa), tres lieder per a veus d'homes.

Die Singphoniker. (5m).

MANDEL, JOHNNY / WEBSTER,

PAUL FRANCIS: "A time for love".

Kenny Garrett, saxo contralt. Charnett Moffett, contrabaix. Brian Blade, bateria. (7m).

SCHUMANN, ROBERT: Tercer fragment de fantasia, op. 73.

Mischa Maisky, violoncel. Martha Argerich, piano. (4m).

DVORAK, ANTONIN: Andante appassionato, fragment de quartet (quartettsatz).

Quartet de corda de Praga. (6m).

OFFENBACH, JACQUES: "Faut-il y aller ou faut-il pas y aller?", fragment de l'òpera Barbe-bleu.

Jane Rhodes. Orquestra de Bordeaux-Aquitaine. Dir.: Roberto Benzi. (4m).

ALBÉNIZ, ISAAC: "Malagueña", fragment extret de "Espanya", op. 165.

Narciso Yepes, guitarra. (4m).

22:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Preludi n. 1, en Do M- Fuga a 4 veus, del Llibre "El Clave ben Temperat".

Eulàlia Solé, piano.

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 12 d'agost de 1999 a l'església del carme, a Peralada. (108m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 CANÇONS, DE MATINADA

Les cançons d'avui i de sempre. Realitzat per Albert Mallofré.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DIMECRES, 4 DE JUNY DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives.

Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps.

Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

MENDELSSOHN, FELIX: "Les Hèbrides", obertura op. 26.

Orquestra Filharmònica de Viena.

Dir.: Christoph von Dohnányi. (10m).

OFFENBACH, JACQUES: "Gaité Parisienne", ballet.

Orquestra Simfònica de Montréal.

Dir.: Charles Dutoit. (42m).

SCARLATTI, ALESSANDRO: 4 Madrigals.

The Consort of Musicke. Dir.: Anthony Rooley. (13m).

FRANCK, CÉSAR: Variacions simfòniques.

Alicia de Larrocha. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (17m).

HAYDN, MICHAEL: Divertimento per a violí, viola, clarinet, trompa, fagot i contrabaix.

Divertimento Salzburg. (25m).

PROKOFIEV, SERGUEI: Concert per a piano i orquestra n. 3 op. 26.

Yevgeny Kissin, piano. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (27m).

JANACEK, LEOS: Sinfonietta.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (23m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

BLANC I NEGRE: LA MÚSICA PER A PIANO. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

RAVEL, MAURICE: Valsos nobles i sentimentals.

Philippe Entremont, piano. (15m).

BRITTEN, BENJAMIN: Concert per a piano, op. 13.

Annette Servadei, piano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Joseph Giunta. (37m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

VIVALDI, ANTONIO: "Preludio largo", primer moviment de la Sonata per a violoncel op. 14 n. 4, RV 45.

Christopher Coin, violoncel.

Christopher Hogwood, clavicèmbal. (3m).

STRAUSS, JOHANN: "El Danubi blau", op. 314.

Orquestra Johann Strauss de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (10m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: "Non più. Tutto ascolta... Non temer". Ària de l'acte II d'"Idomeneu".

Kiri Te Kanawa, soprano. Orquestra de Cambra de Viena. Dir.: György Fischer. (10m).

RIEDEL, GEORG: "Blues för mörkret och ljuset" (Blues per la foscor i la llum).

Arne Domnérus Septet.

Enregistrament fet a Estrad (Suècia), el dia 31 d'octubre de 1996. (7m).

MEYERBEER, GIACOMO: "Mi batte il cor... O paradiso", ària de l'òpera L'Africana.

Carlo Bergonzi, tenor. Orquestra de l'Acadèmia Santa Cecilia de Roma. Dir.: Gianandrea Gavazzeni. (3m).

STRAUSS, JOHANN (fill): "De caceria", polca ràpida op. 373.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Riccardo Muti. (2m).

BROUWER, LEO: "Habanera triste. Son de la nina bonita", del Triple Concert.

Trio Mompou. Orquestra de Còrdova. Dir.: Leo Brouwer. (7m).

GRAUN, JOHANN GOTTLIEB: Allegro del concert per a viola de gamba en la m.

Conjunt barroc de Limoges. (6m).

HUMPERDINCK, ENGELBERT: "Evening Prayer", de l'òpera "Hansel i Gretel".

Arranjament de Norman Luboff. Enregistrament del 1962.

Cor Norman Luboff. Nova Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Leopold Stokowski. (5m).

RODRIGO, JOAQUIN: Primer moviment de la Fantasia para un gentilhomme.

Narciso Yepes, guitarra. Orquestra Filharmònica d'Espanya. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (5m).

SCHUBERT, FRANZ: "Da quel sembiante appresi" (Apréngue d'aquell semblant), "Mio ben ricordati" (Amor meu, recorda).

Marisa Martins, mezzosoprano. Quartet Pezzé.

Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 1 de setembre del 2000 a l'Església de Santa Maria dins del marc de la vuitena Schubertiada. (4m).

RAVEL, MAURICE: "Preludi a la nit" de la Rapsòdia espanyola.

Orquestra de París. Dir.: Semyon Bychkov. (5m).

GLUCK, CHRISTOPH WILLIBALD: "Misera, dove son!... Ah! non son io che parlo" (Pobra de mi, on sóc!... Ah! no sóc jo qui parlo) ària de l'òpera "Ezio".

Cecília Bartoli, mezzosoprano.

Acadèmia de Música Antiga de Berlín. Dir.: Bernhard Forck. (8m).

TERRY: One foot in the gutter.

Clark Terry, trompeta. Jimmy Heath, saxo tenor. Don Friedman, piano.

Marcus McLauren, baix. Kenny Washington, bateria. (12m).

KORNGOLD, ERIC WOLFGANG: "Finale Allegretto amabile e comoda", quart moviment del Quartet de corda n. 1, op. 16.

Quartet Franz Schubert. (11m).

ROSE/HARBURG/ARLEN: "It's only a paper moon" (Només és una lluna de paper).

Count Basie, piano. Zoot Sims, saxo tenor. John Heard, baix. Louis Bellson, bateria. (6m).

22:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya. Obres de JACQUES HOTTETERRE, JOAN I JOSEP PLA, MARIN MARAIS, GEORG FRIEDRICH HANDEL, AUGUST KÜHNEL i GEORG PHILIPP TELEMANN. Selecció d'obres. Barcelona Consort.

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 15 de maig del 2002 al Palau Robert de Barcelona. MÚSICA A LA CORT DE LA PRIMERA MEITAT DEL SEGLE XVII. (109m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 QUI TÉ POR DEL SEGLE XX?

La música dels últims cent anys, compartida amb un convidat. Un programa de Carmina Malagarriga.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DIJOUS, 5 DE JUNY DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps. Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

BERNSTEIN, LEONARD: Obertura de Candide

Orquestra Simfònica de Milwaukee. Dir.: Lukas Foss. (4m).

SCHUBERT, FRANZ: Quartet de corda n.14 "La mort i la donzella", D.810. Quartet Alban Berg (35m).

GRIEG, EDUARD: Danses simfòniques, op. 64. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (31m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: "Herz und Mund und Tat und Leben" (El cor, la boca, l'acció i la vida), cantata BWV 147.

Allan Bergius. Stefan Rampf. Solista del cor de nens de Tölz. Kurt Equiluz. Thomas Hampson. Cor de nens de Bad Tölz. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (31m).

ENESCO, GEORGE: Simfonia de cambra, op. 33.

Orquestra de Cambra de Lausanne. Dir.: Lawrence Foster. (17m).

BARTOK, BÉLA: Danses populars romaneses, Sz 56.

Midori, violí. Robert McDonald, piano. (6m).

CHOPIN, FREDERIC: Les Sifídes, suite de ballet (orquestració de Roy Douglas).

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Heinz Fricke. (29m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

L'ESPAI TEMÀTIC DE CATALUNYA MÚSICA. Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

Mariana Lipovsek

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 2002-2003

ENESCO, GEORGE: "Edip", tragèdia lírica en quatre actes.

Esa Ruuttunen. Mariana Lipovsek. Andion Fernández. Anka Violetta Paraschiv. Gleb Nikolsky, Arutjun Kotchinian. Robert Bork. Donald Litaker. Stefano Palatchi. Philippe Fourcade i Francisco Vas, entre d'altres. Cor del Gran Teatre del Liceu. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 JAZZ AL CAVA

El jazz d'avui a Catalunya Música. Realitzat per Carles Lobo.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DIVENDRES, 6 DE JUNY DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps. Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

KHATXATURIAN, ARAM: "Spartacus", ballet.

Orquestra Simfònica de l'Estat de Sant Petersburg. Dir.: André Anichanov. (36m).

CORELLI, ARCANGELO: Concerto grosso en Fa m, op. 6 n. 2.

L'Europa Galante. Dir.: Fabio Biondi. (8m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: Simfonia n. 6 "Patètica", op. 74.

Orquestra Kirov. Dir.: Valery Gergiev. (48m).

POULENC, FRANCIS: Concert per a orgue, corda i timbales.

Peter Hurford, orgue. Philharmonia Orchestra. Dir.: Charles Dutoit. (22m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Quartet de corda, op. 130.

Quartetto Italiano. (43m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

ELS INTERPRETS CATALANS. L'espai temàtic de Catalunya Música.

Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

Musica Ficta

GUERRERO, FRANCISCO: "Tota pulchra es Maria", motet.

Musica Ficta. Dir.: Raúl Mallavibarrena. (6m).

GUERRERO, FRANCISCO: "Vexilla regis", motet.

Musica Ficta. (9m).

MORALES, CRISTÓBAL DE: Rèquiem a 5 ("Missa Pro Defunctis"). Musica Ficta. (35m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

PONCHIELLI, AMILCARE: Gavotte

Poudrée.

Orquestra Filharmònica de Minsk.

Dir.: Silvano Frontalini. (4m).

ESCOUDÉ, CHRISTIAN: "Le pont des rêves".

Tom Harrell, trompeta. Rodney

Kendrick, piano. Christian Escoudé,

guitarra. Michael Bowie, baix.

Alvester Garnett, bateria. (7m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: Adagio cantabile e con mot, segon moviment del Sextet "Record de Florència", op.

70 (versió per a orquestra de corda). Academy of St. Martin in the Fields.

Dir.: Neville Marriner. (8m).

ELGAR, EDWARD: "La capricieuse", op. 17.

Kyung Wha Chung, violí. Phillip Moll, piano. (4m).

SIBELIUS, JAN: "La mort de Melisande", de la Suite Pelléas i Melisande, op. 46.

Orquestra de Cambra Ciutat d'Espoo. Dir.: Juhani Lammimäki. (6m).

VERDI, GIUSEPPE: "Talor vedeste in mano", duet de l'òpera "Otello".

Carlo Bergonzi, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera.

Dir.: Jesús López Cobos. (4m).

MORAES, VINICIUS DE: A Felicidade. Vinicius de Moraes. Maria Creuza.

Toquinho. (3m).

JANACEK, LEOS: "Un record" i "In memoriam", dues peces per a piano.

Thomas Adès, piano. (3m).

ARNOLD, MALCOLM: Serenata per a guitarra i corda, op. 50.

Craig Ogden, guitarra. Northern Sinfonia. Dir.: Richard Hickox. (4m).

XOSTAKOVITX, DMITRI: Dos valsos per a flauta, clarinet i piano.

Irena Grafenauer. Eduard Brunner. Oleg Maisenberg. (6m).

GLUCK, CHRISTOPH WILLIBALD: Marxa i minuet de ballet

"Alessandro".

Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (5m).

GERSHWIN, GEORGE: "Embraceable you".

The Dixieland All Stars (4m).

REBEL, JEAN FERY: Tercer i quart moviment de la Sonata sisena en si m.

Andrew Manze, violí. Richard Egarr, clavecí. Jaap ter Linden, viola de gamba. (4m).

SEVERAC, DEODAT: "Chanson pour le petit cheval" i "Ma poupée chérie", cançons.

Gabriel Bacquière. Jacques Bernier. (9m).

PAGANINI, NICOLO: "Adagio. Cantabile Spianato", segon moviment del Concert per a violí n. 3. Salvatore Accardo. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Charles Dutoit. (7m).
SAINT-SAËNS, CAMILLE: "Faetont", poema simfònic op. 39. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Yondani Butt. (9m).
O'FARRIL, CHICO: "El loco blues". Orquestra de Jazz Afroclubana de Chico O'Farril. (5m).
VIVALDI, ANTONIO: Concert per a fagot i orquestra n. 1, RV 501 "La Notte".

Daniel Smith. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Philip Ledger. (8m).

22:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

OBRES de PIOTR ILITX

TXAIKOVSKI.: Marxa eslava, op. 31. Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 23. Acte 2n del ballet "Trancanus" op. 71a.

Elena Baksht, piano. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 de desembre del 2002 a l'Auditori de Barcelona. Temporada OBC 2002/3. (86m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 HIDROGEN

El programa de les noves músiques. Realitzat per Albert Reguant.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DISSABTE, 7 DE JUNY DEL 2003

8:00 MATINAL

Música per començar el dia que selecciona i presenta Montse Aguilera.

10:00 A TOT COR

El programa de música coral realitzat per Marc Canals i Pere Andreu Jarod.

11:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives.

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

BRIDGE, FRANCK: An Irish Melody (Una melodia irlandesa).

Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: William Boughton. (8m).

OLIVEIRA/ABREU: Tico tico no fubá. Daniel Barenboim, piano. Robert

Kassinger, baix. Cyro Baptista, percussió. (3m).

BRUCH, MAX: "Allegro moderato", segon moviment del Concert per a clarinet, viola i orquestra, op. 88.

Ludmila Peterkova, clarinet.

Alexander Besa, viola. Philharmonia de Praga. Dir.: Jiri Belohlavek. (6m).

FAURÉ, GABRIEL: Mandoline, op. 58, n. 1.

Elly Ameling, soprano. Rudolf Jansen, piano. (2m).

BOCCHERINI, LUIGI: "Minuet", del Quintet de corda, op. 13 n. 5 (transcripció per a orquestra de Leopold Stokowski).

Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (3m).

ALBINONI, TOMASSO: "Parti, mi lasci" (Te'n vas, m'abandones), cantata n. 9.

Barbara Schlick, soprano. Roderick Shaw, clavicèmbal. Nicolas Selo, violoncel. (10m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Vuit variacions sobre el trio "Tändeln und scherzen" de l'òpera "Soliman II" de Süssmayer, WoO 76.

Rudolf Buchbinder, piano. (8m).

HUMMEL, JOAHNN NEPOMUK: "Finale: vivace", 4t mov. del Quartet de corda, op. 30 n. 2.

Quartet de corda Delmé. (5m).

GLAZUNOV, ALEXANDER: Segon moviment de la simfonia n. 3, op. 33.

Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (8m).

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 RAZZLE DAZZLE

El teatre musical i els musicals de Broadway a Catalunya Música.

Realitzat per Xavier Salvà. Repetició del programa emès dilluns passat.

17:00 GRANS OBRES

Selecció i presentació a càrrec de Raimon Colomer.

ELGAR, EDWARD: The Kingdom, oratori op. 51.

Margaret Price, Yvonne Minto. Alexander Young. John Shirley-Quirk. Cor i Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Adrian Boult. (96m).

LISZT, FRANZ: Simfonia Faust.

Hans Peter Blochwitz, tenor. Cor de la Ràdio Hongaresa. Orquestra del Festival de Budapest. Dir.: Iván Fischer. (73m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

21:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 SOLISTES

L'entrevista conduïda per Joan Vives.

23:00 EL CLUB 49

La música vista pels que la pensen; la veu dels compositors catalans. Un programa realitzat per Raimon Colomer.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:00 CANÇONS, DE MATINADA

Les cançons d'avui i de sempre. Realitzat per Albert Mallofré.

Repetició del programa emès dimarts passat.

1:00 QUI TÉ POR DEL SEGLE XX?

La música dels últims cent anys, compartida amb un convidat. Un programa de Carmina Malagarriga.

Repetició del programa emès dimecres passat.

2:00 A TOT COR

El programa de música coral realitzat per Marc Canals i Pere Andreu Jarod.

Repetició del programa emès el mateix dia.

3:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives. Repetició del programa emès el mateix dia.

4:00 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

DIUMENGE, 8 DE JUNY DEL 2003

6:00 A FONS

EL CICLE DE LIED. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito. Repetició de l'espai emès dimarts

7:00 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el dissabte.

8:00 MATINAL

Música per començar el dia que selecciona i presenta Montse Aguilera.

10:00 MAGNIFICAT

El programa de música religiosa que selecciona i presenta Raimon Colomer.

BENCINI: "Assumpta es Maria". A sei voci. (3m).

PERGOLES, GIOVANNI BATTISTA: "Missa Romana".

Dorothea Röschmann, Sibylla Rubens i Ulla Seeber, sopranos.

Claudia Schubert, contralt. Alexander Judenkov, tenor. Rudolf Rosen i Andreas Fischer, baixos. Cor de Cambra de Praga. Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Martin Sieghart. (31m).

HÄNDEL, GEORG FRIEDRICH: Laudate pueri Dominum, HWV 237.

Magdalena Kozena, mezzo. Cor de Les Musiciens du Louvre. Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (17m).

11:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives.

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. (Reemissió de programes d'arxiu).

13:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Obertura Leonora n. 3, op. 72 a.

Philharmonia Orchestra. Dir.: Otto Klemperer. (15m).

BARRIOS: Una limosna por el amor de Dios.

John Williams, guitarra. (3m).

COPLAND, AARON: Música de circ, final feliç, dos fragments de la suite "The red Pony".

Orquestra Simfònica de Saint Louis. Dir.: Leonard Slatkin. (5m).

RAKHMANINOV, SERGEI: "Velichit dusha moyu", de "Les Vespres", op. 37.

Corydon Singers. Dir.: Matthew Best. (10m).

SIBELIUS, JAN: Dues humoresques per a violí i orquestra, op. 87.

Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (6m).

VIVALDI, ANTONIO: Trio Sonata per a flauta de bec, fagot i b.c., RV 86.

The Chandos Baroque Players. (10m).

STRAUSS, JOHANN: Polka pizzicato.

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Herbert von Karajan. (3m).

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 HIDROGEN

El programa de les noves músiques. Realitzat per Albert Reguant.

Repetició del programa emès el divendres passat.

17:00 UNA TARDA A L'ÒPERA

Realitzat per Jaume Radigales.

Shakespeare i l'òpera

ROSSINI, GIOACCHINO: "Otello", òpera en tres actes.

Bruce Ford. Elisabeth Futral. Ildebrando d'Arcangelo. Orquestra Filharmònica. Cor Geoffrey Mitchell. Dir.: David Parry. (227m).

21:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 ASSAIG GENERAL

El programa documental de Catalunya Música. Una proposta realitzada per Raimon Colomer i Joan Vives.

23:00 D'ARA I DE SEMPRE

Un espai per conèixer els músics nous i retrobar-nos amb els clàssics de sempre. Selecció i presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

0:00 MÚSICA ÍNTIMA

L'espai cambrístic que selecciona i presenta Pilar Subirà.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:00 JAZZ AL CAVA

El jazz d'avui a Catalunya Música. Realitzat per Carles Lobo. Repetició del programa emès dijous passat.

2:00 MAGNIFICAT

El programa de música religiosa que selecciona i presenta Raimon Colomer. Repetició del programa emès el mateix dia.

3:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives. Repetició del programa emès el mateix dia.

4:00 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré. Repetició del programa emès el mateix dia.

5:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

**DILLUNS, 9 DE JUNY
DEL 2003**

6:00 A FONS

BLANC I NEGRE: LA MÚSICA PER A PIANO. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito. Repetició del programa emès dimecres passat.

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:05 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps. Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

BERLIOZ, HECTOR: Obertura "El carnaval romà", op. 9.

Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Alexander Gibson. (10m).

BRAHMS, JOHANNES: Simfonia n. 1, op. 68.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de la NDR d'Hamburg. Dir.: Günter Wand. (44m).

DE VISEE, ROBERT: Suite per a tiorba, en do m.

Hopkinson Smith. (14m).

STENHAMMAR, WILHELM: Concert per a piano i orquestra n. 1 (Versió original).

Mats Widlund. Orquestra Filharmònica Reial d'Estocolm. Dir.: Gennady Rozhdestvenski. (47m).

STRAUSS, JOHANN: Dues àries de Die Fledermaus.

Jennifer Larmore. Orquestra Nacional Gal·lesa. Dir.: Carlo Rizzi. (7m).

DVORAK, ANTONIN: Trio amb piano n. 4, "Dumky", op. 90.

Trio Borodin. (36m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

ELS CLÀSSICS DEL SEGLE XX.

L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

BRITTEN, BENJAMIN: Cinc cançons de flors, op. 47.

Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner. (11m).

POULENC, FRANCIS: "Concert campestre", FP49

Pascal Rogé, clavecí. Orquestra Nacional de França. Dir.: Charles Dutoit. (25m).

BOULEZ, PIERRE: Esclat, per a 15 instruments. (1965).

Ensemble InterContemporain. Dir.: Pierre Boulez. (10m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

ANDERSSON, KRISTER: "Magpie's nest".

Krister Andersson, saxo tenor.

Esbjörn Svensson Trio. (7m).

HAYDN, MICHAEL: Quartet de corda, P 122.

Quartet Sonare de Frankfurt. (9m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Fuga en Do M, BWV 952.

Glenn Gould, piano. (1m).

LISZT, FRANZ: Mort d'Isolda, S 447.

Leslie Howard, piano. (7m).

HANDEL, GEORG FRIEDRICH: Sonata per a flauta de bec en si bemoll M., HY 418.

Márien Verbruggen, flauta. Ton Koopman, clavecí. Jaap Ter Linden, violoncel. (6m).

HOTTETERRE, JACQUES: "Roques, sou sordes", en sol menor, per a flauta travessera i baix continu.

Le Trio Roayl. (9m).

GARRETT, KEITH: "Wooden steps" Kenny Garret, saxo contralt. Kenny Kirkland, piano. Nat Reeves, baix.

Jeff "Tain" Watts, bateria. (6m).

TARREGA, FRANCESC: Sonmi. David Rusell, guitarra. (6m).

HAYDN, FRANZ JOSEPH: "Finale Spirituoso", 4t mov. de la Simfonia n. 97.

Orquestra del Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (5m).

RUBINSTEIN, ANTON: "Melodia", en FaM.

Balázs Szokolay, piano. (4m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP: "Grave", 3r mov. del Concert per a dues trompes en Mi bemoll major, del recull "Música de taula".

Capella Istropolitana. Dir.: Richard Edlinger. (3m).

NORTH, ALEX: "Qui té por de Virginia Woolf?", tema principal de la pel·lícula.

National Philharmonic Orchestra. Dir.: Jerry Goldsmith. (3m).

PARRY, HUBERT: "Sarabanda", de la "Suite anglesa".

Capella Istropolitana. Dir.: Adrian Leaper. (3m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: "Adagio", 2n mov. del Quartet amb flauta, KV 285.

Ensemble Villa Musica. (3m).

PUCCHINI, GIACOMO: "Menta l'avviso", "Storiella d'amore", "Sole e amore" i "Avanti, Urania!".

Plácido Domingo, tenor; Julius Rudel, piano. (13m).

MENDELSSOHN, FELIX: Primer moviment de la simfonia n. 5, op. 107 "Reforma".

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (11m).

HENSEN/SILVERS: "Nancy with the laughing face" (Nancy amb la cara riallera).

Tete Montoliu, piano. (5m).

STRAUSS, RICHARD: "Nit", fragment d'Una simfonia alpina, op. 64.

Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (3m).

22:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Obres d'HEITOR BERLIOZ i RICHARD STRAUSS: BERLIOZ, HEITOR: Harold a Itàlia, op. 16.

STRAUSS, RICHARD: Don Quixot, op. 35.

Lluís Claret, violoncel. Ashan Pillai, viola. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Lawrence Foster.

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 2 de desembre del 2000 a l'Auditori de Barcelona.

Temporada OBC 2000/2001.

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 RAZZLE DAZZLE

El teatre musical i els musicals de Broadway a Catalunya Música. Realitzat per Xavier Salvà.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DIMARTS, 10 DE JUNY DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps. Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

RAMEAU, JEAN PHILIPPE: Nais, suite orquestral.

Orquestra Barroca Philharmonia. Dir.: Nicholas McGegan. (37m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Concert per a piano i orquestra n. 19, KV 459.

Rudolf Serkin. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (28m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: Introducció, melodrama i dansa de "La donzella de neu", op. 12.

Orquestra Simfònica de l'Acadèmia de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (13m).

ROSSINI, GIOACHINO: "La morte di Didone" (Cantata).

Mariella Devia. Coro Filarmonico Della Scala. Orquestra Filarmonica Della Scala. Dir.: Riccardo Chailly. (22m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Preludi i fuga en FaM, Hess 30.

Mendelssohn-Quartet. (7m).

SCRIABIN, ALEXANDER: Simfonia n. 3, op. 43 "El poema diví".

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Frankfurt. Dir.: Eliahu Inbal. (46m).

LULLY, JEAN BAPTISTE: Xacona en Sol M.

Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (5m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

EL CICLE DE LIED. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

SCHOECK, OTTHMAR: "Retrospectiva", del cicle de lieder "Das Holde Bescheiden" (La mesura justa), op. 62.

Dietrich Fischer-Dieskau, baríton.

Mitsuko Shirai, mezzosoprano.

Hartmut Höll, piano. (16m).

BRITTEN, BENJAMIN: Serenata per a tenor, trompa i corda, op. 31.

Christoph Prégardien, tenor. Ib Lanzky-Otto, trompa. Tapiola Sinfonietta. Dir.: Osmo Vänskä. (25m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: Tres duets op. 46.

Elisabeth Söderström, soprano.

Kerstin Meyer, mezzosoprano. Jan Eyron, piano. (9m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

MEYERBEER: Fantasia per a clarinet i quartet de corda.

Dieter Klöcker. Consortium

Classicum. (9m).

THALBERG, SIGISMONDO: "Adagio",

segon moviment del Concert per a

piano en fa m, op. 5.

Francesco Nicolosi, piano. (5m).

PUJOL, FRANCESCO: Cants de

Mallorca, sardana.

Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona.

Dir.: Jordi León.

Institut francès de Barcelona.

19/11/1999. (5m).

MUSSORGSKI, MODEST: Obertura de

l'òpera "Khovantxina".

Orquestra Nacional Russa. Dir.:

Mikhail Pletnev. (5m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS:

Rondó per a piano, KV 511.

Mitsuko Uchida. (11m).

BRAHMS, JOHANNES: "Andante, ma

moderato", 2n mov. del Sextet per a

corda n.1, op.18.

Membres de l'Amadeus Ensemble i

del Quartet Alban Berg.

Enregistrament fet a la Sala Favart de

París, el 23 d'octubre de 1987. (10m).

LIVINGSTONE/SYMES/NEIBERG: "It's

the talk of the town" de "The talk of

the town"

Bennie Wallace, saxo tenor; Jerry

Hahn, guitarra; Bill Huntington, baix;

Alvin Queen, bateria. (6m).

PROKOFIEV, SERGUEI: Sonata per a

piano n. 3.

Elena Varvarova. (8m).

XOSTAKOVITX, DMITRI: "Attack", de

suíte de la pel·lícula "La caiguda de

Berlín", op. 82a.

Orquestra Simfònica de la Ràdio

Belga. Dir.: José Serebrier. (1m).

HÄNDEL, GEORG FRIEDRICH: "Stille

amare", ària de Tolomeo.

Gloria Bantitelli, contralt. L'Europa

Galante. Dir.: Fabio Biondi. (4m).

SMETANA, BEDRICH: Pels prats i els

boscos de la Bohèmia, poema

simfònic del cicle "La meua pàtria".

Orquestra Filharmònica de Viena.

Dir.: James Levine. (13m).

SCHÖNBERG, ARNOLD: "Grave", de

La nit transfigurada, op. 4.

Orquestra Filharmònica de Berlín.

Dir.: Herbert von Karajan. (7m).

WALDTEUFEL, EMILE: Pluja de

diamants, vals op. 160.

Orquestra Filharmònica Eslovaca de

Kosice. Dir.: Alfred Walter. (10m).

SISA: "Qualsevol nit pot sortir el

sol".

Sisa, veu, acompanyat al piano.

(6m).

22:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda

musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de FELIX MENDELSSOHN,

DUKE ELLINGTON, PEDRO

ITURRALDE, JAVIER FEIERSTEIN,

DIZZY GILLESPIE, MIKE MOWER i

JORDI CERVELLÓ. Selecció d'obres.

Octet "Barcelona Collage".

Enregistrament fet per Catalunya

Música el 18 de setembre de 1999 a

l'Auditori del Sucre de Vic dins el

marc del Mercat de Música Viva.

(121m).

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i

presentació: Alfred Celaya.

0:30 CANÇONS, DE MATINADA

Les cançons d'avui i de sempre.

Realitzat per Albert Mallofré.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el

mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el

mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el

mateix dia.

DIMECRES, 11 DE JUNY DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda

musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia

presentada per Joan Vives. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins

informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda

musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa)

Música per començar el dia

presentada per Joan Vives. Recull

d'obres breus. Inclou butlletins

informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda

musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de

compositors de tots els temps.

Selecció i presentació a càrrec

d'Ignasi Piñol.

VIVALDI, ANTONIO: Concert de

cambra RV 105.

Marion Verbruggen, flauta de bec.

Paul Goodwin, oboè. John Holloway,

violí. Dennis Godburn, fagot. John

Toll, clavicèmbal. Sebastian

Comberti, violoncel. (9m).

STRAUSS, RICHARD: Quatre últims

lieder.

Karita Mattila, soprano. Orquestra

Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio

Abbado. (19m).

LE ROUX, GASPARD: Suite per a dos

clavecins n. 2.

William Christie. Arthur Haas. (8m).

FRANCK, CÉSAR: Simfonia en re m.

Orchestra de Filadèlfia. Dir.: Riccardo

Muti. (41m).

BRAHMS, JOHANNES: Marienlieder,

op. 22.

Cor de la Ràdio de Baviera. Dir.: Colin

Davis. (15m).

HONEGGER, ARTUR: Rugby,

moviment simfònic n. 2.

Tonhalle-Orchester Zürich. Dir.: David

Zinman. (8m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP:

Obertura per a dos oboès, dues

trompes i corda en Re M.

Academy of St. Martin-in-the-Fields.

Dir.: Neville Marriner. (16m).

RUERA, JOSEP MARIA: "Empúries"

quatre poemes simfònics per a

orquestra i cobla.

Orquestra Ciutat de Barcelona. Cobla

Ciutat de Barcelona. Dir.: Antoni Ros

Marbà. (41m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats

discogràfiques aparegudes al mercat,

a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLASSICS

El dia a dia de l'actualitat

musical. Realitzat per Xavier Chavarría.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de

la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONS

BLANC I NEGRE: LA MÚSICA PER A

PIANO. L'espai temàtic de Catalunya

Música. Selecció i presentació: Eulàlia

Benito.

SATIE, ERIK: "Carnet d'esquisses et

de croquis" (Bloc d'esboços i de

croquis).

Pascal Rogé, piano. (7m).

TXAIKOVSKI, PIOTR ILITX: "Sis

fragments sobre un sol tema", op.21.

Viktoria Postnikova, piano. (27m).

BLANCAFORT, MANUEL: Camins.

Antoni Besses, piano. (15m).

17:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda

musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les

peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ I AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb

Catalunya Informació. Agenda

musical de Catalunya Música.

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que

presenta Pilar Subirà.

VILLA-LOBOS, HEITOR: Bachianes

brasileres n. 5.

Barbara Hendricks, soprano. Eldon

Fox, violoncel. Royal Philharmonic

Orchestra. Dir.: Enrique Batiz. (10m).

VERDI, GIUSEPPE: "Il corsaro",

obertura.

Orquestra Filharmònica della Scala.

Dir.: Riccardo Muti. (3m).

KHATXATURIAN, ARAM: Adagio del

ball de Spartacus.

Orquestra Filharmònica de Viena.

Dir.: A. Khatxatúrian. (9m).

SOLER, TOTI: "Poema de tot l'any",

poema de Miquel Martí Pol.

Cinta Massip, veu. Toti Soler, veu i

guitarra. (2m).

GRIEG, EDVARD: Badnlat, op. 68.2.

Orquestra de Cambra Noruega. Dir.:

Terje Tonnesen. (4m).

ROSSINI, GIOACCHINO: Obertura de

l'òpera "Il turco in Italia".

Orquestra Simfònica de Londres.

Dir.: Claudio Abbado. (8m).

RODGERS/HART: "He was too good

to me".

Shirley Horn, veu i piano.

Enregistrament fet al Teatre del

Chatelet, de París, el 7 de març de

1992. (5m).

PURCELL, HENRI: Turn thou us, O

good Lord, Z 62.

Solistes vocals. Cor del King's

Consort. The King's Consort. Dir.:

Robert King. (7m).

TÀRREGA, FRANCESC: Gran vals.

Fernando Espí, guitarra. (3m).

MÜTHEL, JOHANN GOTTFRIED:

"Adagio", segon moviment del

concert per a dos fagots, corda i baix

continu, en Mi b M.

Musica Alta Ripa. (10m).

SCHUBERT, FRANZ: "Morgengruss"

(Petó al matí), lied del cicle "La Bella

Molinera".

Andreas Schmidt, bariton. Rudolf

Jansen, piano. (4m).

DVORAK, ANTONIN: Dansa eslava

op. 72 n. 2 (Transcripció d'Oscar

Morawetz).

Yo Yo Ma, violoncel. Itzhak Perlman,

violí. Orquestra Simfònica de Boston.

Dir.: Seiji Ozawa. (5m).

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps.

Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

VERDI, GIUSEPPE: "Il finto Stanislao", obertura.

Orquestra Filharmònica della Scala. Dir.: Riccardo Muti. (5m).

BRUCKNER, ANTON: Simfonia n. 9. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Claudio Abbado. (60m).

WEBER, CARL MARIA VON: Trio per a piano, flauta i violoncel, op. 63.

Aurèle Nicolet. Bruno Canino. Rocco Filippini. (21m).

DURUFLE, MAURICE: Rèquiem, op. 9. Cecilia Bartoli, mezzo. Bryn Terfel, baix baríton. Cor i orquestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia. Dir.: Myung-Whun Chung. (38m).

GRANADOS, ENRIC: El amor y la muerte (Goyescas).

Adolf Pla, piano. (13m).

HINDEMITH, PAUL: Kammermusik n. 5, op. 36 n. 4 (Concert per a viola i gran orquestra de cambra).

Paul Cortese, Philharmonia Orchestra. Dir.: Martyn Brabbins. (21m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

LES VEUS DEL SEGLE. L'espai temàtic de Catalunya Música.

Selecció i presentació: Eulàlia Benito. Karita Mattila

17:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 2002-2003

WAGNER, RICHARD: "Das Rheingold" (L'or del Rin).

Falk Struckmann, Roland Wagenführer, Elisabete Matos, Lioba Braun, Günter von Kannen, Francisco Vas, Andrea Böning, Kwanchoul Youn, Wolfgang Rauch, Jeffrey Dowd, Cristina Obregón, Francisca Beaumont, entre d'altres. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Bertrand de Billy.

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 JAZZ AL CAVA

El jazz d'avui a Catalunya Música. Realitzat per Carles Lobo.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repetició del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repetició del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repetició del programa emès el mateix dia.

DIVENDRES, 13 DE JUNY DEL 2003

7:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

7:05 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

8:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

8:06 MATINAL (Segona hora del programa).

9:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

9:07 CAPSA DE MÚSICA

Músiques d'estils contrastats i de compositors de tots els temps.

Selecció i presentació a càrrec d'Ignasi Piñol.

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Obertura de "Mitridate, Re di Ponto", òpera en tres actes, KV 87/74a.

Les Talens Lyriques. Dir.: Christophe Rousset. (6m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: "Martern aller Arten" (Tortures de tota mena), ària de l'acte segon del singspiel "El rapte del serrall", KV384.

Natalie Dessay, soprano. Orquestra The Age of Enlightenment. Dir.: Louis Langrée. (9m).

RAKHMANINOV, SERGUEI: Vocalise, op. 34, n. 14 (Transcripció feta pel mateix autor per a veu i orquestra).

Natalie Dessay, soprano. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Michael Schonwandt. (5m).

CHAVEZ, CARLOS: Simfonia n. 2 "Simfonia Índia".

Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (12m).

DVORAK, ANTONIN: Concert per a violoncel op. 104.

Yo Yo Ma, violoncel. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Kurt Masur. (40m).

HÄNDEL, GEORG FRIEDRICH:

Anthems de la Coronació. Cor del King's College de Cambridge.

Orquestra de Cambra anglesa. Dir.: David Willcocks. (40m).

SCRIABIN, ALEXANDER: 24 preludis op. 11.

Evelyne Dubourg, piano. (33m).

MONTSALVATGE, XAVIER:

"Desintegració morfològica de la Xaona de Bach".

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Edmon Colomer. (13m).

12:00 GRANS INTEGRALS

Realitzat per Raimon Colomer.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

14:04 ENTRE CLÀSSICS

El dia a dia de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:00 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

15:30 SO DE COBLA

La música i les activitats del món de la cobla. Realitzat per Ignasi Piñol.

16:05 A FONTS

ELS INTERPRETS CATALANS. L'espai temàtic de Catalunya Música.

Selecció i presentació: Eulàlia Benito. Edmon Colomer

PLADEVALL, JOSEP MARIA: Cadència.

London Sinfonietta. Dir.: Edmon Colomer. (9m).

BROTTONS, SALVADOR: "Stabat Mater", op. 73.

Joana Llabrés, soprano. Josep Pieres, baríton. Coral Càrmina. Cor Lieder Càmera. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Edmon Colomer. (37m).

17:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

17:05 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients.

Presentació a càrrec d'Olga Cardús.

20:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

20:15 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Victòria Palma que presenta Pilar Subirà.

ANÒNIM: "La complanta de l'alba", "Els ulls que estimo", tradicional de Grècia.

Angéla. (7m).

VALCÁRCEL, THEODORO: Dansa del combat.

Alberto Ureta, piano. (4m).

TOSTI, PAOLO: "Vorrei morire!!" (Voldria morir), "Tristezza" (Tristesia), dues cançons.

Joan Pons, baríton. Kamal Khan, piano. (8m).

MILHAUD, DARIUS: "Vif el cinglant", primer moviment de la Simfonia n. 5, op. 322.

Orquestra Simfònica de la Ràdio de Basilea. Dir.: Alun Francis. (9m).

CHARPENTIER, MARC ANTOINE:

Les quatre estacions (tardor).

Françoise Semellaz i Noëmi Rime, sopranos. Le Parlement de Musique. Dir.: Martin Gester. (6m).

SCHUBERT, FRANZ: "Tema i variacions" (4t mov.) del Quintet "La truita", D.667.

Components del Quartet Takács. Andreas Haefliger, piano. Joseph Caver, contrabaix. (8m).

GLAZUNOV, ALEXANDER: Vals de concert n. 2, op. 51.

Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Neeme Järvi. (10m).

MORGAN, THOMAS: Mr Henry Purcell's Farewell Tune, oda per la mort de Henry Purcell.

Ruth Holton, Rogers Covey-Crump, Charles Daniels, Simon Birchall. The Parley of Instruments Baroque Orchestra and Choir. Dir.: Roy Goodman. (3m).

CHAPÍ, RUPERTO: "Romanza", de la sarsuela La Bruja.

Alfredo Kraus. Orquestra Simfònica de Barcelona. Dir.: A.Ros Marbà. (3m).

ELGAR, EDWARD: "Allegro. Moderato. Allegro ma non troppo", quart moviment del Concert per a violoncel i orquestra, op. 85.

Jaqueline du Pré, violoncel. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Daniel Barenboim. (12m).

COTÓ, ALBERT: El escándalo, polca. Orquestra de Cambra de l'Empordà. Dir.: Carles Coll. (5m).

CANO, JOSE MARIA: "Te quiero morena" del drama líric "Luna". Plácido Domingo, tenor. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: José María Cano. (5m).

MAHLER, GUSTAV: "Allegro energico ma non troppo", fragment del 1r mov. de la Simfonia n. 6 "Tràgica". Orquestra Nacional de França. Dir.: Bernard Haitink. (5m).

O'CAROLAN: Carolan's favorite jig. Patrick Ball, arpa celta. (3m).

BEETHOVEN, LUDWIG VAN: Obertura Coriolà, op. 62.

Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (9m).

LLACH, LLUÍS: "País petit".

Lluís Llach, Laura Almerich, Manuel Rabinad, Quico Rodríguez, Lluís Ribalta, Jordi Armengol. (5m).

22:00 BUTLLETÍ i AGENDA

Butlletí de notícies en connexió amb Catalunya Informació. Agenda musical de Catalunya Música.

22:10 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.

Obres de WOLFGANG AMADEUS MOZART.

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Sonata per a violí i piano, KV 379, KV 296, KV 301 i KV 454.

Sara Esternieri, violí. Leonardo Bartelloni, piano.

CONCERT enregistrat el dia 22 d'abril de 1996 a l'Auditori de la Caixa de Sabadell. CICLE XARXA DE CLÀSSICA A CATALUNYA. (107m).

BDK00135

0:00 NOCTURN

Música per acabar el dia. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

0:30 HIDROGEN

El programa de les noves músiques. Realitzat per Albert Reguant.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repeticó dels últims programes

1:30 CAPSA DE MÚSICA

Repeticó del programa emès el mateix dia.

4:30 GRANS INTEGRALS

Repeticó del programa emès el mateix dia.

5:30 ELS GUSTOS REUNITS

Repeticó del programa emès el mateix dia.

DISSABTE, 14 DE JUNY DEL 2003

8:00 MATINAL

Música per començar el dia que selecciona i presenta Montse Aguilera.

10:00 A TOT COR

El programa de música coral realitzat per Marc Canals i Pere Andreu Jarrod.

11:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives.

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. Repeticó del programa emès dijous passat.

13:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga. JANACEK, LEOS: Andante con moto, allegretto, últim moviment de la Sinfonietta.

Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (7m).

DEBUSSY, CLAUDE: Sonata en sol menor per a violí i piano Jacques Thibaud, violí. Alfred Cortot, piano. (12m).

HEINICHEN, JOHANN DAVID: Pastoral en La M.

Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (6m).

BERNSTEIN, LEONARD: Gospel-Sermon de la Missa.

The Norman Scribner Choir. The Berkshire Boy Choir. Stage

Musicians. Dir.: Leonard Bernstein. (5m).

MEDELSSOHN, FELIX: Primer moviment de la simfonia n. 5, op. 107 "Reforma".

Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: John Eliot Gardiner. (11m).

GAY/PEPUSCH: "Would you have a young virgin", de l'òpera del Captaire.

Patrizia Kwella, soprano. Paul Eliot, tenor. The Broadside Band. Dir.: Jeremy Barlow. (5m).

KROMMER, FRANZ: Tercer moviment del Concert per a oboè i orquestra, op. 52.

Sarah Francis, oboè. The London Mozart Players. Dir.: Howard Shelley. (6m).

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 RAZZLE DAZZLE

El teatre musical i els musicals de Broadway a Catalunya Música.

Realitzat per Xavier Salvà. Repeticó del programa emès dilluns passat.

17:00 GRANS OBRES

Selecció i presentació a càrrec de Raimon Colomer.

SCHUMANN, ROBERT: Das Paradies und die Peri, oratori op. 50.

Edda Moser, Regina Marhenke, Brigitte Fassbaender, Nicolai Gedda.

Alva Tripp, Cor Musikvereins i Orquestra Simfònica de Düsseldorf.

Dir.: Henryk Czyz. (95m).

MAHLER, GUSTAV: Simfonia n. 9. Orquestra Filharmònica de Viena.

Dir.: Claudio Abbado. (80m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

21:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 SOLISTES

L'entrevista conduïda per Joan Vives.

23:00 EL CLUB 49

La música vista pels que la pensen; la veu dels compositors catalans. Un programa realitzat per Raimon Colomer.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repeticó dels últims programes

0:00 CANÇONS, DE MATINADA

Les cançons d'avui i de sempre. Realitzat per Albert Mallofré.

Repeticó del programa emès dimarts passat.

1:00 QUI TÉ POR DEL SEGLE XX?

La música dels últims cent anys, compartida amb un convidat. Un programa de Carmina Malagarriga.

Repeticó del programa emès dimecres passat.

2:00 A TOT COR

El programa de música coral realitzat per Marc Canals i Pere Andreu Jarrod.

Repeticó del programa emès el mateix dia.

3:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives.

Repeticó del programa emès el mateix dia.

4:00 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

Repeticó del programa emès el mateix dia.

5:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

Resum dels millors programes de la setmana passada.

DIUMENGE, 15 DE JUNY DEL 2003

6:00 A FONS

EL CICLE DE LIED. L'espai temàtic de Catalunya Música. Selecció i presentació: Eulàlia Benito.

Repeticó de l'espai emès dimarts

7:00 ELS GUSTOS REUNITS

Repeticó del programa emès el dissabte.

8:00 MATINAL

Música per començar el dia que selecciona i presenta Montse Aguilera.

10:00 MAGNIFICAT

El programa de música religiosa que selecciona i presenta Raimon Colomer.

PRAETORIUS, MICHAEL: Quem pastores laudavere.

El Cor de la Catedral de Westminster.

The Parley of Instruments. Dir.: Peter Holman i Mark Caudle. (6m).

TELEMANN, GEORG PHILIPP:

"Warum verstellst du die Gebärden?" (Per què estrafàs els gestos?).

cantada pel tercer diumenge després de l'Epifania per a tenor, oboè obligat i baix continu, n. 6, TWV 1:1502.

Fritz Wunderlich, tenor. Wolfgang Meyer, violoncel. Hermann Wedermann, clavicèmbal. Fritz

Discher, oboè. Dir.: August Langenbeck. (17m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN: Magnificat en Re M. BWV 243.

The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (27m).

11:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives.

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

(Reemissió de programes d'arxíu).

13:00 ELS GUSTOS REUNITS

Una selecció de Montse Aguilera que presenta Carmina Malagarriga.

VERDI, GIUSEPPE: Obertura de l'òpera "Aida".

Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Claudio Abbado. (11m).

QUIROGA, MANUEL: "Ojos verdes".

Carles Trepal, guitarra. (4m).

BACH, JOHANN SEBASTIAN:

Andante sostenuto de la sonata per a viola n. 3, BWV 1003, transcrita per Leopold Stokowski.

All-American Youth Orchestra. Dir.: Leopold Stokowski. (7m).

MUSSORGSKI, MDIEST: Una nit sobre la muntanya pelada. (Adaptació de Rimski-Korsakov).

Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: André Previn. (11m).

PURCELL, HENRY: Love, thou canst hear, tho' thou art blind, Z 396.

Charles Daniels, tenor. The King Consort. Dir.: Robert King. (5m).

MOZART, WOLFGANG AMADEUS: Concert per a trompa i orquestra n. 2, KV 417.

Barry Tuckwell. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Peter Maag. (15m).

14:00 ENTRE CLÀSSICS

Resum setmanal de l'actualitat musical. Realitzat per Xavier Chavarria.

15:05 UN MÓN DE MÚSIQUES

Realitzat per Jordi Roura.

16:00 HIDROGEN

El programa de les noves músiques. Realitzat per Albert Reguant.

Repeticó del programa emès el divendres passat.

17:00 UNA TARDA A L'ÒPERA

Realitzat per Jaume Radigales. Shakespeare i l'òpera

BRITTEN, BENJAMIN: "A Midsummer Night's Dream" (El somni d'una nit d'estiu), òpera en tres actes.

Alfred Deller, Elizabeth Harwood, Stephen Perry, John Shirley-Quirk, Helen Watts, Peter Pears. Cors de

Downside i Emanuel Schools. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Benjamin Britten. (144m).

21:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:00 ASSAIG GENERAL

El programa documental de Catalunya Música. Una proposta realitzada per Raimon Colomer i Joan Vives.

23:00 D'ARA I DE SEMPRE

Un espai per conèixer els músics nous i retrobar-nos amb els clàssics de sempre. Selecció i presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

0:00 MÚSICA ÍNTIMA

L'espai cambrístic que selecciona i presenta Pilar Subirà.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repeticó dels últims programes

1:00 JAZZ AL CAVA

El jazz d'avui a Catalunya Música. Realitzat per Carles Lobo.

Repeticó del programa emès dijous passat.

2:00 MAGNIFICAT

El programa de música religiosa que selecciona i presenta Raimon Colomer.

Repeticó del programa emès el mateix dia.

3:00 EL GRAN SEGLE

El programa de música antiga realitzat per Joan Vives.

Repeticó del programa emès el mateix dia.

4:00 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

Repeticó del programa emès el mateix dia.

5:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

Resum dels millors programes de la setmana passada.

PETICIONS DE LA TARDA DE L'OIENT: Telèfon: 93-202-35-35 Fax: 93-306-92-01 E-Mail: tardadeloient@catradio.com

Freqüències de Catalunya Música per comarques (FM). Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre: 102.5. Terra Alta: 97.3. Priorat: 92.2. Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà i Tarragonès: 105.4. Baix Penedès: 105.9. Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell: 91.9. Garraf: 91.9. Alt Penedès, Anoia, Bages i Berguedà: 102.4. Baix Llobregat, Barcelonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental: 101.5. Maresme: 96.4/101.5. Osona: 100.5. Solsonès: 89.7. Gironès i Pla de l'Estany: 96.7. La Selva: 96.7/88.7. Baix Empordà: 87.8/96.7. Alt Empordà i Rosselló: 90.8/87.6/93.7/96.7. Garrotxa: 97.1. Ripollès: 100.5/105.8. Cerdanya: 88.4. Alt Urgell: 88.6. Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 88.6. Val d'Aran: 92.8/101.2.

L'OBRA MAGNA WAGNERIANA

Lectures de la Tetralogia

Agairebé un segle i mig de la seva estrena, el vast món estètic de la *Tetralogia* wagneriana continua sent un pou sense fons pel que fa a abastar el seu immens cabal de contingut.

En un ambient de clara tradició i proclivitat wagneriana com és el barceloní, tota proposta d'alguna obra del compositor alemany suposa sempre un plus d'interès notable. Ara aquesta proposta és, ni més ni menys que la versió completa de l'esmentada *Tetralogia*, pedra angular del temple creatiu del seu compositor. I el fet que es materialitzi en dues temporades no lh resta, tan sols en pondera el seu interès.

Wagner continua sent, doncs, un gran desconegut. I l'esmentat con-

junt del seu *opus*, consegüentment, continua omplint de preguntes. El Tema que oferim en aquest número no pretén ser res més que un nou intent de trobar respostes solvents i elaborades a aquest oceà qüestionador i seductorament fibla-

dor de les nostres sensibilitats al qual ens referim de manera genèrica. D'una banda, en la consideració oberta dels trets motrius, ideològics i psicològics de la figura i de l'obra del compositor. I de l'altra, amb la immersió en una pedra tan angular del seu ideari estètic com és el leitmotiv. En tot cas, en un tema com

aquest, no podem oblidar

que noves respostes també obren noves preguntes, tot confirmant d'aquesta manera la grandesa de l'obra a la qual ens estem referint.

Was keinem in Worten ich künde...

Consideracions sobre la música de la Tetralogia

"Was keinem in Worten ich künde
unausgesprochen bleib es denn ewig"

(ALLÒ QUE NO DIC A NINGÚ AMB PARAULES QUE
QUEDI PER SEMPRE SENSE PRONUNCIAR)
(La Valquíria, ACTE SEGON, ESCENA SEGONA).

per VÍCTOR ESTAPÉ

La història de la música no coneix un projecte tan ambiciós ni dut a terme amb una determinació tan admirable com la creació de *Der Ring des Nibelungen* (L'Anell del Nibelung), l'obra dramàtica amb la qual Richard Wagner va voler posar en escena i en música tot un món, des de la seva albada innocent fins a la decadència i destrucció entre flames purificadorres. Com és prou sabut, l'any 1848, poc després d'acabar la composició de *Lohengrin*, Wagner ja va fer un esbós en prosa per a una obra basada en la *Cançó dels Nibelungs*. El que havia de ser un únic drama, amb el títol de *Siegfrieds Tod* (La mort de Sigfrid), es va veure ampliat a dos, amb *Der junge Siegfried* (El jove Sigfrid), i, finalment, a quatre amb l'afegit d'un pròleg, *Das Rheingold* (L'Or del Rin), i una primera jornada, *Die Walküre* (La Valquíria). Les jornades segona i tercera van rebre els títols definitius de *Siegfried* (Sigfrid) i *Götterdämmerung* (El crepuscle dels déus). Les colossals dimensions que va prendre d'aquesta manera la *Tetralogia*, acabada 28 anys més tard i estrenada en la seva versió completa l'agost de 1876 a Bayreuth, serien en si mateixes anecdòtiques, si no fos pel problema que plantejava el fet de bastir una estructura musical coherent en una escala temporal desconeguda fins aleshores.

Abans de considerar la música, cal fer-se càrrec de l'abast de la feina inicial que va representar integrar en un argument escènic acceptablement sòlid personatges i elements dramàtics que provenen dels orígens més diversos: des de l'èpica germànica medieval i la mitologia escandinava fins al conte infantil (el desenllaç de la tercera escena de *L'Or del Rin* es basa sens dubte en *El gat amb botes* i l'argument de *Siegfried* és anàleg al d'*En Joan sense por*). La lectura de la monografia de Deryck Cooke *I saw the world end*, malauradament fragmentària, dona una informació exhaustiva sobre les fonts en què es va basar Wagner. L'apassionant obra de Cooke havia d'incloure el que prometia ser l'estudi més complet de la música de la *Tetralogia*, però la mort prematura del musicòleg anglès ha fet que ens en quedi sols un magnífic article preliminar.

El conegut principi estètic formulat per Wagner segons el qual la música havia de deixar de ser, en l'"Obra d'Art del Futur", una finalitat en ella mateixa per esdevenir-hi un mitjà, no s'ha de confondre de cap manera amb la

subordinació de la música al text. El text és també sols un mitjà més d'expressió del drama i la seva funció és apel·lar a l'enteniment per plantejar una situació "purament humana" i dur-la al punt crític a partir de la qual ja sols pot ser expressada amb música. L'objectiu de les obres escèniques de la maduresa de Wagner és l'expressió del drama, però de tal manera que sols és possible fer-ho mitjançant la música.

Un dels aspectes més destacats de la tècnica de composició que Wagner va desenvolupar amb el *Ring* és el seu ús dels *Leitmotiven* (motius conductors). Reconeixer-los, classificar-los i fer-ne el seguiment ha estat la base de molts comentaris analítics d'aquesta obra (i, és clar, d'altres de Wagner). És lògic que sigui així, perquè el material temàtic de la *Tetralogia* està format per una gran quantitat d'idees musicals, d'una varietat i plasticitat fascinants, presentades en successions i combinacions sempre renovades de les quals resulta un discurs d'una lògica poderosa i plenament convincent en la seva adequació a l'argument dramàtic i a les necessitats de l'estructura musical. Però una anàlisi temàtica completa del *Ring* no ha estat encara realitzada d'una manera prou satisfactòria. Les classificacions de *leitmotiven* que són encara en circulació no semblen haver avançat substancialment sobre els treballs de Hans von Wolzogen. Els motius conductors de la *Tetralogia* formen una xarxa d'una complexitat sense precedents i la seva simple catalogació i la identificació en cada aparició dona una idea equivocada sobre la seva veritable naturalesa: es confon el que seria el tema remi-

LES CLASSIFICACIONS DE *leitmotiven* QUE SÓN ENCARA EN CIRCULACIÓ NO HAN AVANÇAT SUBSTANCIALMENT SOBRE ELS TREBALLS DE VON WOLZOGEN.

niscent amb els veritables *leitmotiven*. Aquests no tenen la simple funció d'assenyalar l'al·lusió a una idea o la presència d'un personatge, sinó que, com a veritables motius simfònics, és d'ells que sorgeix el total de la construcció musical. Les seves relacions motiviques, les seves transformacions, les seves combinacions contrapuntístiques, etc. exigeixen una veritable anàlisi que vagi més enllà de la llista, del caràcter de "targeta de visita" per a cada personatge amb que

Debussy va caricaturitzar-los. De nou, una de les eines més serioses i útils ens ve de Cooke: l'enregistrament per a Decca de la seva conferència amb il·lustracions musicals sobre la qüestió és des de fa anys al mercat en CD (i n'ha aparegut recentment la versió doblada al castellà).

Per exemple, és fonamental reconèixer l'existència d'un tema "de l'anell" i d'un tema "del Walhalla", caracteritzats per cert no solament pel seu perfil melòdic, sinó per la seva identificació amb determinats timbres (els sinistres clarinets en moviment paral·lel i el cor complet dels instruments de metall, respectivament). Però igualment essencial és recordar que el compositor fa sorgir (interludi entre les dues primeres escenes de *L'Or del Rin*) el segon com a derivació audible del primer: un procediment directament musical esdevé interpretació dramàtica; la tenebrosa màgia de l'anell i la brillant fortaleza dels déus són aspectes de la mateixa cosa, el desig de poder.

Molt sovint els temes tenen una motivació inicial evident:

Esbós per a la primera escena
de *L'Or del Rin*

Alberich llança la seva maledicció i apareix el tema "de la maledicció de l'anell", entra en escena Hunding i l'acompanya l'aspre "tema de Hunding". Però a mesura que avança l'obra, i d'acord amb els principis del drama wagnerià, els temes agafen significats sempre més complexos, fins al punt que les seves aparicions arriben a semblar tenir una justificació purament musical. Per exemple, el *Tarnhelm* (l'elm de poders màgics fabricat per Mime) és assenyalat a *L'Or del Rin* amb una misteriosa frase de les trompes amb sordina (més definida pel timbre i l'harmonia que no pas per la mateixa melodia) i quan l'objecte apareix o és esmentat en el segon acte de *Siegfried* i el primer d'*El capvespre dels déus*, el leitmotiv intervé de manera lògica. Però per què, després de la partida de Sigfrid i Gunther, quan Hagen es queda sol i comença a revelar als espectadors la seva veritable identitat (*Hier sitz'ich zur Wacht*), és la successió d'acords vinculada al *Tarnhelm* (en una nova variant) el que toca l'orquestra? Per què la bellíssima melodia amb la qual Fricka plora en la segona escena de *L'Or del Rin* els seus frustrats intents d'assolir la felicitat domèstica (*Herrliche Wohnung, wonniger Haushalt...*) reapareix en el tercer acte de *Siegfried* quan el protagonista guanya amb coratge el cim de la roca on dorm, envoltada pel foc, Brunilda? Cal pensar sovint en raons més derivades de la necessitat musical o, millor dit, que el desenvolupament d'aquests temes revela significats nous que la seva simple adscripció a una idea, objecte o concepte no pot abastar.

Ja s'ha dit que hi ha casos (potser la majoria) en què la identitat d'un tema no ve donada sols per la melodia, sinó també per l'harmonia i el color instrumental. Wagner, en la *Tetralogia*, du l'art romàntic del so musical al seu més alt cim. N'hi ha prou d'esmentar dues pàgines orquestrals inoblidables: el preludi a *L'Or del Rin*, basat en un únic acord i en el desplegament de la seva ressonància natural o la tempesta amb la qual comença *La Valquíria*.

Malgrat que els aspectes més avantguardistes del llenguatge harmònic de Wagner se solen identificar amb el *Tristany* (i amb el *Parsifal*), l'audàcia amb què s'arriba als mateixos límits del sistema tonal en la *Tetralogia* (especialment en *El capvespre dels déus*) no és pas menor. Però cal tenir

present que l'ús de tècniques "progressistes" no tenia per a Wagner un interès en si mateix: al costat de pàgines atonals per moments (l'envelliment dels déus al final de la segona escena de *L'Or del Rin*), el compositor es recrea també en la sonoritat de la tonalitat més senzilla, des de la ingenuïtat pentatònica de la música de les Filles del Rin fins al Do major esclatant sense reserves del final de *Siegfried*.

Amb la música per a la *Tetralogia* Wagner va haver d'assolir una nova expressió musical per a la mateixa noció del pas del temps. Quan el tema de "les pomes de Freia", la fruita que dona la immortalitat als déus, presentat pel gegant Fafner en la segona escena de *L'Or del Rin*, és recuperat per Waltraute, l'angoixada Valquíria que vol advertir la seva germana Brunilda de les desgràcies que succeiran si no torna l'anell al Rin en el primer acte d'*El capvespre dels déus* (*Holdas Äpfel rührt er nicht an...*), la sensació que s'està recordant quelcom que prové d'un passat remot no ve del fet de tractar-se efectivament de la recapitulació d'una idea musical coneguda (en el millor dels casos) força hores abans, sinó de la manera que Wagner tracta el so musical: la melodia ha canviat del mode major al mode menor i és tocada per una parella de trompes amb sordina sobre el redoblar del timbal que forma una contradictòria dissonància.

Per fer realitat un edifici musical d'aquestes proporcions, Wagner va haver de comptar amb un nou compromís dels intèrprets. Deixant al marge les exigències que planteja una sola de les parts de la *Tetralogia* (per no parlar de la seva representació en quatre vetllades seguides, com ho volia el compositor i es du a la pràctica si més no a Bayreuth, amb un eventual descans entre dues jornades) per a instrumentistes i per al director de l'orquestra, els déus i els herois, els nans perversos i els gegants temibles necessiten nous tipus de cantants que estiguin a l'alçada del repte no sols de la resistència física imprescindible, sinó de la comprensió activa de tots els aspectes mu-

sicals i psicològics de personatges l'ànima dels quals es veu sotmesa a transformacions d'un abast immens, provocades per esdeveniments de magnitud còsmica. Per posar un sol exemple: el gran monòleg de Wotan, protagonista màxim del *Ring*, en el segon acte de *La Valquíria*. Aquesta portentosa peça musical, segons Wagner l'escena crucial de tota la *Tetralogia* (que cal esperar poder sentir sencera, ara que ja sembla definitiva-

ment abandonat el trist costum de realitzar talls en les obres wagnerianes), mostra el déu relatant a la seva filla Brunilda els transcendents esdeveniments anteriors al naixement d'ella: el cantar gairebé parlat inicial, puntuat per leitmotiven que actuen com a citacions, evoluciona pas a pas fins a assolir el llenguatge d'un veritable discurs simfònic sobre el qual canta un baríton i en el qual el desenvolupament i la combinació de temes coneguts donen lloc al naixement d'altres en un creixement de la intensitat expressiva que arriba fins a la frontera d'allò insuportable. La narració ens ha permès saber d'on ve el sofriment de Wotan, però a partir d'un punt és el teixit simfònic, l'harmonia, la instrumentació, és, en definitiva, la música el que ens diu amb més eloqüència què s'esdevé en l'ànima del diví protector dels pactes. I els seus laments i la seva còlera assoleixen en el cant la categoria de veritat artística: així és la desesperació d'un déu.

EL GRAN MONÒLEG
DE WOTAN DEL SEGON
ACTE DE *La Valquíria* ÉS
L'ESCENA CRUCIAL DE
TOTA LA *Tetralogia*, SE-
GONS WAGNER.

L'Anell: un drama (polític) de família

QUÈ VOL WOTAN? TENIM LA SORT, SI MÉS NO ARTÍSTICA, QUE AQUESTA PREGUNTA SOBRE ELS MOTIUS D'UN DELS PERSONATGES CENTRALS —PER NO DIR EL VERITABLE PROTAGONISTA DE TOTA LA *Tetralogia* WAGNERIANA— SE LA FA EL MATEIX WOTAN, I ENS LA RESPON EN LA CONVERSA AMB ERDA AL COMENÇAMENT DEL TERCER ACTE DE *Siegfried*, EN UNS TERMES GAI-REBÉ ESBORRONADORS: WOTAN BUSCA LA FI DE L'ESTIRP DELS DÉUS, AIXÒ ÉS EL QUE VOL.

per JORDI IBÁÑEZ FARNÉS

Wotan, doncs, situat al nucli mateix d'un nihilisme omniscient d'arrel schopenhaueriana? La interpretació és vella —la qual cosa no vol dir que sigui errònia—, i té el seu origen en el mateix Wagner, que l'explica així en la seva autobiografia. Quan per la tardor de 1854 un amic seu li va regalar *El món com a voluntat i representació* de Schopenhauer —un llibre que des de la seva publicació sense pena ni glòria el 1819 gaudia aleshores d'una revaloració general i definitiva—, Wagner va sentir ràpidament que aquella obra se li adreçava amb un sentit de l'oportunitat excepcional. Entre altres coses, li va permetre d'omplir de sentit nou el seu propi desengany revolucionari, que havia omplert d'estrany clarscur de la trama forjada al voltant de l'heroi Siegfried, el redemptor *manqué*. Perquè una cosa és ser un home desorientat i una altra és ser un pessimista que sap el que vol. I això és el que li va permetre la lectura del gran llibre de Schopenhauer: orientar-se i de retruc donar nom i sentit metafísic a la fondària psicològica de Wotan, el cap de tots els déus.

A *La meua vida*, Wagner remembra aquest moment revelador. Irritat primer, en aparença, per les escomeses del filòsof contra les possibilitats d'èxit de l'home lliure (Siegfried, per entendre'ns), va reorientar la seva lectura cap al sentit tràgic que es desprèn del "coneixement de la futilitat del món visible", i va considerar aquest coneixement "inherent a tot gran poeta, de fet, a tot gran home" (Wotan, per entendre'ns, i ell mateix, Wagner). "Llavors vaig anar al meu poema dels Nibelungs i amb gran estupefacció vaig reconèixer que això que ara m'havia deixat astorat en la teoria ja feia temps que m'era familiar en la meua pròpia concepció poètica." La història prossegueix en forma d'anècdota. Wagner va enviar a Schopenhauer una còpia del seu poema —el text de la *Tetralogia*— amb una simple inscripció que tallava qualsevol diàleg: "*Devotament*." I Schopenhauer, l'admirador de Rossini, va limitar-se a observar que aquell home era més bon poeta que músic i a fer algunes correccions gramaticals al text.

Tant se val, podríem dir. Perquè per al públic de final del segle XIX, la *Tetralogia* era pur Schopenhauer (posat en rima), quan de fet l'única òpera conscientment schopenhaueriana que Wagner va arribar a escriure fou el *Tristany*. Tant se val, podríem afegir també, perquè: ¿com es pot entendre si no aquest nihilisme de Wotan, sense el qual, al-

hora, no s'entén res de res de l'argument de la *Tetralogia*? I tant se val, en definitiva, perquè, amb Schopenhauer o sense, Wagner sabia molt bé que el seu poema explicava "el començament del món, i la seva destrucció", tal com va escriure a Liszt en enviar-li el poema per fi enllestit, l'11 de febrer de 1853, molt més d'un any abans d'haver sentit parlar de cap filòsof que es digués Schopenhauer.

L'Anell és ple de detalls subtils. És un teixit que ens abriga fins a convertir-se en una estranya camisa de força que ens atrapa més i més a mesura que ens hi endinsem, fins que veiem cara a cara la follia del món plantejada en uns termes tan estrictament "burgesos" —si se'm passa el mot, apropiadíssim en aquest context— que, de retruc, quedem guarits per parts iguals de tot excés d'esperança i de desesperació. Wagner sabia el que es feia: allò que el llenguatge i la trama esquincen, ho cus la música; i viceversa. La subtileza vol dir l'equilibri infinit entre els grans blocs i la multitud de detalls que en constitueixen la textura i el contingut. ¿No era Alban Berg qui parlava del prodigiós detallisme de Wagner? I no es tracta únicament de l'escriptura musical basada en cèl·lules motiviques que funcionen sovint, per no dir gairebé sempre, com una revelació en paral·lel de l'inconscient dels personatges i també, sí, de l'inconscient de les coses i dels esdeveniments, en la mesura en què els objectes són produïts per les intencions dels actors. Aquesta escriptura assolix el seu paroxisme en *L'Anell*, i converteix el treball de la partitura en una tasca tan apassionant com arriscada, perquè fa oblidar que la música té raons que la raó desconexa. Però la subtileza a la qual voldria referir-me aquí és més prosaica. I ho dic en el sentit hegel·lià de la "prosa del món".

Tornem a la conversa de Wotan amb Erda que he esmentat al començament. Erda és la mare de tota la saviesa. És la figura espectral i tel·lúrica que adverteix Wotan, en *L'Or del Rin*, de la maledicció que acompanya l'anell: la renúncia a l'amor i, per tant, associada a aquesta renúncia, la destrucció de tot el que viu. Erda apareix al *previous evening* com una saviesa intacta, que sap què ha de dir i què li volen sentir dir dels seus llavis els qui l'escolten. En aquesta escena central de *L'Or del Rin* en què ens trobem ja la figura de Wotan grotescament atrapada per un més aviat poc tràgic allargament del braç més enllà de la màniga, Erda aconsegueix de posar, si més no provisionalment, les coses al seu lloc. Excepte l'anell i l'or, que no retorna a les filles del Rin, figures de la natura primigènia i, de seguida també, figures de la mala consciència de Wotan. El cabdill dels

L'Anell és un TEIXIT QUE ENS ABRIGA I QUE ENS ATRAPA MÉS I MÉS A MESURA QUE ENS HI ENDINSEM.

déus dubta aquí entre el seu afany de poder i el seu compromís amb l'estirp dels déus. Però en la segona conversa amb Erda ja no dubta. Ja sap el que vol. Vol la fi de la seva pròpia estirp. ¿Com es lliga la voluntat de poder dubitativa però clara del començament amb aquest desig destructiu al tercer acte de *Siegfried*, just abans, per cert, de ser humiliat per aquest primer i últim home lliure que —compte amb el detall— és també el seu nét? Erda ja no sap aquí què ha de dir, no sap què vol que sigui escoltat dels seus llavis. Tot el que diu, Wotan ho sap. I el que Wotan vol, ella no sap o no gosa dir-ho. Per això el mateix Wotan li ho diu. Erda no és aquí únicament una saviesa ancestral rovellada. És també l'antiga amant de Wotan, mare de la seva filla Brünnhilde, la filla predilecta, la filla traïdora pel fet d'haver pretès saber millor les intencions del pare que no pas ell mateix. Wotan, d'altra banda, erra per les vicissituds de la segona jornada —*Siegfried*— convertit en un "Wanderer", en un vagabund o un viatger que veu i sap

les coses del món. En un immens "teòric", vaja. I doncs: ¿ja no s'hi troba a gust, al fastuós Walhalla, la construcció del qual sembla estar a l'origen de tots els seus mals (de tots els seus deutes, si hem de ser clars)? Wotan no fa cara d'haver trobat mai la felicitat al Walhalla. Potser va ser feliç construint-lo i endeutant-se; però viure-hi i satisfer els deutes i les obligacions maritals amb Fricka sembla ultrapassar el seu sentit de la bona vida. La conversa amb Erda té un paral·lel impressionant amb una altra de les converses decisives que Wotan va tenir durant el *previous evening* i de les dues primeres jornades –car a la tercera, en *El crepuscle dels déus*, amb prou feines és un vague i abstracte objecte de sacrificis de les multituds humanes; és a dir, Wotan deixa de comptar per al món, per bé que la seva tasca resti inacabada fins que Brünnhilde, ara sí, per fi, entén quina és la seva missió i l'acompleix; però no anticipem les coses. Em refereixo a la conversa amb Fricka, que és el veritable detonant de la catàstrofe. Es podria dir que el detonant del desastre és el robatori de l'or del Rin per part d'Alberich. Es podria dir que l'endeutament de Wotan amb els gegants que li construeixen el Walhalla rebla el clau del primer desastre, si més no perquè per culpa d'aquest endeutament –la *grande dette* rabelaisiana, que arriba fins als astres– i pel vertigen de la voluntat de poder no corre a restituir l'or a les ondines renanes. Però aquesta falta primera provocada per Alberich, i a despit de les nimfes del riu, no sembla que hagués hagut d'impedir que el món continués rodant a grat dels déus sempre i quan Wotan hagués sabut encabir les seves passions dins la sagrada institució del matrimoni, i hagués convertit tota l'ambiciosa i marital transfiguració de l'amor en amorosa acumulació de poder, estalvi i inversió. Per això el veritable desencadenant del drama és no pas el robatori d'Alberich, sinó l'alegre prodigialitat de Wotan, que no para de lamentar-se dels seus "pactes", la qual cosa demana ser lligada com els seus "deutes". Per això és tan decisiva la conversa –terrible– amb Fricka, la seva mul·ler oficial –i per la qual va perdre l'ull– en el segon acte de *La Valquíria*, en què Wotan és obligat a sacrificar Siegmund i Sieglinde, uns altres bessons tinguets fora del matrimoni, i a punt de llançar-se incestuosament l'un als braços de l'altre. Hi ha un Wotan neguitós però emprenedor abans d'aquesta conversa. I hi ha un altre Wotan, errabund i savi, però completament acabat i inhibit, després d'aquesta conversa i de tots els petits desastres familiars que desencadena. No s'entén res de l'argument de la *Tetralogia* si no s'agafa aquesta baralla matrimonial com a punt d'inflexió decisiu.

Naturalment, si parlem de deutes i de maldecaps matrimonials provocats pels afers col·laterals d'una vida apassionada, no només pensem en Wotan, sinó també en Wagner. Però aquí rau, em sembla, la gran desena infinita de l'art, o si més no d'"aquest" tipus d'art: que Wagner sabés i no sabés tot el que estava posant en joc, i que allò que l'inspirava i el motivava fossin les seves pròpies contradiccions, cuites i neguits, sincerament projectats damunt la pantalla de l'època, de la densitat política de l'època, del drama que la modernitat començava a desplegar, sovint sota l'aspecte d'un prosaïc drama de família, però sense deixar per això de ser el drama genuí de tota una època i dels processos socials que la van marcar. I

LA CLAU PER EN-
DINSAR-NOS EN WAG-
NER ÉS FREUD (I LA-
CAN), PERÒ MAI
JUNG.

si dic que aquesta projecció és "sincera", no ho faig per incórrer en categories estètiques relliscosament ètiques. La presumpta sinceritat de Wagner –que tants crítics han volgut ridiculitzar, començant per Adorno– no és una sinceritat d'ordre moral, i possiblement ni tan sols artística. De fet, no es tracta d'una sinceritat pròpiament dita, sinó d'una confusió prou sincera i profunda per esdevenir extraordinàriament productiva des d'un punt de vista artístic i intel·lectual. Es tracta de la confusió entre el sentit novel·lesc de la pròpia existència i el sentit –d'una complexitat inacabable– de l'època en què es viu. És la conversió de la pròpia prosa existencial en el *Zeitgeist* èpic d'una època, un jo individual es confon a si mateix mitjançant les facilitats visionàries de l'art en l'esperit de tota una època. Wagner fa això. I no ho fa, en contra del que sovint es diu, transfigurant el capitalisme i la revolució industrial en mitologia. Aquesta és la part evident i anecdòtica de l'operació. La veritable transformació, Wagner la du a terme mitjançant la suplantació del nivell col·lectiu pel privat, tot revestint el privat d'una carcassa mitològica que només la música fa suportable –aneu si no als *Nibelungs* de Heibel. Però seria un error greu pensar aleshores que l'únic que queda que valgui la pena és la música. Seria com dir que, de Proust, l'únic suportable és el llenguatge, un cop s'ha fet abstracció de totes les banalitats socials, sentimentals o passionals que l'omplen. I la comparació de Wagner amb Proust no és, en absolut, forassenyada: tots dos són mestres de la miniatura amagada dins dels grans blocs d'una èpica de la indeterminació. ¿No és aquesta la forma com el privat vibra i s'irisa dins les grans tempestes de la història?

Per això em temo que la clau per endinsar-se en Wagner és Freud –i Lacan–, però mai Jung, per molt que l'aparença mitològica ens indueixi a pensar el contrari. Per comprovar-ho, n'hi ha prou de perdre un parell de tardes en un llibre fascinant però inútil de Robert Donington, *Wagner's "Ring" and Its Symbols* (Faber & Faber, Londres, 1963, molt reeditat després). Donington ho llegeix tot en clau arquetípica, tot i que quan topa amb les subtils de Wotan no té més remei que donar pas a l'individu irreductible fora de la seva pròpia història. Wagner va demostrar tenir una gran intuïció psicoanalítica *avant la lettre* quan va qualificar-se a si mateix de (*alter Es-Meister*), joc de paraules intradueïble però revelador. Literalment vol dir (vell mestre del Si bemoll), i és una referència clara al preludi de *L'Or del Rin* i al llarg pedal en Si bemoll major que representa la fluent harmonia de l'origen del món. Però el mateix Wagner ja entenia aquest *Es* com el pronom neutre del singular, l'"això", l'*id* que Freud posarà poc més de mig segle més tard al lloc de l'inconscient i les pulsions. I Wagner li escriu, a Lluís II de Baviera, sobre aquest *Es*: "*¿Com em cal interpretar aquesta paraula que apareix tan sovint i tan fugaçment, i que segons totes les aparences no vol dir res? (...) Només quan el murmuri orgullós del món emmudeix en el silenci de la nit podem sentir aquest suau clapoteig de la font familiar, que ens xiuxiueja aquest monosil·lab dolç i subtil, es; i aleshores l'ànima sent que és tan inefablement gran i omniconfensiva, que cap altra paraula, per gran i poderosa que sigui, no pot expressar-ho tot tal com ho fa aquesta.*" L'"això" indefinible que ens empeny i ens desfà. L'a-

nell que es dona i ens lliga. Wotan va arribar a saber, encara que fos negativament, què era el que volia en el moment en què ja no podia desitjar res més. Siegfried, convertit en la seva caricatura inconscient, ni tan sols va arribar a preguntar-s'ho. Freud, però, al final de la seva carrera, va reformular-ho així: "*Was will das Weib?*" (Què vol, la dona?). Pregunta enigmàtica que sovint nodreix l'art que fan els homes, Wagner entre ells.

MAIG 2003

Dies 19, 20, 21, 22, 23, 24 a les 21.00 h.

Dia 25 a les 18.00 h.

Taller d'Òpera al Teatre Lliure

L'occasione fa il ladro

de Gioacchino Rossini

Opera buffa en dos actes.
Llibret de Luigi Prividalì.
Música de Gioacchino Rossini.

Ana Nebot
Eugenia Pont
Pilar Molar
Mireia Casas
José Manuel Zapata
Mikeldi Atxalandabaso
David Menéndez
Joan Martín Royo
Josep Ferrer
Enric Martínez Castignani
i altres.

Direcció musical
Direcció d'escena
Espai escènic
Vestuari
Il·luminació
Coproducció

Josep Pons
Rafel Duran
Rafel Lladó
César Olivar
Maria Domènech
Gran Teatre del Liceu
Teatre Lliure

Orquestra de Cambra
Teatre Lliure

Venda de localitats

ServiCaixa

Tel-Entrada

Taquilles del Liceu
La Rambla, 51-59
08002 Barcelona
De dilluns a divendres
de 14.00 a 20.30 h.

Taquilles del Teatre Lliure
Pl. Margarida Xirgu, 1
De dilluns a divendres
de 11 a 15 h i de 16.30 a 20 h.
Lliure de Gràcia
Montseny, 47
De dimarts a divendres

Preu únic: 45 €

Espectacle al
Teatre Lliure-
Teatre Fabià Puigserver
Pg. de Santa Madrona, 40-46
Montjuïc / 08004 Barcelona

Informació
Tel. 93 485 99 13 (Liceu)
Tel. 93 228 97 47 (Lliure)
www.liceubarcelona.com

L'occasione fa il ladro ossia il cambio della valigia, gira al voltant de la confusió sobre dues maletes que són intercanviades per error pels seus propietaris en una fonda rural. El personatge central, Parmenione, de classe popular, intentarà aprofitar el malentès per fer-se passar pel comte Alberto, el propietari de l'altra valisa. Una òpera bufa, una diversió, que deixa entreveure les tensions socials de l'època.

Amb aquesta producció el Gran Teatre del Liceu enceta un projecte d'òpera de cambra conjunt amb el Teatre Lliure que tindrà caràcter plurianual. D'aquesta manera s'ofereix un gènere, el de l'òpera de mig format, absent fins ara dels nostres escenaris. El projecte Taller d'Òpera pretén descobrir nous talents a través d'un espectacle líric d'alt nivell i alhora oferir als joves cantants l'oportunitat de desenvolupar, per primer cop, un treball escènic intens.

Gran Teatre del Liceu

teatre lliure

MARIO KATONA

PETER MARIO KATONA HA FORMAT PART DEL JURAT DEL DARRER CONCURS INTERNACIONAL DE CANT FRANCESC VIÑAS, CELEBRAT A BARCELONA DURANT EL PASSAT MES DE GENER, ATESA LA SEVA CONDICIÓN DE DIRECTOR DE REPARTIMENT (*casting director*) DE LA ROYAL OPERA HOUSE COVENT GARDEN DE LONDRES. LA SEVA JA LLARGA TRAJECTÒRIA PROFESSIONAL LI HA PERMÉS CONÈIXER LES ENTRANYES DEL MÓN DE L'ÒPERA, DES DE L'OMBRA DEL

DESPATX I DEL TELEFÒN, DES D'UNA PANTALLA D'ORDINADOR O EN LES REUNIONS QUE DECIDIRAN ALLÒ DE QUÈ DESPRÉS PODRÀ GAUDIR EL PÚBLIC ANGLÈS O INTERNACIONAL D'AQUEST PRESTIGIOS TEATRE. EL SEU CRITERI A L'HORA D'ESCOLLIR UN CANTANT O DE DONAR EL VISITPLAU A UNA PRODUCCIÓ NO ES BASA NOMÉS EN TERMES ARTÍSTICS, SINÓ QUE PARTEIX DE LA GESTIÓ EMPRESARIAL DE TOT TEATRE D'ÒPERA I DE LA QUAL ÉS UN EXPERT.

L'ofici d'escollir bé els cantants

per MÒNICA PAGÈS i SANTACANA

-Quin camí va seguir fins a arribar a un teatre de la categoria del Covent Garden de Londres?

-De fet, ha estat una carrera bastant directa cap a aquesta feina; en certa manera, va ser ràpida. Vaig començar molt jove. Bé, de fet, vaig començar estudiant piano i també cantant una mica. Els meus pares, tots dos, eren cantants d'òpera i, evidentment, això va ser el factor més important que va fer que jo m'introduís en aquest món.

La meua mare no va deixar de cantar després del meu naixement, però el meu pare va fer una carrera destacable com a tenor a Alemanya, a l'Òpera de Berlín, i va cantar fins passats els setanta anys, bastant gran. Quan em vaig plantejar el que volia fer, als dinou anys, ja estava publicant articles i entrevistes sobre el món de l'òpera en diferents publicacions alemanyes. Aquesta activitat periodística la vaig

fer durant alguns anys. Després vaig tenir l'oportunitat d'anar a Frankfurt amb Christoph von Dohnányi, que havia esdevingut el director titular el 1968, perquè algú em va recomanar i ell va acceptar la meua col·laboració. Vaig estar al seu costat quinze anys, nou a Frankfurt i sis a Hamburg, teatres on vaig anar agafant a poc a poc més responsabilitats en la planificació del càsting i en l'administració artística. Durant aquells anys també vaig poder col·laborar amb Gerard Mortier, l'actual director del Festival de Salzburg. Fins

que el 1983, quan Dohnányi se'n va anar a Cleveland –jo vaig preferir quedar-me a Europa–, em van proposar com a artístic administrador a Londres. Des de llavors he treballat al Covent Garden en els diversos càrrecs de gestió, al costat dels diversos directors i gerents que hi han anat passant. El director musical que hi havia quan vaig entrar era Sir Colin Davis i actualment és Gorgio Papano, que va començar aquesta tardor passada. I aquí sóc! És a dir que m'he dedicat fonamentalment, durant tots aquests anys, al control del càsting i de les produccions del Covent Garden. Part de la meua feina consisteix a viatjar molt arreu del món per conèixer nous cantants i noves produccions i poder fer les seleccions adients. Només amb els anys d'experiència he pogut arribar a detectar la qualitat d'una veu o d'un cantant per a una òpera o una altra, enmig d'audicions en què s'arriben a escoltar de vegades vuitanta cantants en un sol dia, com és en el cas dels concursos com el Francesc Viñas.

–Quin factor és el que determina l'elecció d'un cantant?

–N'hi ha més d'un. Cal que prevalgui el bon gust en la interpretació, a banda, evidentment, del color de la veu i de la seva tècnica. És absurd pensar que els cantants d'abans eren millors que els d'ara. N'hi ha de bons i de dolents, com sempre, i t'has d'adaptar al que t'ofereix la realitat. El que és important és saber com s'ha d'escollir. I això només es pot fer amb un gran coneixement de la tradició operística i de la història vocal. Potser, de l'únic que ens podem queixar actualment és que hi ha una certa superficialitat entre els cantants, que no hi ha el pes suficient de l'experiència, del background.

–Quin és el model de teatre que té el Covent Garden, en tant que teatre d'òpera públic, en comparació amb d'altres privats de Londres?

–El Covent Garden està dissenyat com un gran teatre d'òpera internacional, com les grans òperes de tot el món. El que es busca és assolir les expectatives que es demanen a un teatre d'òpera que està entre els primers del món. L'estructura financera es basa en una subvenció petita del govern anglès, que suposa un terç del pressupost total, la resta del qual, en el 40 o 45% s'ha d'aconseguir amb la venda d'entrades i un 20%, que va augmentant, s'obté de diner privat, de patrocinadors, que cada vegada estant tenint un paper més important. Tenim el mateix repertori, les mateixes produccions i els mateixos bons cantants que l'Ò-

E. GUILLEMET

pera de París, si fa no fa. Però la diferència és que l'Òpera de París pot vendre les entrades a meitat de preu que nosaltres perquè tenen el doble de subvenció. No té més secret que això. El finançament és el problema bàsic al qual ens hem d'enfrontar els gestors de teatres. És difícil trobar l'equilibri, en aquesta estructura financera. Si es produeix la més mínima alteració en el pressupost general de l'Estat, nosaltres ho notem de seguida, perquè si en comptes de ser 16 milions, són 15 milions, aquest milió de menys representa molta despesa.

–¿Les produccions pròpies o les coproduccions s'emporten una gran part del pressupost general d'un teatre com el Covent Garden o acaben sent una manera de rendibilitzar les despeses?

–Nosaltres tenim unes vint òperes diferents cada temporada, i la meitat, entre vuit i deu, són novetats, en el nostre repertori. És a dir, són produccions que creem nosaltres mateixos o en coproducció amb un altre teatre. Per tant, constitueix un tant per cent molt alt de treball, però creiem que és molt important presentar idees noves, programacions noves i obres noves, perquè malgrat que el públic en general accepti de bon grat assistir a un revival infinit de La Traviata o de La Bohème, cal que el teatre es mantingui viu i que es justifiquin els fons públics que ajuden a sustentar-lo. Per això ens veiem obligats a crear, més que a repetir. Per sobre de tot, intentem contractar els millors cantants del món, que no vol dir necessàriament que

“A l'hora d'escollir un cantant, cal que prevalgui el bon gust en la interpretació, a banda, evidentment, del color de la veu i de la seva tècnica. És absurd pensar que els cantants d'abans eren millors que els d'ara. N'hi ha de bons i de dolents, com sempre, i t'has d'adaptar al que t'ofereix la realitat.”

hagin de ser els més cars, sinó que han de ser les millors veus, siguin joves o grans, més cotitzades o menys. Si no, no té sentit. També tenim molta cura amb els directors que vénen. Aquest factor seria, potser, el que distingiria el Covent Garden de la resta de grans teatres del món, perquè dóna especial importància als seus directors, com Colin Davis, Ricardo Muti, Simon Rattle, John Eliot Gardiner, i tants d'altres de primera fila. Procurem que no hi hagi cap canvi en els membres de l'orquestra, perquè el seu treball sigui sempre el més fecund possible en cada producció. I això els satisfà molt i fa que ells també acceptin més de bon grat de venir a dirigir.

–Pel que fa a la programació, què és el que prioritzen en les seves decisions?

–No ens limitem a un estil o un altre, a una tradició o una altra. Es pot dir que procurem aconseguir una varietat interessant. Jo, personalment, no crec que sigui millor o pitjor si es tracta d'una producció moderna, tra-

PETER MARIO KATONA HA HERETAT EL FÍSIC CORPULENT, PERFECTE PER A L'ESCENA, DEL SEU PARE, UN TENOR HONGARÈS QUE VA CANTAR TOTA LA SEVA VIDA A ALEMANYA. SI NO FOS PER LA "K" DEL SEU COGNOM, ES PODRIA CONFONDRE AMB UN ITALIÀ, TOT I QUE LES ARRELS ESLAVES TAMBÉ ES CORRESPONEN AMB LA SEVA APARENÇA DE *gentleman* EUROPEU. POTSER HA HERETAT DE LA SEVA MARE LA PRUDÈNCIA I L'ORDRE EN EL TREBALL, LA CONCISIÓ I LA CLAREDAT A L'HORA D'EXPRESSAR-SE, BARREJA DE PRECISIÓ ALE-

MANYA I DE SÍNTESI ANGLESA, ELEMENTS IMPRESCINDIBLES PER A LA INTEL·LIGÈNCIA, SOBRETOT SI S'HA D'APLICAR EN L'ADMINISTRACIÓ D'UNA COSA, SIGUI QUINA SIGUI. LA SEVA PERSPECTIVA PROFESSIONAL DEMOSTRA QUE EL SEU CRITERI ESTÀ DEL TOT AFINAT, I MAI MILLOR DIT, AMB LA SEVA FEINA, DE LA QUAL DEPÈN EL MANTENIMENT DEL PRESTIGI D'UN TEATRE D'ÒPERA DE LA MAGNITUD DEL COVENT GARDEN, SEMPRE AMB LA VOLUNTAT DE SER AL CAPDAVANT DE L'ÒPERA DEL SEGLE XXI.

E. GUILLAMET

dicional o avantguardista. Només és una qüestió de bo o de dolent. Òbviament, cada director musical afavoreix una tendència o una altra, segons que s'hi senti més identificat. Però el Covent Garden, tot i que cada vegada hi ha més productors nous i propostes més actuals, encara conserva algunes produccions antigues que el públic valora molt i que formen part de la història del teatre. Per això insisteixo en aquesta idea d'una programació eclèctica, en la qual tinguin cabuda propostes com la de joves directors. És a dir, busquem constantment aportar noms nous i noves idees.

-¿El públic anglès de l'òpera és tan fidel com el del teatre, en què una obra pot estar en cartellera durant més de vint anys?

-En òpera és diferent. El públic d'òpera sempre està i estarà dividit. Això és normal. No pots satisfer tothom. Fórmules com la que es va fer amb el Don Giovanni, que va ser molt polèmic, de no incloure'l en l'abonament, ha estat força acceptada. I haig d'admetre que la gent hi assistia amb una actitud bastant respectuosa, en silenci. Aquesta varietat en la programació que fem parteix d'aquesta realitat. La polèmica al voltant d'una òpera pot ser un element de riquesa. No sempre s'ha de buscar el camí més fàcil i més còmode.

-¿Creu que l'òpera ha guanyat popularitat, que està més a l'abast de tothom, si ho mirem respecte de deu anys enrere?

-Bé, depèn de l'angle amb què t'ho miris. No conec prou el cas espanyol, però sé que les coses s'estan desenvolupant molt. Jo vinc de la tradició alemanya, on cada ciutat, cada poble té un teatre propi que funciona tot l'any i, tot i els problemes econòmics, continuen funcionant força bé. A Anglaterra n'hi ha moltes menys, que van per tot el país, perquè l'òpera no forma part de la seva cultura, com en el cas d'Alemanya. Jo sé que hi ha persones que ho troben un element cultural forà a la tradició anglesa. Però, d'altra banda, a Londres hi ha un públic molt ampli i molt dinàmic. I la veritat és que a Anglaterra hi ha molt bons cantants, potser millors que a França o que a Alemanya. És una llàstima que l'òpera i que la música clàssica en general només pugui existir a Europa amb una injecció forta de l'ajut públic.

-¿Amb Blair és millor que amb Major o Thatcher?

-La veritat és que els últims vint anys no ha estat fàcil trobar els diners necessaris. El govern actual aposta per una cultura més popular. Potser no ho hauria de dir, però crec que calculen més a qui donen una subvenció en funció d'on tenen els

vots. I en el seu cas, els vots no els troben justament en el món de la música clàssica. Per això donen molt més suport a la música pop i rock, i per això no hem d'esperar gaire de l'àmbit polític. I està clar que el món de l'òpera, tot i els esforços que s'estan fent i l'evolució que ha seguit, continua sent un àmbit elitista.

-¿Pot arribar el dia en què els teatres d'òpera s'autofinanciïn?

-L'òpera sempre ha estat deficitària. Abans la mantenien els aristòcrates i ara la mantenen els governs i les entitats privades. D'altra banda, crec que per a una organització cultural tampoc no és bo tenir un superàvit excessiu, tenir massa diners, estar sobrealimentat, perquè llavors es corre el risc de malgastar-los. S'ha de ser molt prudent, amb els diners. Actualment es fa el possible per trobar recursos en l'àmbit privat, anar cap al model del patrocini. Però les empreses són encara més sensibles que els governs a l'hora d'invertir en cultura i el moment actual no és precisament òptim, en aquest sentit. Només puc dir que la situació a Londres avui dia em sembla prou positiva. Només seria desitjable que poguéssim oferir preus de les entrades més baixos per ser més democràtics i arribar a un públic més ampli i no només que vinguin els que s'ho poden permetre.

La Filharmònica de Berlín i Mariss Jansons interpretaran Beethoven i Dvorák al Palau

Palau 100. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Mariss Jansons. Beethoven: *Simfonia núm. 2*. Dvorák: *Simfonia núm. 9 "del Nou Món"*. Palau de la Música Catalana. 8 de maig de 2003 (21 h).

per LLUÍS TRULLÉN

El simple fet de poder escoltar en directe la Filharmònica de Berlín ja suposa per si sol un dels esdeveniments musicals més rellevants de la temporada concertística. Aquesta formació, la més cèlebre juntament amb la seva homònima de Viena, tornarà a actuar a Barcelona dins la temporada Palau 100 en el que s'ha convertit en un dels concerts més esperats pels melòmans i un dels punts culminants d'aquest cicle de concerts.

Enguany l'Orquestra tindrà com a director invitat per a aquests concerts Mariss Jansons, director de la Simfònica de Pittsburgh des de 1997, de l'Oslo Philharmonic de 1979 a l'any 2000, i que el proper mes de setembre ocuparà la plaça de director titular de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Deixeble de Kara-

jan i Swarowski, l'any 1973 es va convertir en assistent del llegendari Mravinski al capdavant de la Filharmònica de Sant Petersburg, i durant els més de vint anys que va estar al capdavant de la Filharmònica d'Oslo va oferir concerts als centres musicals més rellevants del món, com el Musikverein, Barbican, Concertgebouw, Carnegie Hall o Suntory Hall de Tòquio, a més d'haver estat invitat per festivals com els de Salzburg, Edimburg o els Proms de Londres. Com a director invitat ha actuat al capdavant de nombroses orquestres, entre les quals les filharmòniques de Berlín, Nova York, Viena, Londres i les simfòniques de Filadèlfia i Pittsburgh, orquestres amb les quals ha fet nombrosos enregistraments discogràfics.

El programa inclourà dues *Simfonies*, concretament la núm. 2 de Beethoven i la *Simfonia del Nou Món*

de Dvorák, unes obres que els mestres de la Filharmònica de Berlín han recreat en infinitat d'ocasions i enregistrat de manera paradigmàtica. Escoltar una orquestra vinculada a les batutes de Celebidache, Furtwängler, Karajan, Abbado i des d'aquesta temporada a Simon Rattle esdevé un esdeveniment que per als melòmans que tinguin l'oportunitat d'anar al Palau resultarà poc més que inoblidable.

El virtuosisme de Volodos torna a l'Auditori amb el Segon concert de Prokófiev

Temporada OBC. Arcadi Volodos, piano. Dir.: Lawrence Foster. Prokófiev: *Concert per a piano núm. 2*. Serra: *Impressions camperoles*. Brahms: *Simfonia núm. 4*. L'Auditori. 16, 17 i 18 de maig de 2003 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

per LL.T.

Molts ja deuen conèixer el talent d'Arcadi Volodos, un dels fenòmens més espectaculars del piano dels darrers decennis, que amb el seu virtuosisme desbordant i amb la seva força i potència de sonoritat s'ha guanyat amb poc temps un lloc entre els més grans intèrprets del moment.

Pianista de sonoritat robusta i encisadora, capaç de tocar amb un virtuosisme aclaparador i amb una musicalitat idènticament enlluernadora, ara tornarà a l'Auditori per oferir el *Concert per a piano núm. 2* de Prokófiev. Durant els mesos d'abril i maig d'enguany haurà interpretat a Munic el *Concert per a piano núm. 3* de Rakhmàninov i haurà ofert recitals a Frankfurt, Berlín, Amsterdam, Brescia, Bèrgam, Viena i Milà (on tornarà a interpretar el dia 12

de maig el *Concert per a piano núm. 3* de Rakhmàninov abans de tornar a l'Auditori per interpretar una obra com el núm. 2 de Prokófiev, que pel seu tipus d'escriptura i musicalitat posseeix unes característiques òptimes per a l'estil de Volodos.

La trajectòria de Volodos té com a punt d'inflexió el recital ofert l'any 1998 al Carnegie Hall, el qual, enregistrat discogràficament, li va suposar infinitat de premis internacionals. Gran intèrpret de la música de Txaiikovski, Rakhmàninov, Schubert o Bach, Volodos ha estat dirigit per Ashkenazy, Chailly, Gergiev, Levine, Mehta i Ozawa, entre altres directors.

Nascut a Sant Petersburg l'any 1972, no va començar a estudiar piano de manera seriosa fins a l'any 1987 al Conservatori de Sant Petersburg, i posteriorment al Conservatori de Moscou; també va rebre classes a París i a Madrid a càrrec de Jacques Rouvier i Dmitri Bashkirov, respectivament. El *Concert per a piano núm. 2* de Prokófiev el va interpretar la passada temporada amb les orquestres New York Philharmonic, Toronto Symphony, Dallas Symphony i directors com Leonard Slatkin, Keri-Lynn Wilsson i Claus Peter Flor. Ara a l'Auditori Volodos oferirà aquest concert dirigit per Foster, en un programa que suposarà el darrer de l'Orquestra d'aquesta edició 2002-03.

L'essència russa del Bolshoi torna al Palau

Palau 100. Orquestra i Cors del Teatre Bolshoi. Aleksandra Durseneva, mezzosoprano. Svetlana Belokon, mezzosoprano. Andrei Dunaev, tenor. Iuri Netchaev, baríton. Valeri Gilmanov, baix. Dir.: Aleksandr Vedernikov. Txaikovski: *Marxa Eslava*, *Moscú (cantata de la Coronació)*. Borodin: àries, duos i danses polovtsianes d'*El príncep Igor*. Palau de la Música Catalana. 22 de maig de 2003 (21 h).

per LL.T.

L'any 1776, en el mandat de Caterina II es fundà la que havia d'esdevenir la companyia del Teatre Imperial Bolshoi de Moscou, fet que la converteix en el conjunt musical més antic de Rússia. La seva trajectòria de concerts simfònics es remunta a final del segle XIX, i directors com Rakhmàninov van estar al capdavant d'una formació que a més de programar les grans obres de l'escola russa, a poc a poc va anar incloent en el seu repertori la música de Ravel, Poulenc o Bartók, entre altres compositors.

Actualment aquest conjunt de la companyia d'òpera i ballet està integrat per uns tres-cents components, i molts d'ells actuen com a solistes i com a músics de cambra de diverses agrupacions. Directors com Svetlanov, Bruno Walter, Rozdestvenski o Coates han dirigit aquest conjunt, que va oferir el seu primer concert fora de Rússia l'any 1964, concretament a La Scala de Milà. En el decurs de la seva història el conjunt ha estrenat obres de Cesar Cui, Rakhmàninov, Dargomyski, Anton Rubinstein i

Txaikovski, entre les quals cal destacar *Mazeppa* i el ballet *El llac dels cig-nes*.

En aquest concert que oferirà en la temporada Palau 100 i que estarà integrat per obres de Txaikovski i Borodin, el conjunt del Bolshoi estarà dirigit per Aleksandr Vedernikov, titular des de 1995 de la Filharmònica de Rússia i amb una trajectòria vinculada als teatres Stanislavski i Nemirovitx-Dantxenko de Moscou i a l'Orquestra de la Ràdio de Moscou, formació que va dirigir entre 1988 i 1995, i amb la qual va oferir nombroses gires, entre les quals també als Estats Units. La seva trajectòria artística, a més, li ha valgut ser convidat per orquestres com la London Philharmonic, la BBC Scottish Chamber, Staatskapelle Dresden, Nacional de la RAI, Filharmònica de Tòquio, i ha dirigit nombrosos títols operístics en teatres com La Scala, Il Comunale, Opera di Roma o Covent Garden. L'any 2001 Vedernikov va ser nomenat principal director invitat de la Noord Nederlands Orkest de Groningen i el juliol del mateix any director musical i director titular del Teatre Bolshoi de Moscou.

L'oboïsta Paul Goodwin, al Palau

Els Diumenges al Palau. European Baroque Orchestra. Dir.: Paul Goodwin. Telemann, Couperin, Locke, Händel. Palau de la Música Catalana. 11 de maig de 2003 (18 h).

per LL.T.

La presència de Paul Goodwin al Palau permetrà escoltar un dels oboïstes barrocs més destacats i un dels directors d'orquestra igualment més significats de la música del segle XVIII.

Director associat de l'Academy of Ancient Music des de 1996 i director invitat de l'English Chamber Orchestra, Paul Goodwin és col·laborador habitual de formacions com la Camerata Academica Salzburg, l'Orquestra Nacional de Lille, la Saint Paul Chamber Orchestra, l'Orchestra de l'Ulster i la Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Però Paul Goodwin també té un reconegut prestigi en l'elaboració de programes educatius. És director de l'Orquestra Barroca de l'Escola Internacional de Verà de Dartington i de l'Òpera Antiga de Dartington,

i ha col·laborat amb orquestres com la JONDE, la JONC –amb la qual l'estiu de l'any passat va oferir a Torroella de Montgrí un programa integrat per obres de Haydn i Mozart–, l'Orquestra Barroca de la Comunitat Europea i amb les orquestres barroques i clàssiques del Royal College of Music i de la Royal Academy of Music.

Com a director d'òpera ha acarat títols com *Le nozze di Figaro*, *Il Re Pastore*, *Agrippina* (Händel) o *L'isola disabitata* (Haydn), entre d'altres. Interessat per la unió dels instruments antics i la música contemporània, amb l'Academy of Ancient Music va estrenar la seva cantata *Total Eclipse* al Festival Ciutat de Londres de l'any 2000, obra que va ser enregistrada.

Ara Paul Goodwin torna al Palau en el que promet ser un dels concerts estel·lars d'aquest cicle dels Diumenges al Palau.

V CURS INTERNACIONAL DE DIRECCIÓ D'ORQUESTRA

ANTONI
ROS MARBÀ

ORQUESTRA
SIMFÒNICA DEL VALLÈS

IGUALADA

Del 21 de juliol
al 2 d'agost

2003

Escola Mpal. de Música
Passeig Verdaguer, 84-86
08700 IGUALADA
(BARCELONA)

e²

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA
CONSERVATORI DE GRAU MITJA D'IGUALADA
Mestre Joan Just i Bertran

Tel. 938 044 155 - Fax 938 055 490
E-mail: a8055427@centres.xtec.es
www.aj-igualada.net/escolamusica

Les germanes Labèque clouen la temporada de Palau 100

Palau 100. Katia i Marielle Labèque, pianos. Colin Currie i Julio Barreto, percussió llatina. Bernstein: *Cançons*, *West Side Story*. Palau de la Música Catalana. 27 de maig de 2003 (21 h).

per LL.T.

Les germanes Labèque tornen un any més a Barcelona oferint un programa que per les seves característiques musicals s'emmotlla plenament al seu estil interpretatiu. La música de Bernstein per a dos pianos, i en la qual figurarà el celeberrim *West Side Story*, reuneix per la seva rítmica i per la seva espectacularitat uns aspectes en què les germanes Labèque es troben plenament a gust. Els seus concerts tenen vivacitat, força, vehemència, i de fet, aquestes artistes s'han convertit en el duo de pianistes més famosos del món, i amb la particularitat d'haver acostat la música a un ventall social sumament ampli.

Nascudes a la costa basca de França i formades al Conservatori de París, ràpidament van iniciar una carrera en la qual la música de Gershwin, Stravinsky, Bartók i Bernstein –a més del jazz– es convertia en el seu principal èxit interpretatiu. Les seves recreacions com a duo en solitari s'han vist complementades amb concerts al costat de les més famoses orquestres del món, com poden ser la Filharmònica de Berlín, la Filharmònica de Viena o les simfòniques de Chicago, Boston, Filadèlfia

o Cleveland, en un llarg etcètera. A més, el seu ampli ventall d'obres va fer que s'acostessin a la música del període clàssic i oferissin concerts al costat de conjunts com Il Giardino Armonico o Música Antiqua Köln.

Els seus enregistraments més celebrats tenen en la música de Bernstein i Gershwin els seus moments més celebrats, però cal recordar així mateix versions d'obres de Brahms, Falla, Txaikovski, Dvorák i Debussy idènticament lloables. Ara la rítmica de la música de Bernstein tornarà al Palau a les mans d'aquestes dues especialistes de la música americana per a dos pianos i piano a quatre mans del segle xx.

Il Gardellino tanca la temporada d'Euroconcert

Euroconcert. Il Gardellino. Jan de Winne, flauta. Marcel Ponsoe, oboè barroc. Marcello, J. S. Bach, Vivaldi. Palau de la Música Catalana. 21 de maig de 2003 (21 h).

per LL.T.

Amb l'actuació del conjunt Il Gardellino, la temporada Euroconcert 2002-03 posarà fi al seu cicle de deu concerts que any rere any, i ja són divuit temporades, apropa de manera majoritària conjunts de música barroca i de música antiga al Palau.

Si el dia 6 de maig serà el torn de l'Musici, que també any rere any ens acosten els sons vivaldians al Palau, dues setmanes després el públic de Barcelona tindrà l'oportunitat d'escoltar Il Gardellino, un conjunt de sis membres que pren el seu nom del *Concert per a flauta, violí, oboè i continu* del cèlebre compositor venecià. El conjunt va ser fundat l'any 1988 per Jan De Winne i Marcel Ponsoe, flautista i oboista del conjunt, ambdós formats al Conservatori de Gant i habituals col·laboradors de conjunts que dirigeixen Ton Koopman i Philippe Herreweghe. Els integrants del conjunt són integrants així mateix de formacions de tant renom com l'Amsterdam Baroque Orchestra, La Petite Bande, La Chapelle Royal, l'Orchestre des Champs Elysées i de l'Ensemble 415.

Il Gardellino ha ofert nombrosos concerts en festivals europeus i ha estat invitat per oferir gires pels Estats Units i per Israel. Especialitzat en la música de la plenitud del barroc, el conjunt està integrat, a més, per Ryo Terakado i Mira Glodeanu (violins barrocs), François Fernandez (violí barroc i viola), Philippe Pierlot (viola da gamba), Roel Dieltjens (violoncel barroc) i Shalev Ad El (clavicèmbal). Ara amb aquest concert, integrat per obres concertants, suites i sonates, actuaran al Palau com a concert de cloenda de la temporada.

La música de cambra i vocal del Renaixement, protagonistes del Festival de Música Antiga

XXVI Festival de Música Antiga. Barcelona. CaixaForum, barri gòtic. Del 26 d'abril al 18 de maig de 2003.

per LL.T.

El Festival de Música Antiga de "la Caixa" arriba a la XXVI edició amb una programació els principals protagonistes de la qual seran els conjunts de cambra. Si bé el Festival es va iniciar el passat dia 27 d'abril, és durant el mes de maig quan es produeixen el major nombre de propostes, amb l'espai CaixaForum com a marc d'actuació.

El primer dia de maig el Quartet Mosaiques oferirà un programa dedicat a obres de Haydn, Mozart i Beethoven. Aquest conjunt, en el qual figuren quatre dels grans solistes de la interpretació de la música antiga –entre ells el violoncel·lista Christophe Coin–, actua un any més a Barcelona seguint els seus criteris interpretatius sempre a la recerca de la màxima autenticitat i respecte als criteris historicistes de les obres.

Dos dies després serà el torn d'una de les llegendes vives de la música: Gustav Leonhardt al clavicèmbal afrontarà un repertori dedicat a música de Byrd, Gibbons, Strogers, Randall i Farnaby, obres doncs que ens aproparan a la música dels compositors anglesos del Renaixement tardà, que ens vindran de la mà d'una de les màximes eminències de l'obra de Johann Sebastian Bach. Un programa a càrrec del conjunt de Muhammad Faqir dedicat a la música *sindhi*, que té les seves arrels a la zona meridional del Pakistan donarà pas al concert el dia 8 de maig a càrrec de Le Quatre Violons, un conjunt integrat per Hiro Kurosaki, Simon Heyerick, Mihoko Kimura i Isabel Serrano, el qual afrontarà un programa dedicat a obres de Telemann, Mozart i Rameu. El Conjunt Douce Mémoire ens oferirà una de les propostes més atractives del Festival. Un

espectacle teatral i musical que ens traslladarà a l'època renaixentista, tot configurant una proposta que tindrà com a música obres renaixentistes franceses. El conjunt Viana Consort ens oferirà el dia 16 de maig un concert dedicat a l'edat d'or de la polifonia hispànica, amb obres de Morales, Guerrero i Victoria, entre altres autors, i en el qual sis veus dirigides per Angel Recasens ens permetran gaudir de la música dels motets del Renaixement espanyol. Ja el dia 18 de maig, Robert Hollingworth al capdavant del conjunt vocal I Fagioni ens obrirà les portes a un repertori integrat per Croce, Gabrieli Monteverdi i Bachieri, o el que és el mateix, de la música dels grans polifonistes del Renaixement italià, a càrrec d'aquest conjunt que els darrers anys s'ha convertit en un dels més destacats en aquesta disciplina.

El Festival de Música Antiga d'enguany comptarà, a més, amb el tradicional Cafè Zimmermann, que arriba a la seva tercera edició, i els tradicionals Fringe, que tindran lloc al barri gòtic.

Nova incursió del Liceu en l'òpera infantil

per JORDI SALAZAR ROY

TOT DONANT CONTINUÏTAT A LA INICIATIVA D'APROPAR EL MÓN DE L'ÒPERA ALS MÉS PETITS, EL GRAN TEATRE DEL LICEU PRESENTA ENGUANY UN NOU TÍTOL OPERÍSTIC PER AL PÚBLIC INFANTIL, *El Superbarber de Sevilla*, CONSISTENT EN UNA ADAPTACIÓ DE LA CÈLEBRE ÒPERA BUFA *Il barbiere di Siviglia* DE GIOACCHINO ROSSINI.

L'obra de Rossini, vista escènica pel Tricicle

L'espectacle té com a principals particularitats que és en català, segons una adaptació del text realitzada per Miquel Desclot; i que la interpretació no és a càrrec d'una orquestra, sinó d'un petit grup instrumental format per piano, flauta travessera i contrabaix, a partir dels arranjaments musicals d'Albert Romaní. La posada en escena, d'altra banda, compta amb la participació del Tricicle.

Els personatges que intervenen en l'obra són essencialment els mateixos que en l'original rossinià, tot i que alguns dels papers menors han quedat suprimits, com també el cor. D'aquesta manera, la versió infantil està protagonitzada pels personatges del comte d'Almaviva, Rosina, Figaro, Bartolo i Basilio. D'altra banda, els aspectes argumentals han estat també simplificats per a l'ocasió, sense que la trama principal de l'òpera quedi, però, desvirtuada: Figaro, un barber simpàtic, trapella i descarat, ens explica com s'ho va fer per burlar la vigilància del vell Bartolo, i com va aconseguir, amb la seva intel·ligència i astúcia, que el seu patró, el comte d'Almaviva, pogués casar-se amb Rosina, la seva estimada.

Aquest no és, però, l'únic espectacle infantil que enguany ofereix el Gran Teatre del Liceu, ja que dins el marc de la present temporada ha tingut lloc també la reposició de dos muntatges anteriors, *La Petita Flauta Màgica* i *Pere i el llop*, com també la incorporació de la dansa per mitjà de l'Alvin Ailey American Dance Theater.

El responsable del Servei Educatiu del Liceu, Xavier Pujol, ha explicat que es preveu que el *Superbarber* tingui una molt bona acollida del públic,

atenint-se a l'èxit obtingut per les altres produccions: "*La recepció de La Petita Flauta Màgica ha estat molt bona*", afirma, "*i un altre espectacle que també vam presentar l'any passat i que tornem a presentar aquest any és Pere i el llop, que és l'únic que es fa a la sala gran del Liceu perquè per les seves característiques s'adapta a les possibilitats de l'escenari del Teatre*", afegeix. L'èxit a priori d'*El Superbarber de Sevilla* ve també corroborat pel nombre d'entrades venudes fins ara, amb les quals ja està pràcticament garantit el cent per cent d'ocupació en les vint-i-quatre representacions que es faran de l'obra. Aquest fet, explica Xavier Pujol, ha obligat que "*l'any que ve ja hi hagi programada la seva reposició, de la qual hi ha previstes trenta funcions més. Paral·lelament, entre les funcions d'aquesta temporada i la vinent, es realitzarà una gira per Catalunya i també per la resta de l'Estat*".

Xavier Pujol, d'altra banda, també ha destacat la importància de dur a terme activitats musicals d'aquest tipus des del Liceu, gràcies a les quals s'aconsegueix "*que als nens no els espanti de ser en un teatre i veure gent de carn i ossos als escenaris, especialment en una època en què els més petits estan tot el dia en contacte amb éssers virtuals, principalment per mitjà de la televisió i el cinema. Un altre objectiu és que es familiaritzin amb la música, i més concretament amb les grans peces del repertori operístic, ja que tant Il barbiere di Siviglia com Die Zauberflöte*

són d'aquelles obres que no es fan velles", explica. El principal mèrit de la iniciativa, afegeix, és "*posar els nens en contacte amb l'art i els artistes, i que això formi part de la seva experiència quotidiana, de manera que mai arribin a preguntar-se com és l'òpera*", un fet que es veu afavorit pel mateix context cultural del país, ja que "*Catalunya és el lloc de tot Espanya on es presta una major atenció a l'educació musical, tant des del vessant escolar com des del familiar. No sé si a altres llocs de l'Estat hi ha dificultats per vendre les entrades, però aquí no, i no únicament al Liceu: el mateix passa al Palau de la Música i a l'Auditori, que esgoten cada any les seves localitats adreçades al públic infantil*".

Lluny d'afluixar la seva activitat divulgadora, amb vista a properes temporades hi ha previst que en un futur el Liceu incorpori nous espectacles, tot obrint diferents línies d'oferta. "*De moment només hem treballat amb adaptacions d'obres del gran repertori, però tard o d'hora haurem d'incorporar també la dansa, com també obres encarregades expressament, sense deixar de banda els grans títols de la història de l'òpera*", explica Xavier Pujol. "*Es quelcom que hem de fer, primer per obligació, perquè aquest és un teatre públic; i després per la bona rebuda que han tingut els nostres espectacles en la societat catalana, tant a Barcelona com a diverses capitals comarcals*", afegeix.

El Superbarber de Sevilla arriba, doncs, en un moment en què la programació infantil s'ha convertit en un dels aspectes del Gran Teatre del Liceu amb més clara voluntat d'expansió; un fet que coincideix, a més, amb una de les èpoques de més esplendor de la història recent de l'emblemàtic coliseu barceloní.

El Superbarber de Sevilla. Adaptació al públic infantil d'*Il barbiere di Siviglia* de Gioacchino Rossini. Xavier Mendoza. Eloi Prat. Tina Gorina. Elena Roche. Jordi Casanova. Vicenç Esteve Madrid. Vicenç Esteve. Xavier Fernández. Joan Sebastià Colomer. Mariano Viñuales. Direcció musical: Alan Branch. Direcció escènica: Tricicle. Producció: Gran Teatre del Liceu. Teatre Romea. Del 24 d'abril al 18 de maig de 2003.

Oedipe, l'òpera d'Enesco

HI HA COMPOSITORS QUE CONSIDEREN LA CREACIÓ D'UNA ÒPERA COM UN PROCÉS ESPECIALMENT INTENS QUE HA DE PERMETRE PROJECTAR LA SEVA PERSONALITAT CREATIVA AL MÀXIM NIVELL, EL VERITABLE PUNT CULMINANT DE TOTA LA PRODUCCIÓ. PER EXEMPLE *Ariane et Barbe-Bleue* DE PAUL DUKAS O *Die Soldaten* DE B. A. ZIMMERMANN; LA MATEIXA RELACIÓ S'ESTABLEIX ENTRE *Oedipe* I ENESCO. DURANT MOLTS ANYS ENESCO VA COMPONDRE LENTAMENT I METICULOSAMENT EL QUE HAVIA DE SER LA SEVA OBRA MÉS IMPORTANT.

per JESÚS RODRÍGUEZ PICÓ

Cher ami, Oedipe est debout. Il a bien encore quelques excroissance et bosses, mais existe!"

Aquesta carta escrita a París l'any 1922 per Enesco dirigida a Edmond Fleg, autor del llibret, era la fi del primer període d'un llarg procés que s'havia iniciat l'any 1906. Va ser en aquella època quan el jove compositor va començar a pensar en la possibilitat d'escriure una òpera. Pocs anys després, a París, assistint a una representació a la Comédie Française de l'*Èdip Rei* de Sòfocles creu haver trobat un argument per al llibret. Al principi de 1910 s'inicien els primers esborranys.

Durant el 1910 comencen els primers contactes entre el que serà el llibretista de l'*Oedipe* i el compositor, per bé que encara hauran de passar tres anys fins que Enesco pugui treballar amb el text acabat. En aquest moment comença la primera etapa, la composició de l'òpera en la versió per a piano, que acaba —com explica la carta citada anteriorment— el 1922. Immediatament després Enesco comença l'orquestració, que enllesteix el 1931.

Les primeres composicions d'Enesco daten de l'any 1896 i són per a piano. La primera obra amb número d'*opus* és una suite simfònica, el *Poema romanès*, compost el 1897. Uns anys després vingueren obres com les dues rapsòdies ro-

maneses, que li van donar una gran popularitat. Aquestes obres amb una evident incorporació d'elements que provenen de la música popular i tradicional, per bé que molt sovint interpretades, no són les composicions més personals. A partir del *Dixtuor* de l'any 1906 es comença a definir un tipus de música profundament romanesa amb l'ex-

EN DIFERENTS
OCASIONS L'AUTOR
VA MANIFESTAR
QUE *Oedipe* ERA LA
SEVA OBRA MÉS
PROPERA.

pressió d'un lirisme nostàlgic combinat amb la incorporació de procediments contemporanis. És a partir d'aquest moment i fins a la darrera composició, la *Simfonia de cambra* de l'any 1954, que Enesco va definint un llenguatge molt personal.

En diferents ocasions l'autor va manifestar que *Oedipe* era la seva obra més propera. Els molts anys de treball i la identificació del compositor amb l'heroi de l'òpera l'han convertida en una obra d'una sorprenent intensitat. L'origen del lli-

bret són dues tragèdies de Sòfocles: *Èdip Rei* i *Èdip a Colonos*. El llibretista i el compositor fan servir el personatge mític arrelat a l'antiguitat com a símbol real i viu. Aquest personatge de tots els temps, universal, entusiasma Enesco, "...quin tema!, tractar de front l'antiguitat en el que té de més esplèndid, de més llegendari, i al mateix temps de més humà!"

L'òpera està dividida en quatre actes i sis escenes, el primer acte i proleg ens dona a conèixer els imperatius del destí, el parricidi i l'incest; musicalment hi ha grans contrastos entre la música pastoral i la de caràcter guerrer. En el segon Enesco tracta l'orquestra amb una gran intensitat dramàtica, amb tramats complexos i procediments molt personals, com la utilització de quarts de to en la intervenció de l'esfinx: "*La bête et la poussière, et l'astre au ciel serein sont menés par sa main*", frase que per graus conjunts va lliscant del greu a l'agut. Després Èdip respondrà amb les paraules que per a Enesco són el nucli central de l'òpera: "*L'homme est plus fort que le Destin!*", i després d'uns crits l'esfinx mor. "*Quan vaig deixar la ploma, després d'aquesta escena, creïa que em tornaria boig*", havia comentat Enesco. El tercer acte manté l'ambient tràgic, a poc a poc la tensió augmenta, fins al descobriment de l'incest involuntari i la posterior ceguesa d'Èdip. En el quart acte i l'epíleg es combinen sonoritats serenes i d'encanteri amb complexos tramats d'un extraordinari refinament tímbric.

Enesco utilitza diferents procediments per donar cohesió i força dramàtica a l'òpera. El flux simfònic que recorre l'obra està entrelligat per diversos motius i temes, tenint en compte els antecedents de Berlioz amb l'*idée fixe* i de Wagner

Georges Enesco.
A la dreta, la soprano
Marjana Lipovsek,
que intervé en aquesta
versió concertant
d'*Oedipe*

per la combinació del cromatisme i del diatonisme, sovint d'acord amb les necessitats expressives (densitat cromàtica-tensió, diatonisme-serenitat o celebració). El ritme també està originat en part per la influència del cant popular; en *Oedipe* trobem moltes vegades un ritme fluid proper al *parlando-rubato*.

amb el leitmotiv; Enesco, tot i que d'una manera personal, utilitza alguns d'aquests principis per relacionar breus estructures sonores amb elements dramàtics. Els leitmotiv poden referir-se a personatges (Èdip), a símbols (el destí), o a personatge i símbol alhora (Jocasta i incest), i apareixen sovint transformats sempre condicionats per l'entorn sonor i les necessitats dramàtiques. Alguns d'aquests motius s'utilitzen en moments fonamentals, per exemple quan intervé el destí. A l'inici de l'òpera, en el preludi instrumental, els contrabaixos exposen aquest motiu, integrat per onze sons (número simbòlic que anuncia un conflicte), i que s'inicia amb uns dramàtics intervals de segones menors. També en el preludi s'exposa el motiu d'Èdip, que està constituït per cinc notes (cinc, símbol de l'home), i servirà de nucli genèric per a altres motius conductors.

La transformació dels motius es pot fer de maneres diferents, les més habituals són els canvis del ritme, dels intervals, del timbre, l'addició de dos motius o el desenvolupament de les cèl·lules constitutives d'un motiu.

Un altre procediment personal és la concepció modal. Tenint en compte els recursos harmònics utilitzats per Fauré o Debussy i l'interès per la música tradicional romanesa, la modalitat es converteix en un element lògic i que amplia molt els models tonals convencionals. La modalitat ve determinada

El 13 de març de 1936, cinc anys després de finalitzada l'obra, es va estrenar a l'Òpera de París, en què el director va ser el flautista i compositor Philippe Gaubert; i tots els intèrprets en van oferir una versió excel·lent. La crítica també va valorar l'obra, per exemple Émile Vuillermoz escribí: "*A pesar de l'austeritat aparent d'aquesta música, poques partitures contenen un patetisme tan punyent i sincer.*" Pos-

FLORENT
SCHMITT I ARTHUR
HONNEGER VAN
DESTACAR LA SINGULARITAT DE
L'OBRA.

teriorment altres compositors, com Florent Schmitt o Arthur Honegger, van destacar la singularitat de l'obra i la distància tant dels succeïdants wagnerians com dels *pastiches* imitant Debussy o Puccini.

L'èxit va durar poc, l'obra es va tornar a representar l'any següent i després l'oblit.

La fi d'aquest oblit es va iniciar gràcies a l'Òpera de Bucarest, que l'any 1958 va incloure *Oedipe* en la seva programació. Uns anys després la casa discogràfica Electrecord en va fer un enregistrament en llengua romanesa, el paper d'Èdip va ser interpretat pel baríton David Ohanesian i en fou director Mihai Bredeceanu. Un segon enregistrament discogràfic es va dur a terme a Montecarlo l'any 1989, aquesta vegada en una versió en francès, en què l'intèrpret d'Èdip va ser José van Dam i el director Lawrence Foster. Per la seva qualitat, *Oedipe* s'ha de situar al costat de les gran òperes del segle XX, de la mateixa manera que *Doktor Faust* de Busoni, les dues òperes d'Alban Berg o algunes òperes de Britten s'inclouen (o s'haurien d'incloure) habitualment en les temporades d'òpera; també *Oedipe* mereix ser difosa com a obra singular i molt personal.

Oedipe de Georges Enesco (en versió de concert). Esa Ruuttunen. Marjana Lipovsek. Andion Fernández. Anka Violetta Paraschiv. Gleb Nikolsky. Arutjun Katchinian. Robert Bork. Donald Litaker. Stefano Palatchi. Philippe Fourcade. Francisco Vas. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Cor del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Lawrence Foster. Gran Teatre del Liceu. 5 (20,30 h) i 8 (18 h) de juny de 2003.

La dansa al Festival Grec 2003

Fent equilibris

PER A AQUESTA NOVA EDICIÓ DEL 2003 S'HAN UNIT TOTES LES ANTIGUES FÓRMULES DE PROGRAMACIÓ RESPECTE DE LA DANSA. AIXÒ VOL DIR EQUILIBRAR LES PROPOSTES DE DANSA AUTÒCTONA AMB LES GRANS PRODUCCIONS DE SIGNATURA INTERNACIONAL (SEMPRE AMB UNA MICA DE RETARD) I APOSTAR PER TREBALLS DE MÉS RISC I AVANTGUARDA. EL RESULTAT ÉS EL SEGÜENT.

per ESTER VENDRELL

Je suis sang, segona versió, de Jan Fabre i *Der Fensterputzer* (L'home que neteja vidres) de Pina Bausch per la Tanztheater Wuppertal. Ambdues propostes han estat anteriorment presentades en edicions del Festival d'Avinyó. Aquesta programació respon a omplir el buit de treballs de primera línia que no es poden veure durant l'any a Barcelona, i que corresponen més a una programació estable que no pas a un festival, pel fet de no ser estrenes recents (novetats). Valors internacionals que continuen essent els mateixos que fa gairebé vint anys..., això fa pensar. (Igual que ha succeït al Mercat de les Flors durant el primer trimestre de 2003, amb valors segurs com Susane Linke, Reinhild Hoffman i la companyia belga Plan K.) O el món de les arts escèniques està estanc i no genera nous valors de referència (que no creiem que sigui el cas) i s'aposta per noms amb prou garantia artística per omplir i acontentar el públic i els professionals de les arts escèniques, o els nostres directors de programació no tenen l'olfacte suficient com per presentar-nos la jove avantguarda mundial en un Festival que serà l'aperitiu del gran Festival de les Arts del Fòrum 2004.

Les expectatives de novetat quant a la dansa en aquest Grec creiem

L'espectacle *Je suis sang*, de Jan Fabre, i basat en un conte de fades medieval, es podrà veure al Teatre Grec del 17 al 20 de juliol (22 h)

que estan centrades en el programa *Mira!*, un intercanvi entre Tolosa de Llenguadoc i Barcelona que tant pel que fa a dansa com a teatre presentarà vuit espectacles i durà els principals programadors i directors francesos que participaran en trobades professionals. Les novetats en dansa són la companyia Montalvo&Hervieu amb l'espectacle *Babelle hereuse* al Lliure Fabià Puigserver. La visita d'aquesta companyia sí que és una aportació, ja que tan sols ha passat per Madrid, però per la seva referència internacional fa temps que espera la seva cita amb els espectadors catalans. L'altre creador francès que tant va impactar fa dos anys al TNC, Philippe Decouflé, presentarà un solo. Els coreògrafs catalans que representen aquest intercanvi són Tomeu Vergés (ballarí olotí que ha fet la seva carrera tant en la faceta d'interpret com de coreògraf a França) amb *Asphyxies* (sobre la vida de Louis Aragón) i Tomàs Aragay (ex del col·lectiu General

Elèctrica), que presentarà una coreografia realitzada amb ballarins de Tolosa.

Per complementar aquesta oferta de dansa, és clar, la representació dels nostres creadors amb noves propostes. Tots i cadascun ens poden aportar sorpreses dels seus mons creatius: els veterans Gelabert/Azopardi, Mal Pelo i Nats Nus i els valors en alça Erre que Erre i Thomas Noone.

Tancarà la proposta la visita de la coneguda Compañía Nacional de Danza 2 (els joves de Duato).

En representació de la dansa clàssica, comptarem amb la presència de Julio Bocca, que repeteix visita a Barcelona.

I per als qui prefereixen dansa a la fresca, el "Festival dies de dansa" continua amb les seves propostes de dansa en espais urbans.

En resum, un Grec ple de dansa, molta contemporaneïtat i per a tots els gustos. Esperem que en pugueu gaudir.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

Director Titular Ernest Martínez Izquierdo
Principals Directors Invitats Franz-Paul Decker i Lawrence Foster
Director Festival Mozart Christian Zacharias

Lepant 150 · 08013 Barcelona - Tel. 93 247 93 00
e-mail: info@auditori.org / www.auditori.org

TEMPORADA 2003 | 2004

1	20/09/03 21/09/03	Christian Zacharias director Frank Peter Zimmermann violí Sergie Zimmermann violí	J. C. Bach <i>Concert per a doble orquestra</i> núm. 1 Mozart <i>Concert per a violí i orquestra</i> núm. 4 Mozart <i>Concertone per a dos violins i orquestra</i> Haendel <i>Concerto a due cori</i> núm. 28	16	23/01/04 24/01/04 25/01/04	Lawrence Foster director Shai Wosner piano Saleem A. Ashkar piano Ashan Pillai viola Damián Martínez violoncel	Gerhard Don Quixot: danses Mozart <i>Concert per a dos pianos</i> núm. 10 Strauss <i>Don Quixot</i>
2	25/09/03	C. Zacharias piano i director Marie-Luise Hinrichs piano Gyula Stuller violí Ashan Pillai viola	Mozart <i>Sinfonia</i> núm. 32 Mozart <i>Sinfonia concertant</i> Mozart <i>Concert per a dos pianos i orquestra</i> núm. 7 Mozart <i>Sinfonia</i> núm. 33	17	30/01/04 31/01/04 01/02/04	José Serebrier director Amir Katz piano	R. Lamote de Grignon <i>Tres Sonates del pare Soler</i> Liszt <i>Concert per a piano</i> núm. 2 Txaikovski <i>Sinfonia</i> núm. 4
3	27/09/03 28/09/03	C. Zacharias piano i director Soprano a determinar	Mozart <i>Concert de piano i orquestra</i> núm. 25 Mozart <i>Ch'io mi scordi di te</i> Mozart <i>Bella mia fiamma</i> Mozart <i>Sinfonia</i> núm. 38 «Praga»	18	06/02/04 07/02/04 08/02/04	Robert King director Solistes OBC	Bach <i>Concerts de Brandenburg</i>
4	03/10/03 04/10/03 05/10/03	Ernest M. Izquierdo director Shlomo Mintz violí	Wagner <i>Els mestres cantaires de Nuremberg. Obertura</i> Sibelius <i>Concert per a violí i orquestra</i> Montsalvatge <i>Calidoscopi simfònic</i> Stravinski <i>L'ocell de foc. Suite (versió 1919)</i>	19	14/02/04 15/02/04	Orquestra Simfònica de les Balears Edmon Colomer director Solista a determinar	Brahms <i>Concert per a piano i orquestra</i> núm. 2 Baltasar Samper <i>Ritual de pagesia</i> Kodaly <i>Variacions sobre un tema popular hongarès</i>
5	10/10/03 11/10/03 12/10/03	Ernest M. Izquierdo director	Adams <i>Lollapalooza</i> Varèse <i>Amérique (versió 1927)</i> Dvorák <i>Sinfonia</i> núm. 9 «Nou Món»	20	21/02/04 22/02/04	Eiji Oue director Àngel Jesús García violí	Homs <i>Sinfonia breu</i> Bernstein <i>Serenata</i> Copland <i>Sinfonia</i> núm. 3
6	18/10/03 19/10/03	Franz-Paul Decker director Lluís Claret violoncel	Balada <i>Homenatge a Sarasate</i> Balada <i>Homenatge a Pau Casals</i> Balada <i>Concert per a violoncel i orquestra</i> Strauss <i>Romança per a violoncel i orquestra</i> Strauss <i>Feuersnot «Liebe scene»</i> Strauss <i>El cavaller de la rosa. Suite</i>	21	27/02/04 28/02/04 29/02/04	Christopher Hogwood director Ofelia Sala soprano Maite Arrubarrena mezzosoprano Lluís Vilamajó tenor Josep Miquel Ramon baix Coral Càrmina (dir. F. Marina)	Haydn <i>Sinfonia</i> núm. 104 «London» Haydn «Missa de Lord Nelson»
7	24/10/03 25/10/03 26/10/03	Franz-Paul Decker director	Mahler <i>Sinfonia</i> núm. 5	22	06/03/04 07/03/04	Gary Bertini director	Brahms <i>Sinfonia</i> núm. 3 Brahms <i>Sinfonia</i> núm. 1
8	07/11/03 08/11/03 09/11/03	Víctor Pablo Pérez director Gustavo Díaz piano	Suriñach <i>Concert per a piano i orquestra</i> Xostakóvitx <i>Sinfonia</i> núm. 11 «L'any 1905»	23	12/03/04 13/03/04 14/03/04	Ernest M. Izquierdo director Joaquín Achúcarro piano	Falla <i>Noches en los jardines de España</i> Ravel <i>Concert per a piano i orquestra per a la mà esquerra</i> Rimski-Kórsakov <i>Scheherazade</i>
9	14/11/03 15/11/03 16/11/03	Rachael Worby directora	Clàssics del cinema clàssic El Capitán Blood, Alló que el vent s'endugué, Sol davant el perill, Ben-Hur, El màgic d'Oz, ...	24	19/03/04 20/03/04 21/03/04	Franz-Paul Decker director Ida Haendel violí Cor Madrigal (dir. M. Barrera) Cor Lieder Càmera (dir. J. Vila)	Bizet <i>Sinfonia</i> núm. 1 Sarasate <i>Fantasia sobre temas de Carmen</i> Sarasate <i>Aires gitanos</i> Ravel <i>Tzigane, per a violí i orquestra</i> Ravel <i>Daphnis et Chloé. 2a Suite</i>
10	22/11/03 23/11/03	Josep Pons director	Ramon Porter <i>Peça per a orquestra</i> Bruckner <i>Sinfonia</i> núm. 4 «Romàntica»	25	26/03/04 27/03/04 28/03/04	Franz-Paul Decker director Martha Argerich piano	Schubert <i>Obertura Rosamunda</i> Schumann <i>Concert per a piano i orquestra</i> Ginastera <i>Gloses sobre tema de Pau Casals</i> Piazzola <i>Tangazo</i>
11	28/11/03 29/11/03 30/11/03	Lawrence Foster director Ute Lemper veu	Cançons de musical i cabaret	26	02/04/04	Ernest M. Izquierdo director Paul Crossley piano David B. Thompson trompa	Messiaen <i>Des Canyons aux étoiles</i>
12	13/12/03 14/12/03	Achim Fiedler director Ricardo Casero trombó	Feliu Gasull <i>Obra d'encàrrec de l'OBC. Estrena</i> Serecki <i>Concert per a trombó i orquestra</i> Dvorák <i>Sinfonia</i> núm. 7	27	16/04/04 17/04/04 18/04/04	Ernest M. Izquierdo director Ewa Podles mezzosoprano Joan Enric Lluna clarinet Orfeó Català (dir. J. Vila)	Torke Javelin Guinjoan <i>Concert per a clarinet i orquestra. Obra d'encàrrec de l'OBC. Estrena</i> Prokófiev <i>Alexandr Nevski</i>
13	19/12/03 20/12/03 21/12/03	Jesús López Cobos director Hilary Hahn violí	Pfitzner <i>Das Christ-Elflein. Obertura</i> Bruch <i>Concert per a violí i orquestra</i> núm. 1 Beethoven <i>Sinfonia</i> núm. 6 «Pastoral»	28	23/04/04 24/04/04 25/04/04	Orquestra Nacional de España	Programa a determinar
14	09/01/04 10/01/04 11/01/04	Ernest M. Izquierdo director Gidon Kremer violí	Turina <i>Danzas fantásticas</i> Mario Ros <i>Le promeneur. Estrena</i> Xostakóvitx <i>Concert per a violí i orquestra</i> núm. 1	29	01/05/04 02/05/04	Ernest M. Izquierdo director Ana María Sánchez soprano Alejandro Roy tenor mezzo i baix a determinar Orfeó Donostiarra (dir. J. A. Sainz Alfaro)	Verdi <i>Missa de Rèquiem</i>
15	17/01/04 18/01/04	Ernest M. Izquierdo director Inger Dam-Jensen soprano	Berio <i>Call</i> Berio <i>Folk songs</i> Mahler <i>Sinfonia</i> núm. 4				

Nous abonaments al 93 247 93 07 i a la nostra web www.obc.es

DISCOGRÀFIQUES A CATALUNYA

Una discogràfica petita
que vetlla per la músicaEdicions
Albert Moraleda

Edicions Albert Moraleda

Ausiàs Marc, 161, baixos. 08013 Barcelona.

Tel: 93.231.91.85. Fax: 93.231.84.42

A/e: edmoraleda@wanadoo.es

Discogràfica fundada l'any 1993 per Albert Moraleda, amb capital absolutament català. Edita bàsicament CD de música clàssica i música de sardanes.

Produeix aproximadament uns 15 CD l'any.

per MONTSERRAT PUIG

Fa deu anys que tinc l'estudi d'enregistraments; he fet una mica de tot, amb predomini de la música clàssica. Vaig començar amb música de cambra, lied, després he fet alguna incursió en el món de l'òpera, com Il Telemaco nell'isola di Calipso de Ferran Sor (1778-1839), però també tinc molts enregistraments per a música de cobla, sardana, dansa, i fins una mica de jazz. És difícil dir amb exactitud el nombre de CD que puc treure cada any, depèn dels anys, però si faig una mitjana, en surten uns quinze, que serien cent cinquanta en aquests deu anys."

L'Albert Moraleda pertany a una família de músics: el seu germà Joan Lluís és compositor, instrumentista i director de cobla i orquestra, i la seva filla Inés és mezzosoprano; per tant, la

música és l'element natural d'aquesta família. Ell mateix té formació de músic, i aquesta qualitat li permet dirigir amb coneixement i sensibilitat artística els enregistraments.

La seva fama de tècnic excel·lent, perquè sap música, és motiu perquè constantment el cridin per fer enregistraments, i aquest és un temps que treu a la seva productora. Albert Moraleda diu, amb sentit de l'humor, que la seva discogràfica és la més petita del món, però se sent orgullós i satisfet del que ha fet.

En demanar-li que defineixi quines són les característiques que distingeixen la seva discogràfica de les altres, a part de la seva petitesa, esmenta la qualitat, tant des del punt de vista tècnic com musical. Quan es tracta d'enregistrar una versió, perd la noció del

temps i aquell fragment, o aquells compassos, es repeteixen fins que surten perfectes. Els gèneres musicals van del lied a l'òpera. Actualment treballa en l'enregistrament d'El gato con botas de Xavier Montsalvatge, i serà per a una altra productora, en la qual ell només figura com a tècnic de so; però la passió, la rigorositat i les hores de dedicació fan que aquesta òpera se la senti seva. "Últimament treballo molt més per als altres que per a mi."

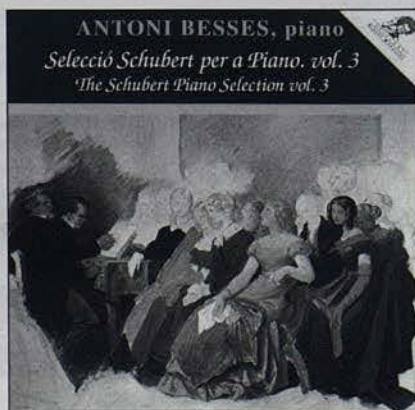
Respecte dels problemes o sistemes de distribució que utilitza per a la seva discogràfica ens diu: "Tinc una distribuïdora especialitzada, Gaudisc, que distribueix per Espanya, el Japó i els Estats Units, tot i que les vendes al Japó gairebé són testimonials." La qüestió de les subvencions per a la discografia de la música culta desperta sempre idees en els professionals de les discogràfiques. Albert Moraleda ho té molt clar: "Mai són suficients, les subvencions; jo penso que n'hi hauria d'haver de dues classes; la primera per produir el disc, i la segona per divulgar-lo, fer-lo conèixer i arribar a molts punts. Crec que, de totes maneres, les subvencions ajuden moltes empreses petites a continuar obertes."

L'opinió que li mereixen els discos per encàrrec és contundent. "En el meu cas, és una manera de tenir l'editoria oberta, és també una raó per posar el segell. Generalment, quan et fan un encàrrec ja ho tenen tot pensat, però la supervisió de tot el procés és molt important, des de l'enregistrament a les caràtules perquè no s'hi interposin incorreccions. Personalment, els discos per encàrrec m'han ajudat a conèixer molts intèrprets i molts tipus de música diferents."

Pel que fa a la música que es ven més, està convençut que és la música disco.

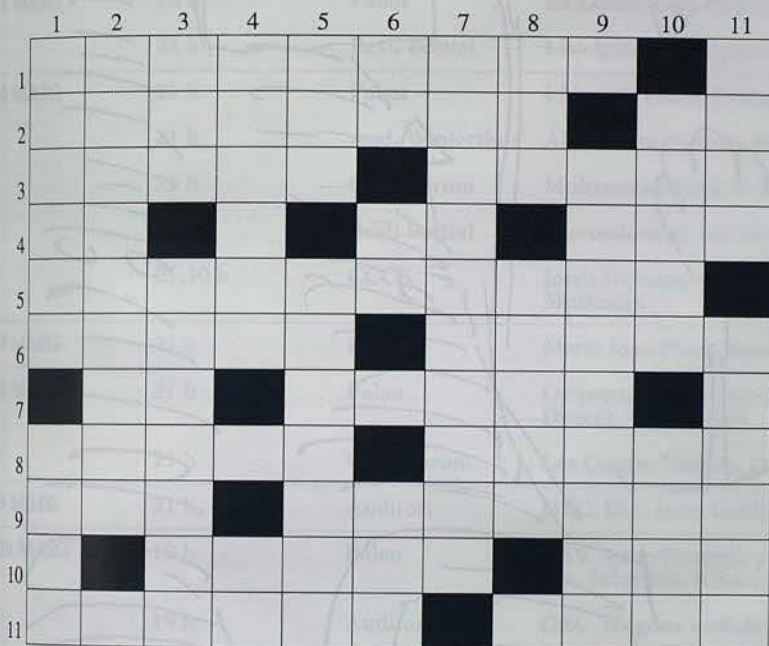
La que menys, és difícil de precisar. Quina part d'aquesta feina de les discogràfiques és negoci, i quina part és cultura, imatge, fer país? "Per a mi, el 100% és fer país. I us ho explico. En fer el pressupost dels 500 exemplars, faig el càlcul, i no hi poso res de sou. M'agrada fer la selecció de la presa de so, i una de les coses que més em satisfan és ajudar els músics o els intèrprets, partitura en mà, perquè surti el millor possible, al més perfecte musicalment parlant. Aquesta és una satisfacció importantíssima."

Albert Moraleda pensa i sent com un músic, i dedica la seva habilitat i els seus coneixements a fer que la discografia de música culta sigui tan perfecta com calgui. Sens dubte, és un vocacional.

per Eduard V. Patsi

Música encreuada

Horitzontals

1. El cinquè *Concert per a piano* de Beethoven. La major.
2. Convida Tamino a fer les proves de l'aigua i del foc. Desfes-te de les lletres "repes" d'en Pere.
3. Et prenc per un cranc. Tronc buidat que navega del revés.
4. Interval de quarta ascendent a partir d'un La. Faristol. Plata. Part inicial de la trompa d'Eustaqui.
5. Director espanyol, de nom Jesús (dues paraules seguides).
6. Pròpia del peix per nedar. Premi per a científics i literats, però no per a músics.
7. 499. Compositor d'*Empúries*, suite simfònica per a orquestra i co-

bla. Cinquanta.

8. El menjador central de Can Rull. De Molina, gran autor teatral.
9. Reial Acadèmia d'Esparreguera. Triscar sense cap ordre al final queda rar.
10. Piano a la partitura. Compositor italià del segle XVIII, de nom Stefano. Zero per zero.
11. Salsa pròpia de la carn a la brasa (sense cua). Ressons musicals.

Verticals

1. Successió de notes de diferent freqüència en progressió. L'instrument d'en Nicanor Zabaleta.
2. Parenta de la mandarina, però germana de la guitarra. Locatelli, Lindberg o Ligeti.
3. Abans de. Insigne compositor i musicòleg català, mestre de Falla, de Gerhard, etc.
4. Desordre al teatre. Pont de violí cap per amunt. Les vocals d'en Vivaldi i d'en Marais.
5. Raspo les vocals i em quedo amb les consonants. Teòric musical del segle XVI.
6. Arturo Toscanini. Antonio de Cabezón. Usandizaga. 450.
7. Virtuós italià del contrabaix.
8. Res de res de res. *Goudunov*, òpera de Mussorgski. Mi major.
9. Respighi, Rossini o Romberg. Barroc modern.
10. El botó que atura la música momentàniament. Instrument de so eròtic més que "sexí".
11. Tots amunt o tots avall a l'orquestra. Aus que xerren però no canten, i fent la vertical, xivarri assegurat.

Música encreuada d'abril 2003 (núm. 222)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	O	F	E	C	S		V	I	O	L	I
2	M	A	R	T	I	N	E	Z		L	N
3		R	N		M	A	R	Q	U	E	S
4	C	S	E	R	F		I	U	A	N	T
5	L	A	S		O	M	S	I	C	A	R
6	A	N	T	O	N	I	M	E	S		U
7	S	T		M	I	L	E	R		U	M
8	S	S	S		C	I		D	E	T	E
9	I		A	R	A	T	N	O	C		N
10	C	A	C	I		E	E		A	R	T
11	S	O	S	T	I	N	G	U	D	E	S

Solucions en el número següent

BARCELONA (BARCELONÈS)

3 MAIG	19 h	Auditori	Jove Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Manuel Valdivieso. <i>Simfonia núm. 1</i> de Mahler.
	21 h	CaixaForum	Gustav Leonhardt, clavicèmbal. (XXVI Festival de Música Antiga).
4 MAIG	11 h	Auditori	Jove Orquestra Nacional d'Espanya. (Segona audició).
	18 h	Palau	Trio Ligorio-Orpella-Mor. Daniel Ligorio, piano. Joan Orpella, violí. José Mor, violoncel. Beethoven, Xostakóvitx, Granados. (Els Diumenges al Palau).
5 MAIG	19 h	Palau	La Locomotora Negra. Jazz. (Concert de Tarda al Palau).
	21 h	Rest. Bestial	Lito Iglesias, violoncel i electrònica. (XVIII Cicle de Música S.XX-XXI).
6 MAIG	21 h	Palau	I Musici. Vicenç Prats, flauta. Vivaldi, Bach. (Euroconcert).
	21 h	Aud. Winterthur	Alain Planès, piano. Schubert. (VI Schubertiada).
	21 h	CaixaForum	Muhammah Faqir & Ensemble. (XXVI Festival de Música Antiga).
	21 h	Rest. Bestial	Percussions de Barcelona. (XVIII Cicle de Música S.XX-XXI).
	21,30 h	CCCB	Jorrit Dijkstra, saxòfon i electrònica. (Cicle Internacional d'Influències Musicals).
7 MAIG	21 h	Palau	Maria Joao Pires, piano. (Ibercamera).
8 MAIG	21 h	Palau	Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Mariss Jansons. Beethoven, Dvorák. (Palau 100).
	21 h	CaixaForum	Les Quatre Violons. (XXVI Festival de Música Antiga).
9 MAIG	21 h	Auditori	OBC. Dir.: Jerry Goldsmith. Música de cinema.
10 MAIG	19 h	Palau	OSV. Anna Gourari, piano. Dir.: Edmon Colomer. Schumann, Beethoven, Schnebel. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
	22 h	Palau	Orquestra Filharmònica Nacional Bielorrussa. Rodrigo, Bizet. (Promoconcert).
11 MAIG	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	18 h	Palau	European Union Baroque Orchestra. Dir.: Paul Goodwin. Couperin, Telemann, Locke, Händel. (Els Diumenges al Palau).
	19 h	Casal del Metge	Elisabet Vilaplana, mezzosoprano. Clara Arbós, piano. Montsalvatge i contemporanis. (Joves Veus de la Lírica).
12 MAIG	19 h	Palau	Grup de Cambra de Barcelona. Eulàlia i Ester Vela, piano. Rakhmàni-nov, Comellas, Montsalvatge, Saint-Saëns. (Concert de Tarda al Palau).
	21 h	Rest. Principal	Harry Sparnaay, clarinet baix. (XVIII Cicle de Música S.XX-XXI).
13 MAIG	21 h	Palau	Trio Smetana. Spanish Brass Luur Metalls. (Ibercamera. I Temporada de Cambra).
	31 h	Rest. Negro	Grup Instrumental Sitges 94. (XVIII Cicle de Música S.XX-XXI).
14 MAIG	20 h	Catedral	Jean-Christophe Geiser, orgue. Martin, Zbinden. (L'Orgue de la Catedral de Barcelona. Euroconcert).
	21 h	CaixaForum	Doulce Mémoire. (XXVI Festival de Música Antiga).
15 MAIG	21 h	L'Espai	Banda Municipal de Barcelona. Dir.: els mateixos compositors. Boliart, Ferrer, Diago, González de la Rubia, Pardo, Fidemraizer. (Avuimúsica).
16 MAIG	21 h	Auditori	OBC. Arcadi Volodos, piano. Dir.: Lawrence Foster. Serra, Prokófiev, Brahms.
	21 h	CaixaForum	Viana Consort. (XXVI Festival de Música Antiga).
17 MAIG	19 h	Palau	OSV. Manuel Guillén, violí. Dir.: Salvador Brotons. Glinka, Prokófiev, Txaikovski. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
18 MAIG	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	18 h	Palau	The Swingle Singers. Concert a cappella de Bach als Beatles. (Els Diumenges al Palau).

	20 h	CaixaForum	Grup vocal I Fagiolini. (XXVI Festival de Música Antiga).
19 MAIG	21 h	Rest. Negro	M. Fiol, soprano. R. Esteve, contrabaix. (XVIII Cicle de Música S.XX-XXI).
20 MAIG	21 h	Rest. Principal	Música europea per a bandúrria, guitarra i arpa. (XVIII Cicle de Música S.XX-XXI).
21 MAIG	21 h	Palau	II Gardellino. Jan de Winne, flauta. Marcel Ponsseele, oboè barroc. Marcello, Bach, Vivaldi. (Euroconcert).
22 MAIG	21 h	Palau	Orquestra i Cors del Teatre Bolshoi. Alexandra Durseneva, mezzosoprano. Svetlana Belokon, mezzosoprano. Andrei Dunaev, tenor. Yuri Netchaev, baríton. Valery Gilmanov, baix. Dir. titular: Aleksandr Vedenskoy. Txaikovski, Borodin. (Palau 100).
25 MAIG	12h	Palau	Petits de l'Orfeó Català. Dir.: M. Josep Besson. Cor Infantil de l'Orfeó Català. Dir.: Elisenda Carrasco. (amb el mecenatge de Santander Central Hispano). Concert de fi de curs.
	18 h	Liceu	Recital Inga Nielsen, soprano i Robert Hale, baríton. Rupert Dussmann, piano. Brahms, Strauss, Gershwin, Porter.
	19 h	Auditori	Orquestra Filharmònica de Timisoara. Mihai Ungureanu, piano. Dir.: George Costin. Wagner, Txaikovski, Dvorák. (Concerts a Barcelona).
26 MAIG	19 h	Palau	Orquestra de Cambra de Granollers. Santiago Juan, violí. Mayte Martín, cantora. Dir.: Francesc Guillén. Mozart, Mendelssohn, Falla. (Concert de Tarda al Palau).
	20,30 h	Liceu	<i>Das Rheingold</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
27 MAIG	21 h	Palau	Katia & Marielle Labèque, piano. Colin Currie i Julio Barreto, percussió llatina. Bernstein. (Palau 100).
29 MAIG	20 h	Liceu	<i>Die Walküre</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
30 MAIG	21h	Institut Francès	Grup Instrumental Esmuc II. (Avuimúsica).
	21,30 h	Palau	Shoji Kojima. Duquende. Dir. musical Chicuelo. <i>De paso</i> . (XIV Festival de Guitarra de Barcelona).
31 MAIG	21 h	Auditori	Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks. Dir.: Riccardo Muti. Txaikovski, Prokófiev. (Ibercamera).
1 JUNY	20 h	Liceu	<i>Das Rheingold</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
3 JUNY	21 h	Aud. Winterthur	Juliane Banse, soprano. Justus Zeyen, piano. Brahms, Wolf, Schubert. (VI Schubertiada).
4 JUNY	20 h	Liceu	<i>Die Walküre</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
5 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Oedipe d'Enesco</i> (versió de concert). Dir.: Lawrence Foster.
7 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Das Rheingold</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
8 JUNY	18 h	Liceu	<i>Oedipe d'Enesco</i> (versió de concert). Dir.: Lawrence Foster.
10 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Das Rheingold</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
11 JUNY	20,30 h	Liceu	Concert Strauss. Karita Mattila, soprano. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Peter Schneider.
12 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Das Rheingold</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
13 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Das Rheingold</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
	21,30 h	CCCB	Sound of Colors Ensemble. Compositors suïssos. (Cicle Internacional d'Influències Musicals).
14 JUNY	21,30 h	Església Sta. Anna	Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Dir.: Josep Vila Casañas. Música per a cor a cappella. (Maig Coral).
15 JUNY	17 h	Liceu	<i>Das Rheingold</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
	19 h	Casal del Metge	Solistes vocals. Montserrat Cabero, piano.
17 JUNY	20 h	Liceu	<i>Die Walküre</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
20 JUNY	20 h	Liceu	<i>Die Walküre</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
22 JUNY	17 h	Liceu	<i>Die Walküre</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
25 JUNY	20,30 h	Liceu	<i>Das Rheingold</i> de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.
27 JUNY	20,30 h	Liceu	Nederlands Dans Theater.

28 JUNY 20 h Liceu *Die Walküre* de Wagner. Dir.: Bertrand de Billy.

29 JUNY 17 h Liceu Nederlands Dans Theater.

30 JUNY 20,30 h Liceu Nederlands Dans Theater.

ANDORRA LA VELLA (PRINCIPAT D'ANDORRA)

22 MAIG 22 h C. Congressos English Chamber Orchestra. Marta Zabaleta, piano. Dir.: Gloria Isabel Ramos.

ARENYS DE MUNT (MARESME)

1 JUNY 19 h Centre Moral Orfeo Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Mercè Sanchís, piano. Dir.: Josep Vila i Casañas. Música de cor *a cappella*, cors d'oratori i òpera.

BADALONA (BARCELONÈS)

10 JUNY 21 h Teatre Zorrilla *Lucia di Lammermoor* de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. Funció dels alumnes de l'Escola d'Òpera. (Òpera a Catalunya).

CAPELLADES (ANOIA)

17 MAIG 21 h Paper de Música Eva Prat, flauta travessera. Meritxell Fernández, piano. Bartók, Enesco, Hindemith, Fauré, Prokófiev.

28 JUNY 21 h Paper de Música Quartet Quatre Vents. Eduard Raimundo, clarinet. Miquel Pérez, clarinet. Josep-Ricard Forner, clarinet baix. David Martínez, *corno di bassetto*. Piazzolla, Albéniz, Whitney, Victor Monti, Rossini.

FIGUERES (ALT EMPORDÀ)

8 JUNY 18 h Teatre El Jardí *Lucia di Lammermoor* de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).

GRANOLLERS (VALLÈS ORIENTAL)

4 MAIG 19 h Teatre Auditori Orquestra de Cambra de Granollers. Jordi masó, piano. Mayte Martín, cant. Dir.: Francesc Guillén. Gerhard, Falla.

18 MAIG 19 h Teatre Auditori OSV. Manuel Guillén, violí. Dir.: Salvador Brotons. Glinka, Prokófiev, Txaikovski.

24 MAIG 19 h Teatre Auditori Orquestra de Cambra de Granollers. Companyia Pep Bou. Dir. musical: Francesc Guillén. Dir. teatral: Pep Bou.

1 JUNY 19 h Teatre Auditori Maria del Mar Bonet. Kepa Junquera.

7 JUNY 12 h Teatre Auditori *Cantània 2003*. Lletre: Emili Teixidor. Composició musical: Carles Cases. Dir.: Josep Prats.

18, 30 h Teatre Auditori *Cantània 2003*. Lletre: Emili Teixidor. Composició musical: Carles Cases. Dir.: Josep Prats.

8 JUNY 12 h Teatre Auditori *Cantània 2003*. Lletre: Emili Teixidor. Composició musical: Carles Cases. Dir.: Josep Prats.

18, 30 h Teatre Auditori *Cantània 2003*. Lletre: Emili Teixidor. Composició musical: Carles Cases. Dir.: Josep Prats.

13 JUNY 19,30 h Teatre Auditori *Cantània 2003*. Lletre: Emili Teixidor. Composició musical: Carles Cases. Dir.: Josep Prats.

15 JUNY 18 h Teatre Auditori *Lucia di Lammermoor* de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).

LLEIDA (SEGRIÀ)

12 JUNY 21,30 h Teatre Principal *Lucia di Lammermoor* de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).

MATARÓ (MARESME)

17 MAIG 22 h T. Monumental Orquestra de Cambra del Maresme. Dir.: J. Colomer. Mozart, Schubert.

EL MASNOU (MARESME)

29 JUNY 11 h Església St. Pere Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana (patrocinat per Fundació Caixa Catalunya). Dir.: Jordi Casas Bayer.

REUS (BAIX CAMP)

3 JUNY 21 h Teatre Fortuny *Lucia di Lammermoor* de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).

SABADELL (VALLÈS OCCIDENTAL)

28 MAIG 21 h La Faràndula *Lucia di Lammermoor* de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).

29 MAIG 21 h La Faràndula *Lucia di Lammermoor* de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. Funció dels alumnes de l'Escola d'Òpera. (Òpera a Catalunya).

30 MAIG 21 h La Faràndula *Lucia di Lammermoor* de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).

1 JUNY 18 h La Faràndula *Lucia di Lammermoor* de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).

13 JUNY 21,30 h Caixa Sabadell Recital Jordi Domènech, contratenor. Magdalena Barrera, arpa. (Òpera a Catalunya).

15 JUNY 19 h La Faràndula Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Mercè Sanchis, piano. Dir.: Josep Vila i Casañas. Música de cor *a cappella*, cors d'òratori i òpera.

SANT CUGAT DEL VALLÈS (VALLÈS OCCIDENTAL)

16 MAIG 22 h Centre Cultural Ballet Cristina Hoyos. Tierra Adentro.

27 MAIG 20 h Esc. de Música Margarida Lladó, mezzosoprano. Xavier Coll, viola de mà i guitarres. Hidalgo, Sanz, Sor, Falla.

6 JUNY 21 h Centre Cultural *Lucia di Lammermoor* de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. (Òpera a Catalunya).

13 JUNY 22 h Centre Cultural The Dubliners.

14 JUNY 22 h Centre Cultural Lluís Llach. Jocs.

SANTA COLOMA DE GRAMENET (BARCELONÈS)

9 MAIG 21,45 h C. Roig i Torras Montserrat Gascón, flauta. Josep M. Gironell, piano. Mozart, Marcello, Schumann.

16 MAIG 21,45 h C. Roig i Torras Salvador Frances, clarinet. Meritxell Fernández, piano. Mireia Quintana, violoncel. Montserrat Olivés, piano.

23 MAIG 21,45 h C. Roig i Torras Sextet de corda BCN Collage. Brahms, Schönberg.

30 MAIG 21,45 h C. Roig i Torras Trio Ligorio-Orpella-Mor. Daniel Ligorio, piano. Joan Orpella, violí. José Mor, violoncel. Beethoven, Brahms, Xostakóvitx.

TERRASSA (VALLÈS OCCIDENTAL)

11 MAIG 18 h Centre Cultural Ballet Flamenco Blanca del Rey. (Fundació Caixa Terrassa).

5 JUNY 21 h Centre Cultural *Lucia di Lammermoor* de Donizetti. Dir.: Albert Argudo. Funció dels alumnes de l'Escola d'Òpera. (Fundació Caixa Terrassa).

VILA-SECA (TARRAGONÈS)

17 MAIG 21 h Aud. Carreras Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès). Mercè Sanchis, piano. Dir.: Josep Vila i Casañas. Música de cor *a cappella*, cors d'òratori i òpera.

bert.
Fun-
a Ca-
a Ca-
dels
a Ca-
a Ca-
pera
chis,
l'ora-
arres.
a Ca-
cello,
inta-
José
dels
chis-
l'ora-

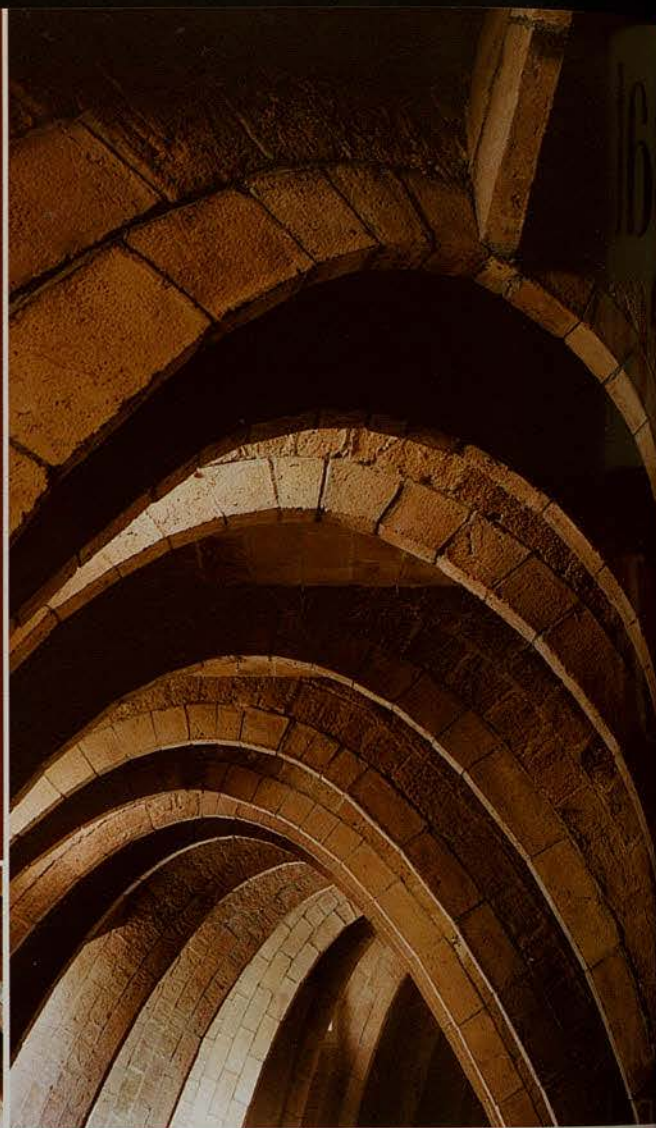

3 3

AMB LA MÚSICA

Espai Gaudí

El Pis de La Pedrera

**Veure, viure i entendre
l'arquitectura
d' Antoni Gaudí**

**Centre Cultural Caixa Catalunya
La Pedrera.**
Provença 261-265. 08008 Barcelona.

Horari:
Tots els dies de la setmana, de 10 a 20h

Informació:
Telf.: +34 93 484 5995
Fax: +34 93 484 8840

FUNDACIÓ CAIXA CATALUNYA